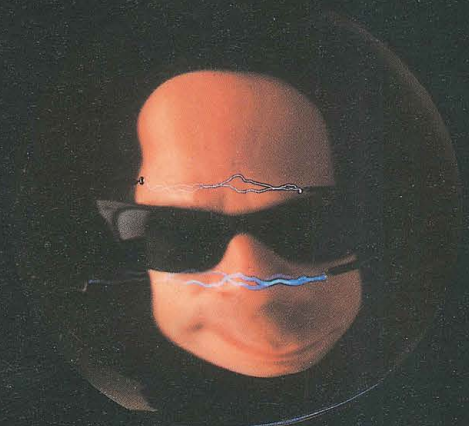
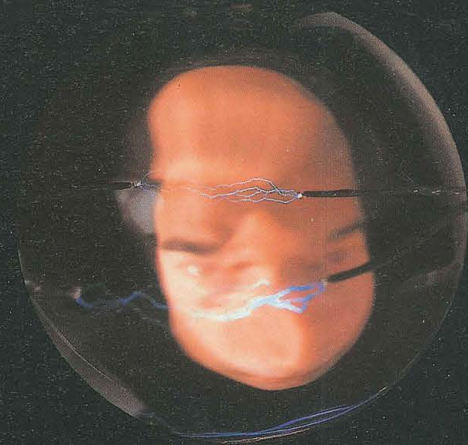

COSTIS
TRIANDAPHYLLOU

ARTBOOK13
MUSEUM EDITION

C O S T I S
TRIANDAPHYLLOU

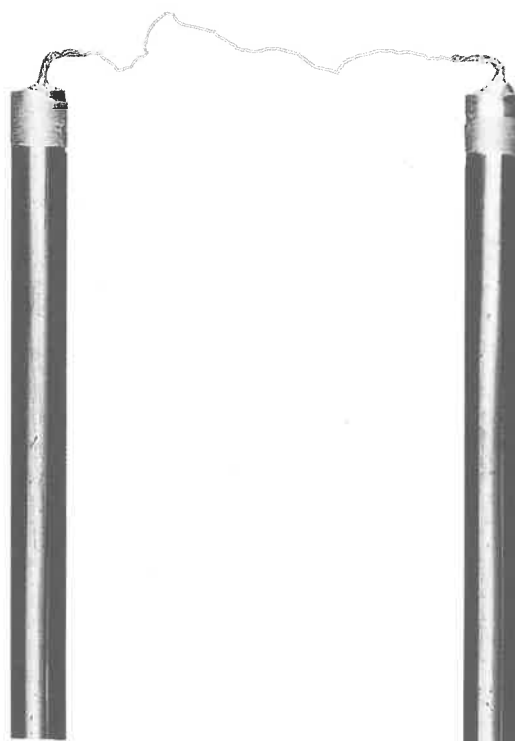
ESPACE ÉLECTRIQUE

ESPACE ELÉCTRA, PARIS, FRANCE

ÉLECTROPOLIS, MULHOUSE, FRANCE

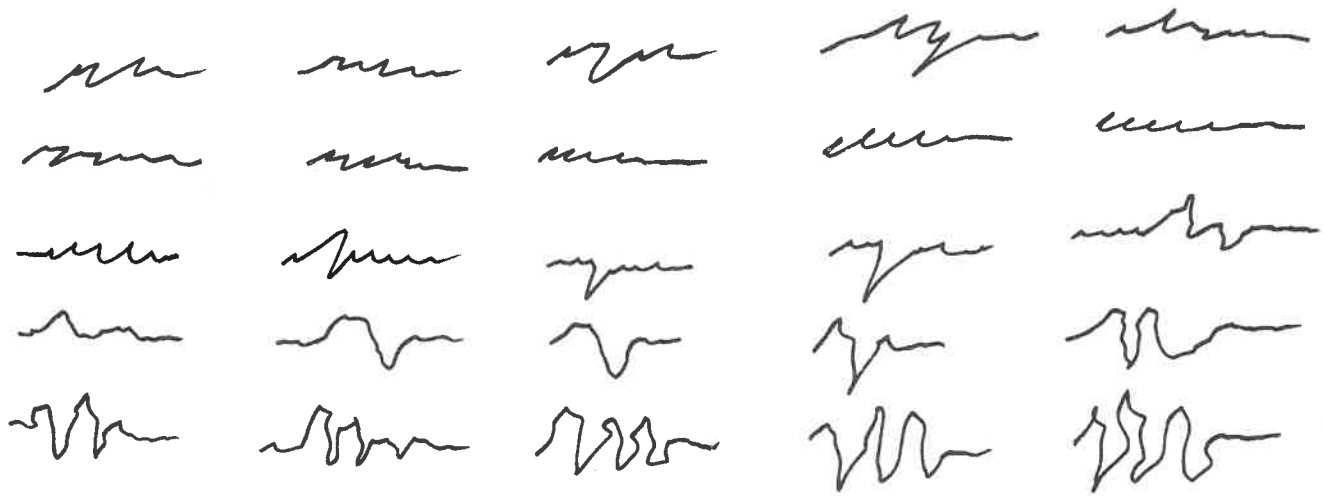
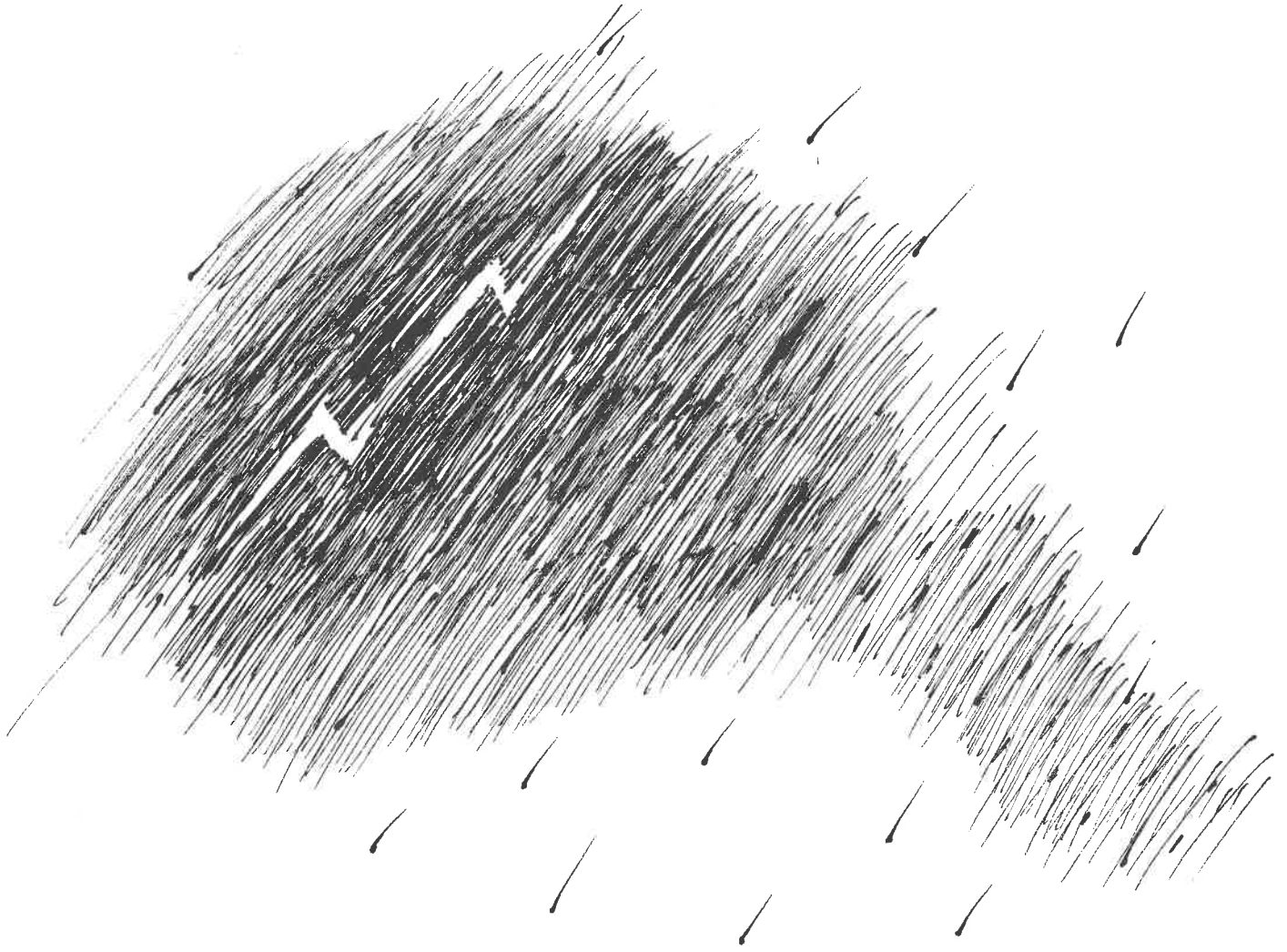
MUSÉE MACEDONIEN D'ART CONTEMPORAIN, THESSALONIQUE, GRÈCE

MAISON DE LA CULTURE DE LOIRE-ATLANTIQUE, NANTES, FRANCE

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1995 THESSALONIQUE

ISBN 960.853282.5

Costis
7, rue des Champs Elysees
Paris
28-2-92

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
MUSÉE MACÉDONIEN D'ART CONTEMPORAIN

ΚΩΣΤΗΣ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΠΕΔΙΟ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

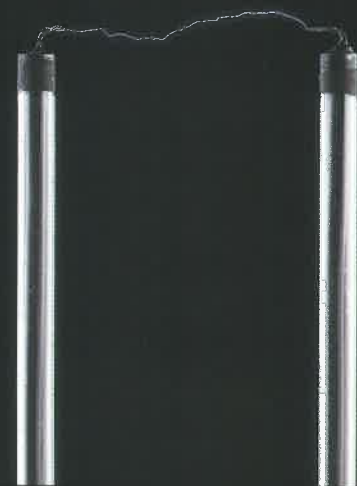
ENTREPRISE PUBLIQUE D'ÉLECTRICITÉ DE GRÈCE

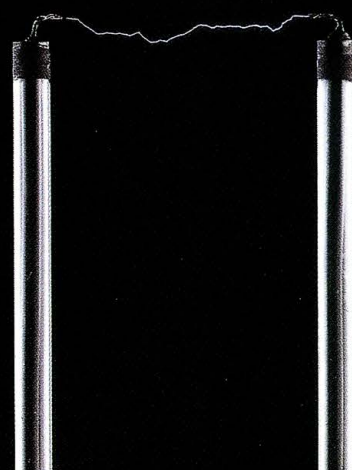
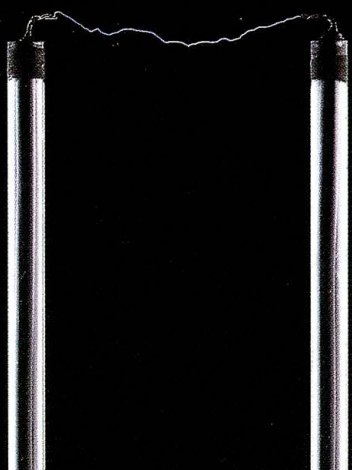
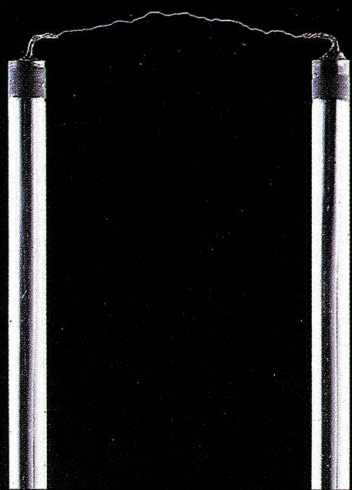
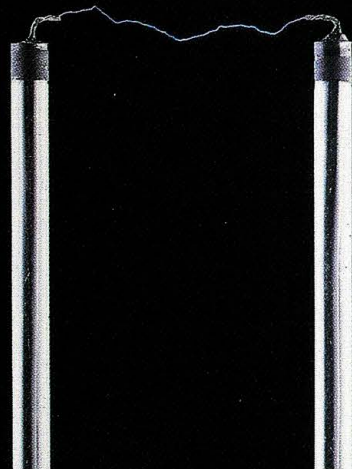
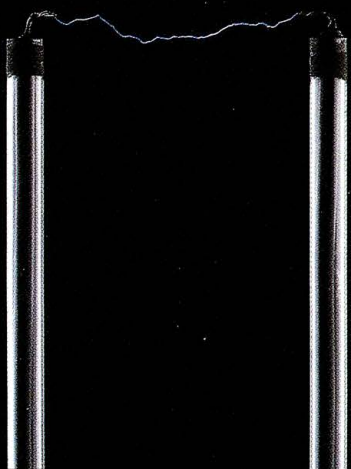
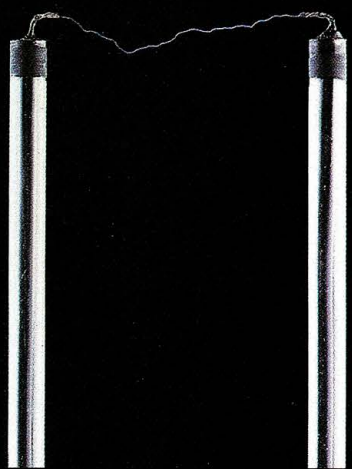
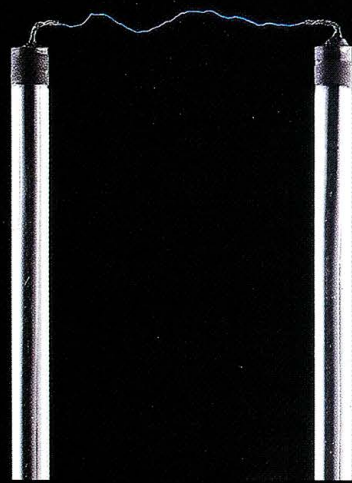
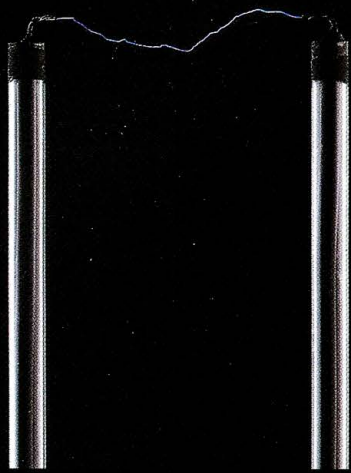
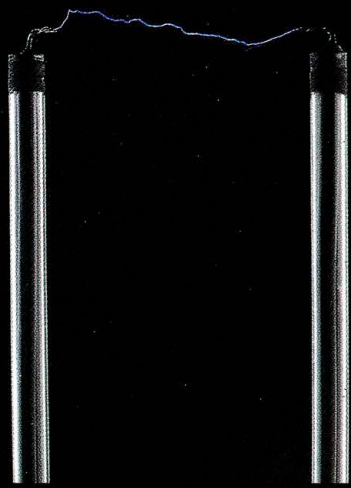

STÈLE ΣΤΗΛΗ
ŒUVRE #16 ΕΡΓΟ #16

"POINTS D'ÉCLATS" «ΣΗΜΕΙΑ ΛΑΜΨΕΩΝ»
ŒUVRE #16α ΕΡΓΟ #16α

Langage d'énergie ou l'écriture des foudres

Τα δε πάντα οικίζει κεραυνός
Heraclite

Le Musée Macédonien d'Art Contemporain présente l'exposition de Costis: "Espace Electrique".

A la suite d'une recherche technologique, Costis a pu créer à l'aide du courant électrique de haute tension, des foudres, qui se présentent, disparaissent, font explosions, puis se taisent. Ce sont ces foudres qui dominent dans son œuvre.

Ces foudres électroniques apparaissent pour la première fois en janvier 1990. Le concept de l'artiste était que "si la vie quotidienne ne contient pas l'explosion, comment pouvons-nous rénover, rajeunir la vie elle-même?"

Costis a utilisé deux points pour à la fois limiter et définir la foudre. Son intérêt se focalise sur l'élément original de l'expression, la ligne lumineuse, ainsi que sur la façon de faire joindre les deux pôles qui sont des points infinis en changement continu. Ainsi l'application de deux points s'étend dans tout l'espace d'activité. A savoir, en une œuvre murale (120 x 120 cms) il propose plusieurs points de décharge électrique. Pour d'autres, le spectateur lui-même intervient comme pôle électrique. Ainsi s'organise l'intervention immatérielle de la foudre électronique dans le champ électrique des œuvres et de notre respiration. Chaque fois, la ligne de la foudre, comme écriture, est différente. Les explosions en quelque sorte en chaîne, déclenchées par l'humidité de l'atmosphère – mauvais conducteur de l'électricité – produisent des lignes dont les formes et les directions se font absolument au hasard.

Dans ce phénomène, se trouve intégrée la transformation d'énergie la plus puissante dans la nature.

Dans l'œuvre, c'est l'apparition des foudres qui est définie et non pas ses formes. Par conséquent, le point de gravité tombe au hasard.

Les formes changent, se multiplient. Les sculptures et les surfaces murales se transforment continuellement, et le spectateur doit se concentrer pour qu'il puisse se rendre compte des existences fugaces qui apparaissent tantôt ici, tantôt là et qui disparaissent pour revenir de nouveau. Il s'agit d'une sculpture d'énergie qui se modifie perpétuellement. C'est un travail qui surprend et séduit les yeux en même temps.

Ce sont des installations, des constructions, des œuvres murales des sculptures qui utilisent l'eau, la terre, le bois, le fer.

L'endroit où l'exposition est organisée devient alors, un espace de changement continu des sons et des images coordonnées de façon qu'ils puissent se présenter et disparaître.

C'est précisément cette lumière et ce son fugaces qui captivent et charment l'œil du visiteur. Leur absence ainsi que leur silence rendent à l'exposition son caractère d'espace de concentration. L'explosion inattendue provoque des sensations fortes.

L'œuvre de Costis est une méditation sur la nature et la lumière. La foudre, étant un moyen poétique, permet à l'œuvre de s'intégrer dans un champ sensoriel, mythologique ainsi que philosophique.

"La manifestation de Costis se présente donc bien comme une exposition d'objets philosophiques dont la présence a pour ultime justification le fait à la fois simple et redoutable de nous inciter à une réflexion sur la double valence du feu alchimique. Une manière de nous faire assister à la victoire permanente de la vie sur la mort et de la lumière sur les cendres de l'ombre", comme l'indique le critique d'art Pierre Restany.

Ce langage, émis par ces foudres, appartient à nous tous. Ainsi il devient un outil pour faire se rétablir nos dimensions humaines perdues.

Dans toute œuvre utilisant la foudre, il y a d'ailleurs l'idée du temps, de l'espace et par conséquent l'idée des moments de la vie quotidienne.

L'homme, dans son trajet à travers le temps, a dû faire face aux explosions momentanées de la grande énergie du champ électrique. Elle a provoqué la peur chez les hommes primitifs. En Grèce, dans l'antiquité, elle était identifiée avec le pouvoir de Zeus. Dans la tradition chrétienne, c'est elle qui a accompagné la parole divine au cours de la remise des Dix Commandements à Moïse.

La proposition de Costis fait passer la foudre du champ sensoriel à celui de l'introspection en la libérant de son caractère horrible.

A la place du feu qui brûle est choisi le feu qui brille, qui prête sa beauté éternelle et provisoire à celui qui la reçoit, l'homme.

Xanthippi Skarpia-Heupel

Dr. architecte, professeur A.U.Th.

Présidente du Musée Macédonien d'Art Contemporain

Ενεργειακός λόγος η γραφή των κεραυνών

*Τα δε πάντα οικίζει κεραυνός
Ηράκλειτος*

Το Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης παρουσιάζει με ιδιαίτερο ενδιαφέρον την έκθεση «Ηλεκτρικό Πεδίο» του Κωστή Τριανταφύλλου.

Μετά από τεχνολογική έρευνα, ο Κωστής Τριανταφύλλου κατάφερε να παράγει με ρεύμα υψηλής τάσης, κεραυνούς που παίζουν κυρίαρχο ρόλο στα έργα του, που εμφανίζονται, εξαφανίζονται, εκρήγνυνται και σιωπούν.

Οι ηλεκτρονικοί αυτοί κεραυνοί πρωτοεμφανίζονται τον Ιανουάριο του 1990. Το σκεπτικό του καλλιτέχνη ήταν: «αν η καθημερινότητα δεν εμπεριέχει την έκρηξη, τότε πώς θα μπορούμε να ξεκινήσουμε μια καινούρια καθημερινότητα;»

Ο Τριανταφύλλου χρησιμοποιεί δύο δεδομένα σημεία, για να οριοθετήσει τον κεραυνό. Το ενδιαφέρον του επικεντρώνεται στο πρωταρχικό στοιχείο της έκφρασης στη φωτεινή γραμμή, στον τρόπο ένωσης των δυο πόλων σαν άπειρα σημεία σε συνεχή παραλλαγή. Έτσι η χρήση των δύο σημείων επεκτείνεται σε όλο το χώρο δράσης. Για παράδειγμα, σ' ένα επιτοίχιο έργο 120 x 120 εκ. θέτει πολλά σημεία ηλεκτρικής εκκένωσης, ή σε άλλα έργα παρεμβαίνει επίσης και ο ίδιος ο θεατής ως πόλος ηλεκτρισμού. Έτσι οργανώνεται η άυλη παρέμβαση του ηλεκτρονικού κεραυνού μέσα στο ηλεκτρικό πεδίο των έργων και της αναπνοής μας.

Η γραμμή του κεραυνού είναι κάθε φορά διαφορετική – σαν γραφή. Οι αλυσιδωτές εκρήξεις ενεργοποιημένες από τη σχετική υγρασία του αέρα – κακός αγωγός του ηλεκτρισμού – παράγουν γραμμές τυχαίας κατεύθυνσης και σχήματος. Το φαινόμενο αυτό ενσωματώνει την ισχυρότερη μορφή μετατροπής της ενέργειας στη φύση.

Στο έργο ορίζεται η εμφάνιση των κεραυνών και όχι τα σχήματα που παίρνουν, με αποτέλεσμα να παίζει πρωταρχικό ρόλο η έννοια του τυχαίου. Οι φόρμες αλλάζουν, τα σχήματα πολλαπλασιάζονται, τα γλυπτά και οι επιτοίχιες επιφάνειες μεταβάλλονται συνέχεια και ο θεατής καλείται να αυτοσυγκεντρωθεί για να αντιληφθεί τις φευγαλέες υπάρξεις που εμφανίζονται πότε εδώ και πότε εκεί, για να χαθούν και να ξαναγυρίσουν πάλι. Ενεργειακή γλυπτική, ανένασα μεταβλητή, απαιτητική, η πρόσφατη δουλειά του Κωστή Τριανταφύλλου εκπλήσσει και σαγηνεύει το μάτι.

Εγκαταστάσεις, κατασκευές, επιτοίχια έργα και γλυπτά που χρησιμοποιούν το νερό, τη γη, το ξύλο, το σίδηρο, οργανώνουν το χώρο της έκθεσης σ' ένα περιβάλλον μεταβαλλόμενο οπτικά και ηχητικά. Οργανωμένο κατά τέτοιο τρόπο που να εμφανίζεται και να εξαφανίζεται, αυτό το φευγαλέο φως και ο ήχος του αιχμαλωτίζουν την προσοχή του επισκέπτη. Η απουσία τους και η σιωπή τους προτρέπουν σε χρόνο συγκέντρωσης, η ξαφνική έκρηξή τους δημιουργεί μια αισθητηριακή αντίληψη έντονη.

Το έργο του Κωστή Τριανταφύλλου είναι στοχασμός πάνω στη φύση και στο φως. Ο κεραυνός έχοντας γίνει ποιητικό μέσο, επιτρέπει στο έργο να ολοκληρωθεί μέσα στο αισθητηριακό πεδίο, καθώς επίσης στο μυθολογικό και στο φιλοσοφικό.

«Η έκφραση του καλλιτέχνη παρουσιάζεται λοιπόν σαν μια έκθεση φιλοσοφικών αντικειμένων των οποίων η παρουσία έχει σαν μια έσχατη δικαίωση το γεγονός, συνάμα απλό αλλά και τρομερό, να μας παρακινήσει σε ένα στοχασμό πάνω στη διπλή διάσταση της αληθινής φωτιάς. Ένας τρόπος να μας κάνει να δούμε από κοντά τη διαρκή νίκη της ζωής πάνω στο θάνατο και του φωτός πάνω στις στάχτες της σκιάς», όπως λέει ο κριτικός της τέχνης Pierre Restany. Ο λόγος που εκπέμπεται από αυτούς τους κεραυνούς, ανήκει σε όλους μας. Έτσι αυτός ο λόγος είναι εργαλείο αποκατάστασης για τις χαμένες ανθρωπίνες διαστάσεις μας.

Μέσα από κάθε τέτοιο έργο, που χρησιμοποιεί τον κεραυνό, σταθερό θέμα είναι η ιδέα του χρόνου, του χώρου έτσι και η στιγμή της καθημερινότητας.

Η πορεία του ανθρώπου μέσα στο χρόνο, ήρθε αντιμέτωπη με την τελετουργία στιγμιαίων εκρήξεων της μεγάλης ενέργειας, του ηλεκτρικού πεδίου. Αυτή προκάλεσε το φόβο του πρωτόγονου, ταυτίστηκε με την εξουσία του Δία στην αρχαία Ελλάδα, συνόδευσε τον θεϊκό λόγο κατά την παράδοση των δέκα εντολών στο Μωυσή.

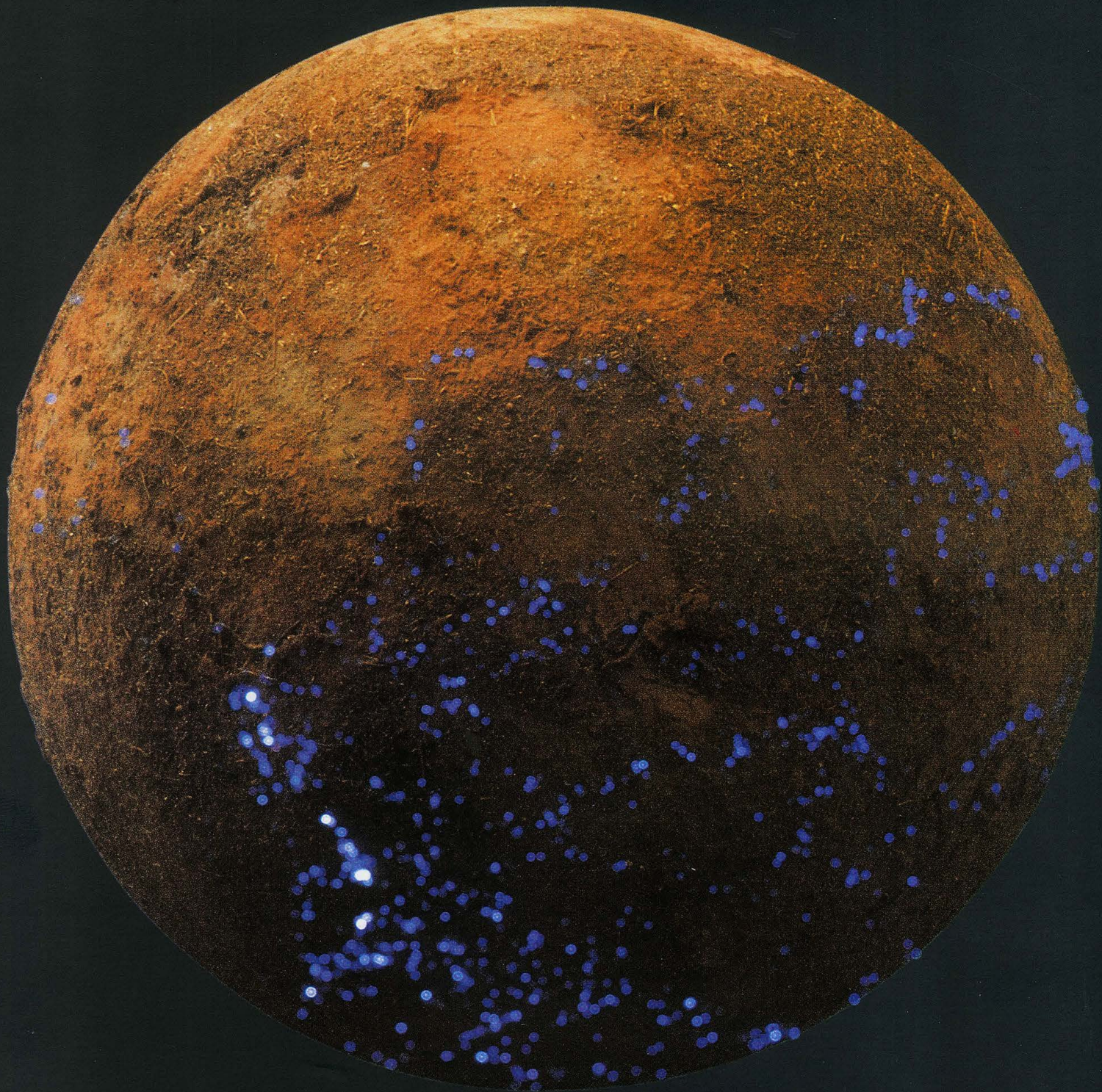
Η πρόταση του Τριανταφύλλου μεταφέρει τον κεραυνό από το πεδίο της αίσθησης σ' αυτό της ενδοσκόπησης, απεκδύοντάς τον από τον τρομακτικό του χιτώνα.

Αντί της φωτιάς που καίει, επιλέγεται η φωτιά που λάμπει και δανείζει την αιώνια πρόσκαιρη ομορφιά της στον αποδέκτη της, τον άνθρωπο.

Ξανθίπη Σκαρπιά-Χόιπελ

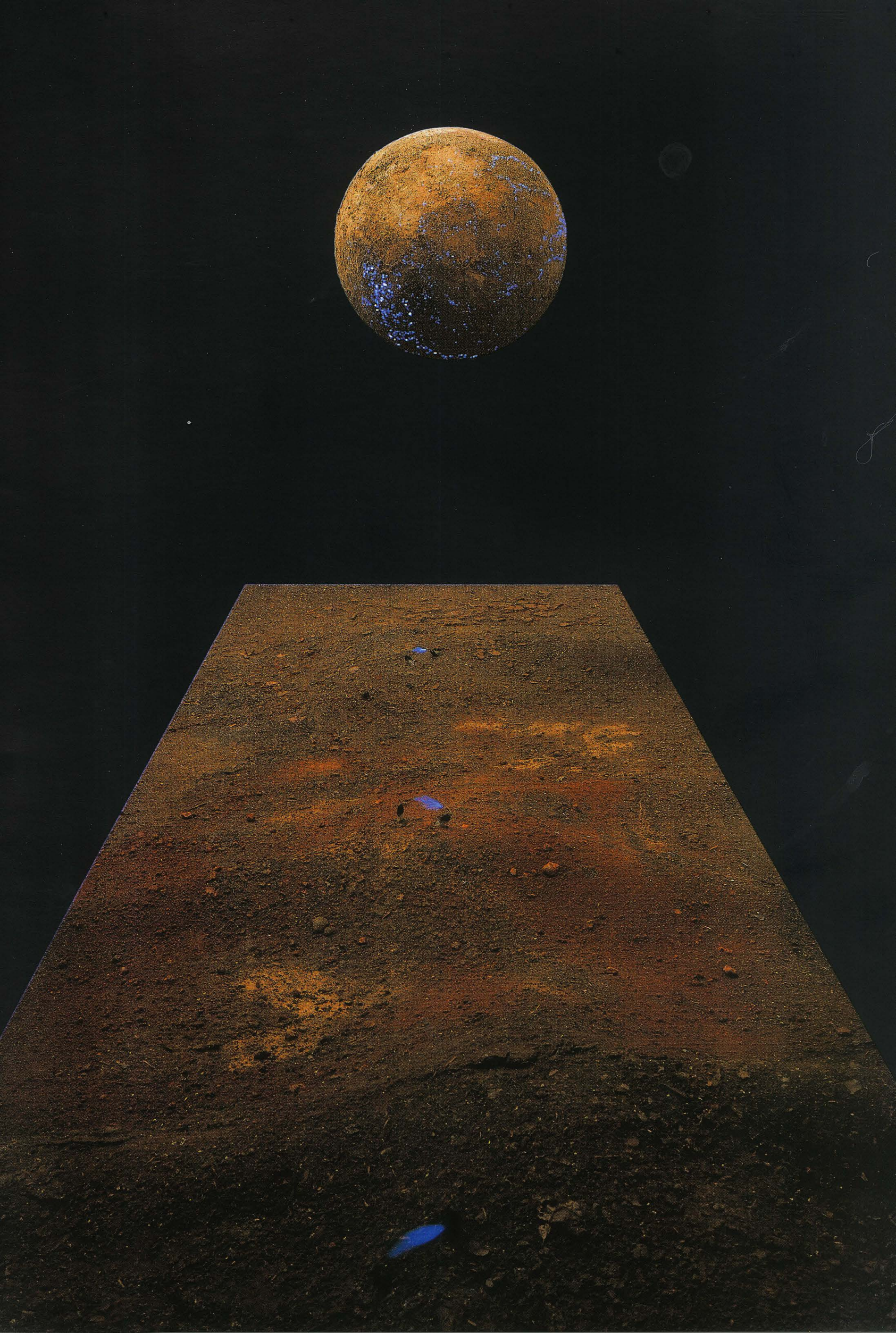
Δρ. αρχιτέκτων, καθηγήτρια Α.Π.Θ.

Πρόεδρος Μακεδονικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης

VOYAGEUR ΑÉRIEN (détail) ΑΕΡΙΝΟΣ ΤΑΞΙΔΕΥΤΗΣ (λεπτομέρεια)

(à droite) VOYAGEUR ΑÉRIEN ΑΕΡΙΝΟΣ ΤΑΞΙΔΕΥΤΗΣ (δεξιά)
ŒUVRE #76 ΕΡΓΟ #76

L' exposition de Costis Triandaphyllou au Musée Macédonien d'Art Contemporain

Cette année Δ.Ε.Η., l'Entreprise Publique d'Électricité de Grèce, vient d'achever quarante-cinq ans de contribution culturelle. Elle en profite alors de cette occasion pour présenter Costis Triandaphyllou au publique de Thessalonique.

Costis Triandaphyllou s'intéresse profondément aux phénomènes de la nature, aux sources naturelles d'énergie et surtout celle de la foudre. Or, ses recherches originales, la haute qualité artistique de ses compositions modifiables sont bien reconnues et appréciées à un niveau international, tant par des hommes de science que par des historiens d'art.

Le Musée Macédonien d'Art Contemporain c'est un espace d'Art bien reconnu en Grèce, qui suit de près les tendances modernes, et organise des expositions importantes dans ce domaine. Par conséquent il est l'espace idéal pour présenter l'œuvre de Costis Triandaphyllou "*Champs Electrique*". Un ensemble d'œuvres d'art tellement important, spécialement à cause de la nature de sa recherche.

Cette exposition a été organisée pour la première fois à Paris en Février 1995 au Musée "Espace Electra" de la Fondation de l'Électricité de France (E.D.F.). En suite, une seconde exposition en Juin 1995, à Mulhouse au Musée d'Énergie "Electropolis", à l'occasion de l'inauguration des nouvelles sales d'exposition spécifiquement destinées à mettre en évidence l'impact des nouvelles technologies de l'Art.

Troisième présentation, celle en Septembre, à Thessalonique, au Musée Macédonien d'Art Contemporain et en même temps une quatrième à Nantes à la Maison de la Culture de Loire-Atlantique.

Je voudrais souligner l'intérêt exprimé par la Fondation E.D.F., qui participe à cette exposition, et qui demontre, de cete façon, son appréciation et son intérêt pour l'œuvre de Costis Triandaphyllou ainsi que pour le dialogue entre l'Art et l'Électricité, comme symbole d'expression moderne.

L'Entreprise Publique d'Électricité de Grèce, Δ.Ε.Η., est très sensible en ce qui concerne la sponsorship. Elle est en train de l'adapter aux exigences contemporaines d'une façon particuliere et originale. Cette initiative, issue d'une nouvelle conception de communication, vise à assister des activités pareilles en Grèce, surtout pour promouvoir l'idéal de la culture et de la civilisation grecque.

A. Papathanassiou

Directeur Generale

Δ.Ε.Η., ENTREPRISE PUBLIQUE D'ÉLECTRICITE DE GRÈCE

Η έκθεση του Κωστή Τριανταφύλλου στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης

Η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού, συμπληρώνοντας φέτος τα 45 χρόνια της πολιτιστικής της προσφοράς, παρουσιάζει στο φιλότεχνο κοινό της συμπρωτεύουσας, στη Θεσσαλονίκη, τον Κωστή Τριανταφύλλου, έναν καλλιτέχνη που η πρωτότυπη έρευνά του, η υψηλή καλλιτεχνική ποιότητα των μεταβαλλόμενων συνδέσεών του, η πολύ ενδιαφέρουσα σκέψη του πάνω στη φύση και την ενέργεια και συγκεκριμένα εκείνη του κεραυνού, έχουν πλέον αναγνωριστεί και εκτιμηθεί από Έλληνες και ξένους επιστήμονες και ιστορικούς της τέχνης.

Το Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, όντας ο καταξιωμένος χώρος στην Ελλάδα που παρακολουθεί, επισημαίνει και παρουσιάζει τις σύγχρονες τάσεις στην Τέχνη, είναι ο φυσικός φορέας για τη σωστότερη και πληρέστερη παρουσίαση μιας έκθεσης τόσο σημαντικής αλλά και τόσο ερευνητικής, ιδίως για τον χώρο της Τέχνης, όσο είναι το «Ηλεκτρικό Πεδίο» του Κωστή Τριανταφύλλου.

Η έκθεση αυτή οργανώθηκε και πρωτοπαρουσιάστηκε στο Παρίσι στο Μουσείο του Ιδρύματος της Γαλλικής Εταιρείας Ηλεκτρισμού, Espace Electra, τον Φεβρουάριο του 1995. Κατόπιν, τον Ιούνιο, μεταφέρθηκε για τη δεύτερη παρουσίασή της στο Μουσείο Ενέργειας, Electropolis, της Mulhouse στη Γαλλία, όπου και εγκαινίασε τους καινούριους εκθεσιακούς χώρους αφιερωμένους στην Τέχνη και στη σχέση της με τις νέες τεχνολογίες. Τρίτη παρουσίαση αυτή του Σεπτεμβρίου στη Θεσσαλονίκη στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, ενώ ταυτόχρονα, λαμβάνει χώρα και η τέταρτη παρουσίαση στη Νάντη, Maison de la Culture de Loire-Atlantique και πάλι στη Γαλλία.

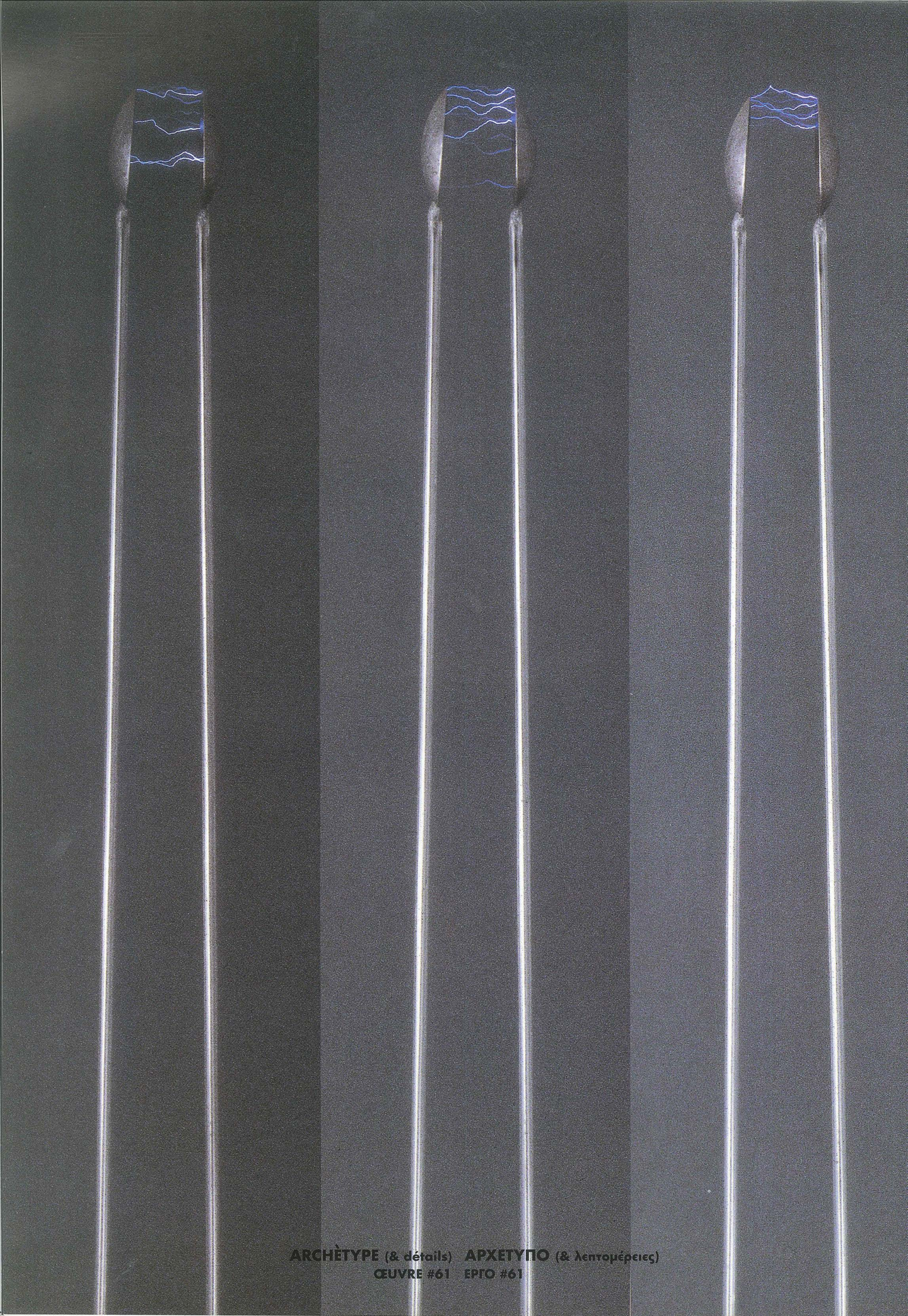
Πρέπει να επισημάνω την ιδιαίτερη σημασία που δίνει το Ίδρυμα της Γαλλικής Εταιρείας Ηλεκτρισμού, το οποίο συμμετέχει στην έκθεση αυτή υπογραμμίζοντας έτσι για μια ακόμη φορά το ενδιαφέρον του για το έργο του Κωστή Τριανταφύλλου, τονίζοντας με αυτό τον τρόπο την προσοχή που δείχνει στον διάλογο τέχνης και ηλεκτρισμού σαν σύμβολο της σύγχρονης έκφρασης.

Η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού με ιδιαίτερη ευαισθησία αγκαλιάζει τον πανάρχαιο ελληνικό δεσμό της χορηγίας και τον προσαρμόζει στα σημερινά δεδομένα με τον δικό της πρωτοποριακό τρόπο. Αυτή η ενέργεια της Δ.Ε.Η. σηματοδοτεί έναν καινούργιο τρόπο αντίληψης της επικοινωνιακής της σχέσης με τον Έλληνα πολίτη, προσφέροντάς του με αυτόν τον τρόπο την ιδιαιτερότητα της μέριμνάς της στον Ελλαδικό χώρο, εφόσον φιλοδοξεί, πάνω απ' όλα, να ενισχύει τον αιεθαλή πολιτισμό του.

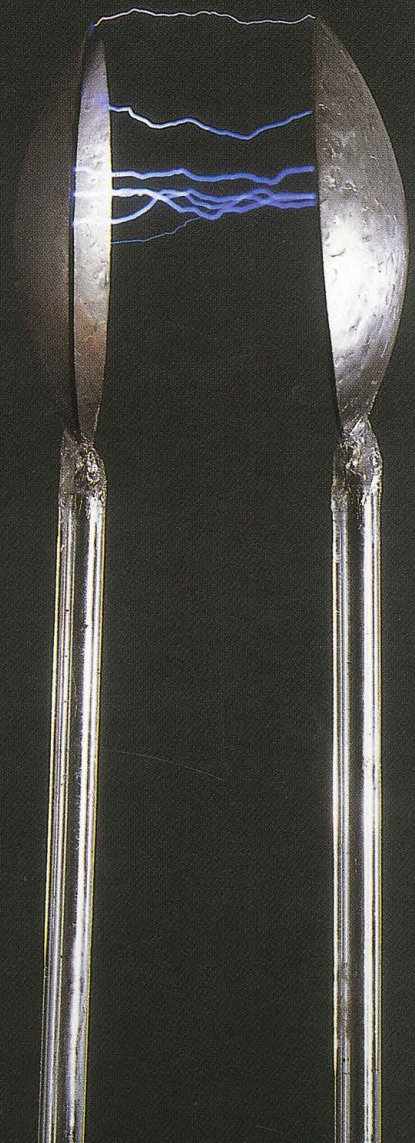
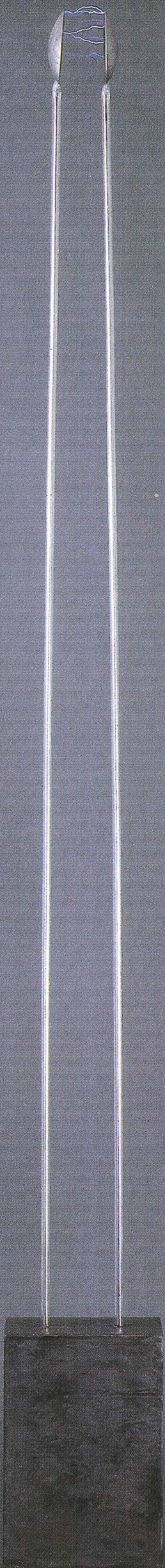
Α. Παπαθανασίου

Γενικός Διευθυντής

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

ARCHÉTYPE (& détails) ΑΡΧΕΤΥΠΟ (& λεπτομέρειες)
ŒUVRE #61 ΕΡΓΟ #61

Le non-être électrique

Poursuivant son aventure des simulacres, Costis Triandaphylou débouche aujourd'hui sur l'univers de l'électricité aérienne avec toutes les conséquences référentielles, allusives et poétiques qu'une telle intrusion implique. Entrer dans le domaine de l'éclair, de la foudre et du tonnerre, c'est bien évidemment une intrusion. Costis se veut prométhéen, il s'empare du feu, et le modèle à sa guise. Les résultats sont fascinants. L'éclair se définit comme une décharge électrique dans l'atmosphère. On le distingue par la qualité même de son éclat. Il peut être sinueux, arborescent, constituer un système de halos comme les éclairs de chaleur. L'éclair, dans la version Costis, est un éclair synthétique dans tous les sens du terme. Il est mental, dans la mesure même où faisant partie de la probabilité de l'élaboration d'un programme électronique, son émergence aléatoire relève de la même probabilité dans la perception que nous sommes capables d'admettre en tant que tel sur cette plaque de cuivre grillagée sur laquelle viennent s'inscrire les éclats des décharges électroniques. La probabilité de l'image est conçue par nous comme une manifestation du non-être par rapport à l'être. Le non-être dans la définition hégélienne du terme, c'est-à-dire cette position intermédiaire entre l'être et le néant, qui permet de soulager l'hypertrophie du moi et crée la grande ouverture aléatoire, à la poésie, au discours rationnel, dans la fantaisie. La fantaisie chez Costis, on la récupère toujours sous le signe de $3=1$. Aujourd'hui ce ne sont plus des simulacres de visages qui sont remis en question, mais bien justement des alternances électriques. La pièce actuelle de Costis qui s'intitule $3=1$ met en scène des éléments linéaires qui par leurs secousses et leurs messages constituent une trinité visuelle et illuminante. La fantaisie, c'est aussi le jeu avec les explosions, le jeu avec le tonnerre, le jeu avec tous les éléments spectaculaires du feu de l'éther. Je pense que ce comportement de Costis est l'aveu d'une immense modestie par rapport au problème qu'il affronte. Et en quelque sorte, cette modestie s'identifie à la pratique d'un certain exorcisme. Ce n'est pas en vain que l'on déclenche la colère du ciel et que l'on joue avec la foudre. Et je ne pense pas que Costis, à qui la technologie primaire de l'électronique a permis de domestiquer l'éclair, tire de ses propres réalisations une gloire abusive. Jamais je n'ai ressenti de manière aussi forte, devant l'expression d'un discours aussi fondamental, un tel sentiment de respect pour l'énergie qu'on manipule. Costis sait très bien que de cette énergie, qui est celle du ciel et du cosmos, il peut s'emparer pour l'assimiler et l'intégrer à un discours poétique personnel. Mais il sait aussi qu'il n'en est pas propriétaire, et qu'il n'est que le locataire inspiré et reconnaissant de cette énergie cosmique invisible et pourtant omniprésente dans l'espace qui nous entoure. Le fait d'être conscient que l'énergie est à la base de tous les langages de l'expression et avant tout, à la base de tous les critères de définition de la sensibilité, agit de façon autonome. Cette sensibilité qui est la nôtre, et la manifestation de notre identité, n'est qu'une partie infime de l'énergie cosmique. Encore une fois, elle nous est prêtée, nous n'en sommes pas possesseurs. Nous sommes donc responsables de cet emprunt, et c'est cette qualité de responsabilité dans la conscience que Costis en-

tend souligner de façon permanente dans l'expression de son langage électrique. Je pense qu'il y a dans cette attitude un grand amour de l'humanité, et un grand espoir dans le côté rédempteur et salvateur de la grande alchimie du monde. La tradition alchimique veut que la foudre soit au terme de la voie ignée, l'élément déterminant de l'apocatastase et de la pierre philosophale, la manifestation annonciatrice de la catalyse du feu qui change le plomb en or et qui réalise l'ultime salut du monde. Nous sommes sans doute trop rationnels pour ne voir dans cette démarche électrique que la recherche d'un Graal poétique et sans doute illusoire. Mais ce genre d'illusions nous sont particulièrement nécessaires, parce qu'elles nous aident à vivre, sans nous donner pour autant d'abusives occasions de nous croire meilleurs que nous sommes. Toute l'exposition de Costis se présente donc comme une grande métaphore de l'énergie. Une métaphore de l'énergie avec suffisamment de repères symboliques pour qu'elle débouche sur l'univers moral. Une métaphore morale est une parabole. L'imagination de Costis est doublement parabolique, au sens physique du terme: l'éclat même des éclairs. Et un sens moral, chacune de ses pièces ressemble à une fable, et comme toutes les paraboles fabuleuses, elle débouche sur une moralité de l'être. Cette réflexion sur l'être ne nous est pas imposée au nom d'un manichéisme du bien et du mal, au contraire, elle est laissée à notre libre arbitre, comme un sujet de réflexion. Cela est tellement vrai que ce rappel à la conscience essentielle est un rappel au second degré, qui n'apparaît d'ailleurs qu'à travers la photographie des sculptures éclairantes de Costis: ces sculptures qui sont des miroirs concaves dressés sur des tiges-pieds sont responsables de l'émission de la décharge électrique, et ce qu'elles présentent à l'oeil nu est l'éclair dans sa sinuosité linéaire accompagnée du bruit du tonnerre, mais sans plus. La photo de l'éclair-événement restitue la composante dialectique de ce phénomène essentiel: la réverbération de l'éclat électrique, une réverbération bleu azur qui est la projection homothétique de la trace de l'inscription fugitive de l'éclair provoqué. On retrouve là le dualisme cher à la nature dialectique du sculpteur grec, et en même temps aussi la confession d'une vérité qui appartient plus à l'ordre de l'existence que de l'essence. L'être ne se conçoit qu'en fonction du non-être.

Pierre Restany

Paris, février 1992

Το Ηλεκτρικό Μη-Είναι

Ο Κωστής Τριανταφύλλου, προεκτείνοντας την περιπέτεια των ομοιωμάτων, ανοίγεται σήμερα στον κόσμο του αέρινου ηλεκτρισμού, με όλες τις σχετικές αναφορές, αλληγορικές και ποιητικές που μια τέτοιου είδους κατάκτηση συνεπάγεται. Η είσοδος μέσα στον κόσμο της αστραπής, του κεραυνού και της βροντής, αποτελεί προφανώς κατάκτηση. Ο Τριανταφύλλου γίνεται προμηθεϊκός παίρνει τη φωτιά και την αποτυπώνει με το δικό του τρόπο. Τα αποτελέσματα είναι σαγηνευτικά. Η αστραπή προσδιορίζεται ως ηλεκτρική εκκένωση μέσα στην ατμόσφαιρα, την ξεχωρίζουμε απ' την ποιότητα της ίδιας της λάμψης της. Μπορεί να είναι φιδωτή, δεντροειδής, να συγκροτεί ένα σύστημα ως άλως, όπως οι αστραπές της ζέστης. Η αστραπή του Τριανταφύλλου είναι μια αστραπή συνδυαστική μ' όλες τις έννοιες του όρου. Είναι νοητική, στο μέτρο μάλιστα όπου συμμετέχοντας στη δυνατότητα επεξεργασίας ενός ηλεκτρονικού προγράμματος, η ανάδυση σε σχηματισμούς αυτοσχέδιους αποτελεί μέρος της ίδιας δυνατότητας αντίληψης, στο βαθμό που είμαστε ικανοί να την αποδεχτούμε ως τέτοια, πάνω σ' αυτή την τετραγωνισμένη επιφάνεια από χαλκό στην οποία συγκεντρώνονται για να καταγραφούν οι λάμπσεις των ηλεκτρονικών εντάσεων.

Εκλαμβάνουμε τη δυνατότητα της εικόνας σαν εκδήλωση του μη-είναι σε συσχετισμό με το είναι. Το μη-είναι μέσα στον εγγειανό προσδιορισμό του όρου, η ενδιάμεση δηλαδή εκείνη κατάσταση ανάμεσα στο είναι και το τίποτα, που επιτρέπει να ανακουφιστεί η υπερτροφία του εγώ και να δημιουργήσει έτσι το αυτοσχεδιαζόμενο μεγάλο άνοιγμα, προς την ποίηση, προς τον ορθό λόγο, μέσα στο φαντασιακό. Στο έργο του Τριανταφύλλου οικειοποιούμαστε τη φαντασία πάντοτε από τη σημασιοδότηση του $3=1$. Σήμερα δεν είναι ομοιώματα προσώπων που επανεξετάζει, αλλά με απόλυτη ακρίβεια ηλεκτρικές εναλλαγές. Το εν λόγω έργο του Τριανταφύλλου που φέρει τον τίτλο $3=1$ αξιοποιεί γραμμικά στοιχεία που με τις δονήσεις τους και τα μηνύματά τους, συνιστούν μια οπτική και φωτεινή τριάδα. Η φαντασία, βρίσκεται ακόμα στο παιχνίδι με τις εκρήξεις, στο παιχνίδι με τη βροντή, στο παιχνίδι με όλα τα θεαματικά στοιχεία της φωτιάς και του αιθέρα. Πιστεύω πως αυτή η συμπεριφορά του Τριανταφύλλου είναι ομολογία απέραντης μετριοφροσύνης σε σχέση με το πρόβλημα που αντιμετωπίζει. Και κατά κάποιο τρόπο, αυτή η μετριοφροσύνη ταυτίζεται με την πρακτική ενός ορισμένου εξορκισμού. Δεν επισύρει κανείς την οργή του ουρανού και δεν παίζει με το αστροπελέκι για το τίποτα. Και δεν πιστεύω ότι ο Τριανταφύλλου, στον οποίο η βασική τεχνολογία της ηλεκτρονικής επέτρεψε να καθυποτάξει την αστραπή, αποσπά απ' τα ίδια του τα έργα μια δόξα καταχρηστική. Ποτέ δεν ένοιωσα με τρόπο τόσο δυνατό, μπροστά στην έκφραση ενός τόσο θεμελιακού λόγου, ένα τέτοιο συναίσθημα σεβασμού για την ενέργεια, την οποία κάποιος χειρίζεται. Ο Τριανταφύλλου ξέρει πολύ καλά πως αυτή την ενέργεια, που είναι αυτή του ουρανού και του σύμπαντος, μπορεί να την κατακτήσει για να την εντάξει και να την ενσωματώσει σε ένα προσωπικό ποιητικό λόγο. Όμως, γνωρίζει επίσης, πως δεν είναι ιδιοκτήτης και ότι δεν είναι παρά ο εμπνευσμένος κι ευγνώμων ένοικος αυτής της άορατης συμπαντικής ενέργειας που είναι παρ' όλα αυτά πανταχού παρούσα μέσα στον χώρο που μας περιβάλλει. Το γεγονός του ότι είναι συνειδητός πως η ενέργεια είναι βάση κάθε μορφής έκφρασης και κυρίως βά-

σις κάθε κριτηρίου για τον ορισμό της ευαισθησίας, δρα αυτόνομα.

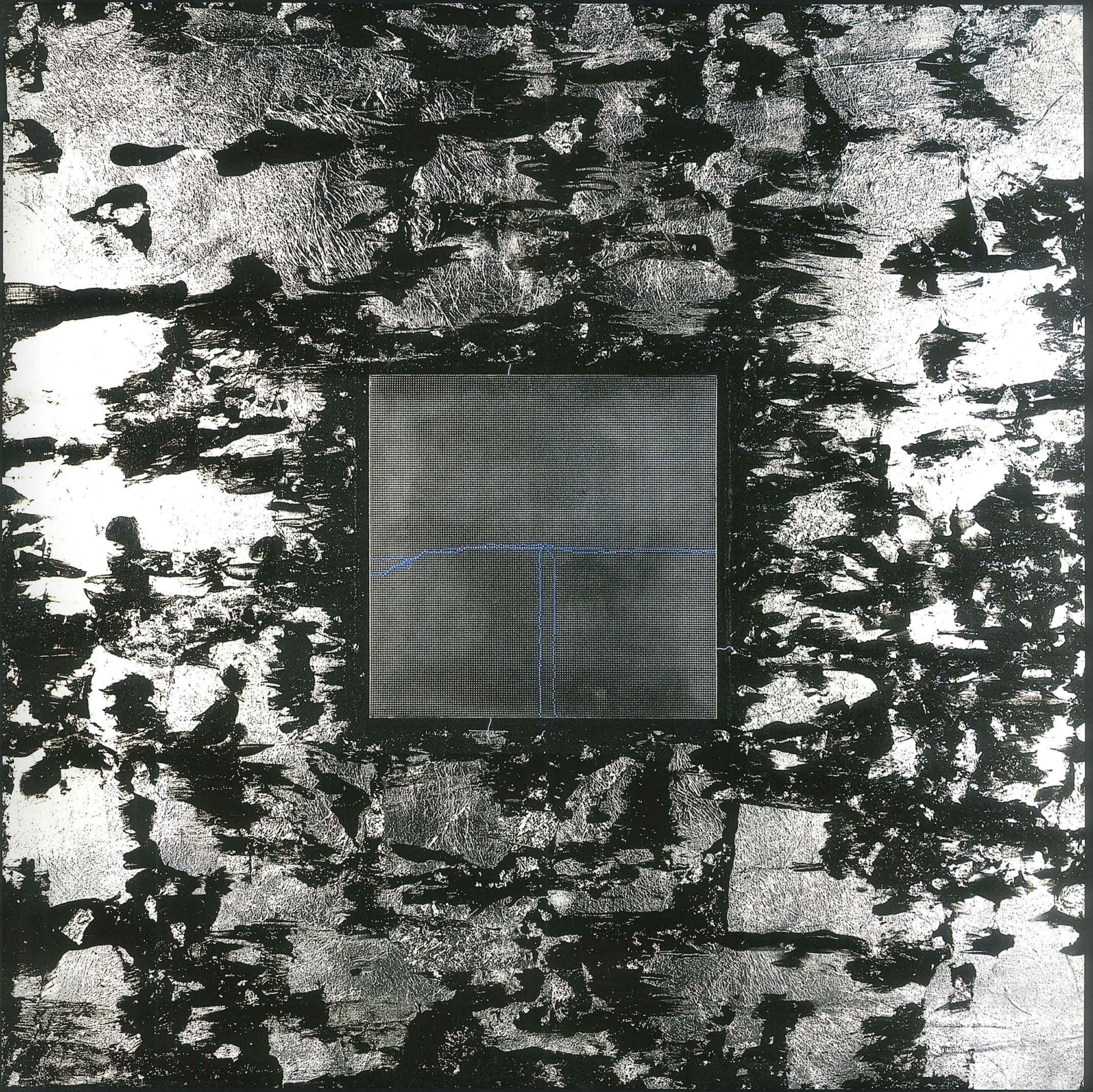
Αυτή η ευαισθησία που είναι η δική μας και η εκδήλωση της δικής μας ταυτότητας, δεν είναι παρά ελάχιστο τμήμα της συμπαντικής ενέργειας. Ακόμα μια φορά, μας δανείζεται, δεν είμαστε ιδιοκτήτες της. Είμαστε λοιπόν υπεύθυνοι αυτού του δάνειου κι αυτήν ακριβώς την ποιότητα της υπευθυνότητας της συνείδησης ο Τριανταφύλλου υπογραμμίζει συνεχώς μέσα από την έκφραση της ηλεκτρικής του γλώσσας. Πιστεύω πως βρίσκεται μέσα σ' αυτή τη στάση μια μεγάλη αγάπη για την ανθρωπότητα και μια πολύ μεγάλη ελπίδα λύτρωσης κι απελευθέρωσης της μεγάλης αληθιμότητας του κόσμου. Η παράδοση της αληθιμότητας θέτει τον κεραυνό στο απόγειο του πύρινου δρόμου, το προσδιοριστικό στοιχείο της εσωτερικής φωνής της αποκατάστασης και της φιλοσοφικής λίθου, η προειδοποιητική παρουσία φωτιάς σαν καταλύτη που μεταβάλλει το μολύβι σε χρυσάφι και που υλοποιεί την ύστατη σωτηρία του κόσμου. Είμαστε αναμφίβολα πολύ ρεαλιστές αν σ' αυτό το ηλεκτρικό διάβημα βλέπουμε μόνον μια ποιητική Λυδία λίθο και που είναι αναμφίβολα οραματική. Όμως αυτού του είδους τα οράματα μας είναι ιδιαίτερα απαραίτητα γιατί μας βοηθούν να ζήσουμε, χωρίς ωστόσο να μας δίνουν υπερβολικές ευκαιρίες για να πιστεύουμε πως είμαστε καλύτεροι από αυτό που είμαστε.

Το σύνολο της έκθεσης του Κωστή Τριανταφύλλου παρουσιάζεται έτσι σαν μια μεγάλη μεταφορά της ενέργειας. Μεταφορική έννοια της ενέργειας με τόσα συμβολικά σημεία αναφοράς που ανοίγεται στον κόσμο της ηθικής. Μια ηθική μεταφορά συνιστά παραβολή. Η φαντασία του Τριανταφύλλου είναι διπλά παραβολική, με την κυριολεκτική έννοια του όρου, μέσα στην ίδια τη λάμψη αυτών των αστραπών και με ηθική έννοια, κάθε ένα από τα έργα του μοιάζουν με μύθο κι όπως όλες οι μυθικές παραβολές καταλήγουν σε μια ηθική του όντος. Αυτός ο στοχασμός για το ον δεν μας επιβάλλεται εξ ονόματος ενός μανιχαϊσμού του καλού και του κακού, αντίθετα, εναποτίθεται στην ελεύθερη επιλογή μας, ως θέμα στοχασμού. Αυτό είναι τόσο αληθές ώστε αυτή η ανάκληση στη θεμελιακή συνείδηση, είναι μια ανάκληση δευτέρου βαθμού, που δεν εμφανίζεται εξάλλου παρά μόνον μέσα απ' τη φωτογραφία αστραπηβόλων γλυπτών του Τριανταφύλλου: αυτά τα γλυπτά, που αποτελούνται από κοίλους καθρέφτες ορθωμένους πάνω σε στήλες είναι υπεύθυνα για την εκπομπή της ηλεκτρικής έντασης κι αυτό που παρουσιάζουν στο γυμνό μάτι είναι την αστραπή στην ελικοειδή της γραμμικότητα, συνοδευόμενη από τον θόρυβο της βροντής – αυτό είναι όλο. Η φωτογραφία του γεγονότος-αστραπή ανασυστήγει τη διαλεκτική συνιστώσα αυτού του ουσιαστικού φαινομένου: Η αντανάκλαση της ηλεκτρικής λάμψης, βαθειά κυανή ανταύγεια, που είναι η ομοθετική προβολή του ίχνους της φευγαλέας εγγραφής της αστραπής. Συναντάμε πάλι εδώ, τον προσφιλή στη διαλεκτική φύση του Έλληνα γλύπτη, δυαδισμό, ταυτόχρονα με την ομολογία μιας αλήθειας που ανήκει περισσότερο στην τάξη της ύπαρξης παρά της ουσίας. Το είναι δεν γίνεται αντιληπτό παρά σε λειτουργία με το μη-είναι

Pierre Restany

Παρίσι, Φεβρουάριος 1992

Μετάφραση: Κ. Παπαϊακώβου

IMAGIQUE
ŒUVRE #31 EPTO #31

Le champ électrique et son secret

Costis Triandaphyllou poursuit son voyage aérien sur la métaphore de la foudre : aujourd'hui peut-être le champ en est-il plus explicite. C'est en effet, du champ électrique dont il s'agit, c'est-à-dire d'un espace délimité par l'éveil de la conscience et la surprise conséquente.

La foudre signale au sein de la progression sonore du tonnerre le stade culminant et la marque essentielle de cette conscience d'être. La foudre peut se manifester à tout moment une fois qu'elle a été annoncée par le roulement caractéristique du tonnerre : son apparition s'affirme comme la conclusion de l'attente qui en résulte. Elle est la marque et en même temps le calmant de l'angoisse existentielle dans les objets que nous présente aujourd'hui Costis et que je n'hésiterai pas à appeler des objets philosophiques ou plutôt existentiels. La foudre est très clairement assignée en tant que phénomène ontologique. Le non-être se répercute dans le moi et tout le talent de l'artiste réside dans son ingéniosité à capter ce moment délicat, où tout se passe quand l'éclair se produit en manifestant son éclat.

"Eclat-Eclair" : tel est le titre du dernier poème de Costis qui illustre avec une clairvoyance sans appel cette notion de la disponibilité de l'être à s'identifier au moment le plus aigu de sa prise de conscience. Il s'agit là vraiment d'un exercice existentiel dans le sens le plus mental et spirituel de la parole.

Le phénomène dans la portée humaine que lui donne Costis relève très profondément de la morale laïque : une gymnastique de l'être par rapport au champ électrique, c'est-à-dire à la nature électrique de l'univers. Ce que Costis cherche à nous prouver à travers les différents dispositifs de sa création, c'est cette possibilité à la fois indéterminée et infinie à laquelle la nature du ciel et de la terre nous renvoie : notre propre révélation à nous-mêmes.

Tout l'art de Costis réside dans cet instant de vérité plus organique que nature qu'il offre à nous tous sans exception dans l'espace d'un regard tourné vers le ciel. Car dans les machines électroniques que Costis place dans ses œuvres, il n'y a pas seulement la présence de la foudre, mais aussi son corollaire implicite, la référence au ciel et à notre vision, un ciel qui n'a pas de limite dimensionnelles et qui peut se résumer dans la ligne d'un éclair entre une cathode et une anode, entre deux points de référence électrique.

Le procédé de Costis est globalisant, à l'envergure de son imagination conceptuelle. La marque de la foudre dans le ciel est bien évidemment une métaphore intrinsèquement poétique et elle peut prendre tous les supports, un labyrinthe, la poussière de marbre ou de terre, les fragments de bronze ou de fer, la lave, un champ pictural revisité.

L'important de l'enjeu réside dans la dialectique la plus simple du phénomène naturel, le cheminement de la foudre, entre des corps conducteurs et leurs contraires, rebelles à la diffusion du flux électrique. Ainsi la foudre de Costis est inséparable du fragment du ciel au sein duquel elle apparaît et se

répercute. Mais ce fragment de ciel est la prolongation même de la métaphore du feu électrique : impalpable, invisible, elle se situe entre la foudre elle-même et son espace d'inscription matérielle, qui est les fragments de bronze, la surface picturale ou l'espace entre deux points sensibles. Cette pellicule de ciel, si je puis dire, transcende donc la métaphore dont elle fait intégralement partie et se présente comme une zone de sensibilité immatérielle, indissociable de la foudre.

La foudre chez Costis crée son environnement spirituel. C'est donc une équation double, foudre plus vide, que Costis nous donne à pressentir dans le champ électrique. L'opération comme on le voit est riche de sens. Non seulement Costis, le mage, convoque la foudre, mais en même temps il enrichit le champ électrique de toutes les connotations d'un vide plein où l'énergie se diffuse librement. Cette élargie vitale est la marque-même de la sensibilité. Cette sensibilité qui se trouve indissolublement liée à la foudre en est le champ naturel d'expansion et de communication. La foudre apparaît comme un phénomène compact et total dans sa manifestation à la fois visible et sensible.

Dans son intervention fulgurante, le feu électrique devient symbole au moment même de son apparition. Ce que Costis nous donne à voir, c'est la symbolique du feu à l'état pur. Et il rejoint par là le grand message alchimique d'Yves Klein. Costis sait qu'au cœur du vide il y a des feux qui brûlent. Il n'a pas hésité à emprunter la voie ignée pour les rechercher, car cet immense effort d'intuition introspective en vaut la peine. Au cœur du grand vide du ciel, il y a des feux qui brillent et il y a aussi des feux qui brûlent. C'est sur la dialectique de la combustion et de la lumière que Costis a basé le message poétique et humain de sa métaphore. Ce n'est pas la foudre qui brûle qui nous appelle à mieux vivre : c'est bien celle qui brille, celle de l'éclat de l'éclair.

La manifestation de Costis se présente donc bien comme une exposition d'objets philosophiques dont la présence a pour ultime justification le fait à la fois simple et redoutable de nous inciter à une réflexion sur la double valence du feu alchimique. Une manière de nous faire assister à la victoire permanente de la vie sur la mort et de la lumière sur les cendres de l'ombre. Le champ électrique a livré son secret.

Pierre Restany

Paris, le 13 octobre 1994

Το ηλεκτρικό πεδίο και το μυστικό του

Ο Κωστής Τριανταφύλλου συνεχίζει το αέρινο ταξίδι του πάνω στη μεταφορική έννοια του κεραυνού: σήμερα αυτό ίσως γίνεται πεδίο πιο εύληπτο. Είναι πράγματι το ηλεκτρικό πεδίο στο οποίο αναφέρεται, δηλαδή ένας οριοθετημένος χώρος από την αφύπνιση της συνείδησης και την έκπληξη που συνεπάγεται.

Ο κεραυνός σηματοδοτεί στο βάθος της προοδευτικής ηχητικής διαδοχής της βροντής το ύψιστο στάδιο και το ουσιαστικό σημείο αυτής της συνείδησης του είναι. Ο κεραυνός μπορεί να εκδηλωθεί ανά πάσα στιγμή από την ώρα που έχει αναγγελθεί από το χαρακτηριστικό βόμβο της βροντής: η εμφάνισή του δηλώνεται σαν ο φυσικός επίλογος της αναμονής. Είναι το σημείο και συγχρόνως όμως το ηρεμιστικό της υπαρξιακής αγωνίας που περιέχεται μέσα στα αντικείμενα που μας παρουσιάζει σήμερα ο Κωστής Τριανταφύλλου και που δεν θα διστάσω να τα ονομάσω αντικείμενα φιλοσοφικά ή μάλλον υπαρξιακά. Ο κεραυνός είναι με μεγάλη σαφήνεια προσδιορισμένος ως οντολογικό φαινόμενο. Το μη είναι αντανακλάται στο εγώ και όλο το ταλέντο του καλλιτέχνη έγκειται στην ευφυΐα του να συλλάβει αυτή τη λεπτή στιγμή, όπου όλα συμβαίνουν όταν παράγεται η αστραπή εκδηλώνοντας τη λάμψη της.

«Eclat-Eclair»*: Αυτός είναι ο τίτλος του τελευταίου ποιήματος του Κωστή Τριανταφύλλου το οποίο διασαφηνίζει με μία ανέκκλητη διορατικότητα αυτή την έννοια της ετοιμότητας του είναι, έτσι ώστε να ανακαλύψει την ταυτότητά του τη στιγμή την πιο κρίσιμη της συνειδητοποίησής του. Πραγματικά πρόκειται εδώ για υπαρξιακή άσκηση με την έννοια την πιο διανοητική και πνευματική του λόγου.

Το φαινόμενο αυτό μέσα στην ανθρώπινη διάσταση που του δίνει ο Κωστής Τριανταφύλλου, ανάγεται ουσιαστικά στην «ελεύθερη» ηθική (morale laïque): άσκηση του είναι σε σχέση με το ηλεκτρικό πεδίο, δηλαδή την ηλεκτρική φύση του σύμπαντος. Αυτό που ο καλλιτέχνης επιδιώκει να μας καταδείξει διά μέσου των διαφορετικών μηχανισμών της δημιουργίας του, είναι αυτή η δυνατότητα συγχρόνως μη καθορισμένη και απεριόριστη, στην οποία η φύση του ουρανού και της γης μας παραπέμπει: στην αποκάλυψη του εαυτού μας από εμάς τους ίδιους.

Όλη η τέχνη του ενυπάρχει μέσα σ' αυτή τη στιγμή της αλήθειας ουσιαστικά πιο οργανικής και από τη φύση ακόμα, που προσφέρει σε όλους μας, χωρίς εξαίρεση μέσα στο διάστημα ενός βλέμματος στραμμένου στον ουρανό. Γιατί μέσα στις ηλεκτρονικές μηχανές που τοποθετεί στα έργα του, δεν υπάρχει μόνο η παρουσία του κεραυνού, αλλά επίσης η υπονοούμενη φυσική συνέπεια, δηλαδή η αναφορά στον ουρανό και στην οπτική μας, έναν ουρανό που δεν έχει όρια δυοδιάστατα και που μπορεί να συνοψιστεί στη γραμμή μίας αστραπής ανάμεσα στους δύο πόλους, ανάμεσα σε δύο σημεία ηλεκτρικού συσχετισμού.

Η μέθοδος της αντίληψης του Κωστή Τριανταφύλλου είναι σφαιρική, σε συνάρτηση με την εννοιολογική του φαντασία. Το σημείο του κεραυνού στον ουρανό είναι προφανώς μια μεταφορική έννοια ουσιαστικά ποιητική και μπορεί να δεχτεί όλους τους φορείς, έναν λαβύρινθο, μαρμαρόσκονη, γη, θραύσματα μπρούντζου ή σιδήρου, λάβα, ή ένα εικαστικό πεδίο επαναπροσδιορισμένο.

Το σημαντικό της πρότασης που καταθέτει, βρίσκεται μέσα στην πιο απλή διαλεκτική του φυσικού φαινομένου, τη διαδοχική πορεία του κεραυνού, ανάμεσα σε αγωγή στοιχεία και τα αντίθετά τους, αυτά που αρνούνται να επιτρέψουν να διανεμη-

θεί το ηλεκτρικό ρευστό. Έτσι ο κεραυνός του Κωστή Τριανταφύλλου είναι α ξεχώριστος από το τμήμα του ουρανού μέσα στο οποίο ο κεραυνός εμφανίζεται και εξαπλώνεται. Αυτός όμως το κομμάτι του ουρανού είναι η ίδια η προέκταση της μεταφορικής έννοιας της ηλεκτρικής φωτιάς: άπιαστη, αόρατη, βρίσκεται ανάμεσα στον ίδιο τον κεραυνό και το υλικό διάστημα της εγγραφής του, που είναι τα θραύσματα του μπρούντζου, η εικαστική επιφάνεια ή το διάστημα ανάμεσα σε δύο ευαίσθητα σημεία. Αυτή η ταινία ουρανού, δάλεγα υπερυψώνει λοιπόν αυτή τη μεταφορική έννοια που αποτελεί απόλυτο τμήμα της και παρουσιάζει σαν μία ζώνη άυλης ευαισθησίας, άρρηκτα συνδεδεμένης με τον κεραυνό.

Ο κεραυνός στο έργο του Κωστή Τριανταφύλλου βρίσκει το πνευματικό του περιβάλλον. Είναι λοιπόν μια διπλή ενότητα, κεραυνός συν κενό, την οποία ο Κωστής Τριανταφύλλου μας δίνει να διαισθανθούμε μέσα στο ηλεκτρικό πεδίο. Το εγχείρημα όπως το αντιλαμβανόμαστε είναι πλούσιο σε νοήματα. Όχι μόνον ο Κωστής Τριανταφύλλου, ο μάγος, συγκαλεί τον κεραυνό, αλλά ταυτόχρονα εμπλουτίζει το ηλεκτρικό πεδίο με όλες τις συνδηλωτικές έννοιες ενός κενού γεμάτου, όπου η ενέργεια κατανέμεται ελεύθερα. Αυτή η ζωογόνος ενέργεια είναι ο κατ'εξοχήν ορισμός της ευαισθησίας. Αυτή η ευαισθησία που βρίσκεται αδιάρρηκτα συνδεδεμένη με τον κεραυνό είναι από μόνη της το φυσικό πεδίο της ανάπτυξης και της επικοινωνίας. Ο κεραυνός εμφανίζεται σαν ένα φαινόμενο συμπαγές και ολοκληρωμένο κατά τη διάρκεια της εκδήλωσής του, που είναι ταυτόχρονα ορατή και ευαίσθητη.

Μέσα στην αστραποβόλο παρέμβασή του, η ηλεκτρική φωτιά γίνεται σύμβολο την ίδια στιγμή της εμφάνισής της. Αυτό που ο Κωστής Τριανταφύλλου μας προτείνει να δούμε είναι η συμβολική της φωτιάς στην καθαρή μορφή της. Και ανταμώνει έτσι μ' αυτόν τον τρόπο το μεγάλο αλχημικό μήνυμα του Yves Klein. Ο Κωστής Τριανταφύλλου ξέρει ότι στο κέντρο του κενού υπάρχουν φωτιές που καίνε. Δεν δίστασε να δανειστεί την πύρινη οδό για να τις αναζητήσει, γιατί αυτή η τεράστια προσπάθεια αυτογνωσιακής ενδοσκόπησης αξίζει τον κόπο. Στο κέντρο του μεγάλου κενού του ουρανού, υπάρχουν φωτιές που λάμπουν και υπάρχουν ακόμη φωτιές που καίνε. Είναι πάνω στη διαλεκτική της ανάφλεξης και του φωτός που ο Κωστής Τριανταφύλλου στήριξε το ανθρώπινο και ποιητικό μήνυμά της μεταφορικής του έννοιας. Δεν είναι ο κεραυνός που καίει, που μας καλεί να ζήσουμε καλύτερα: είναι πράγματι αυτός που λάμπει, αυτός της λάμψης της αστραπής.

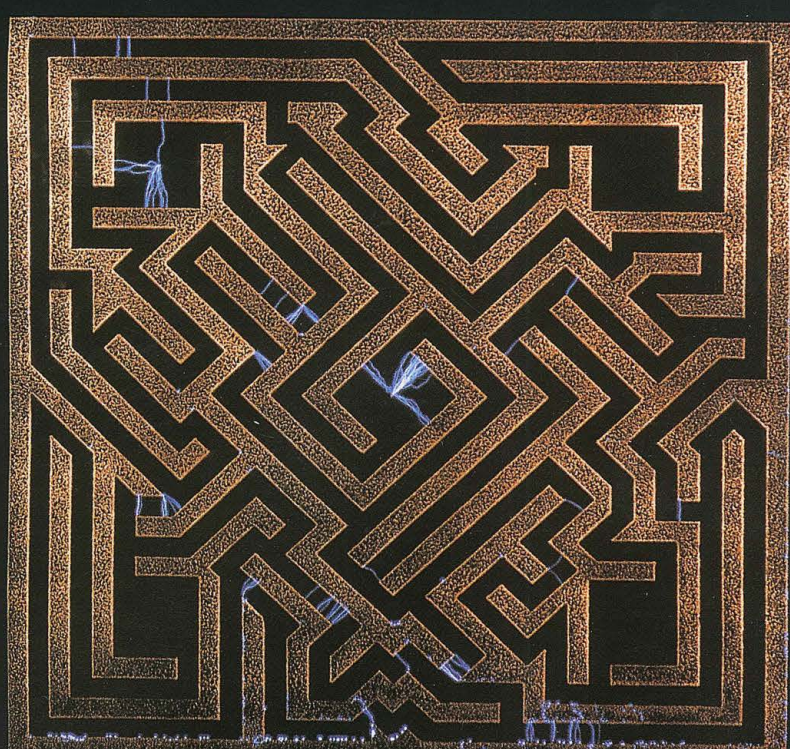
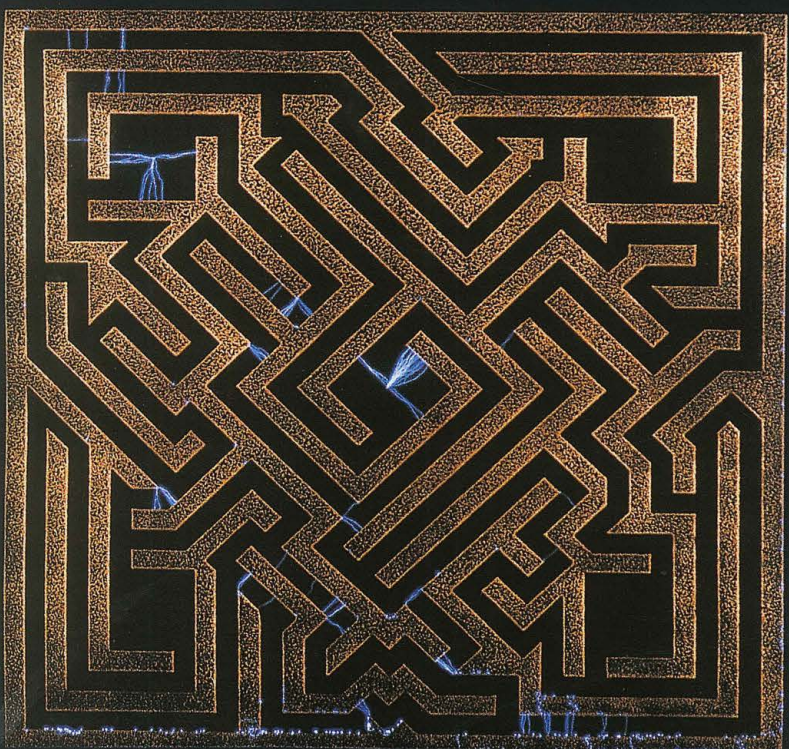
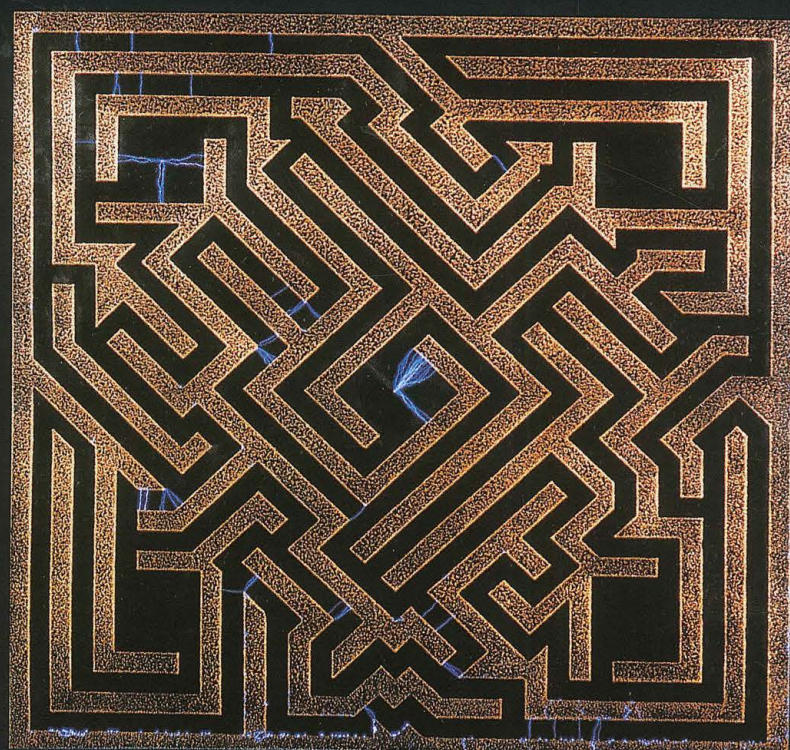
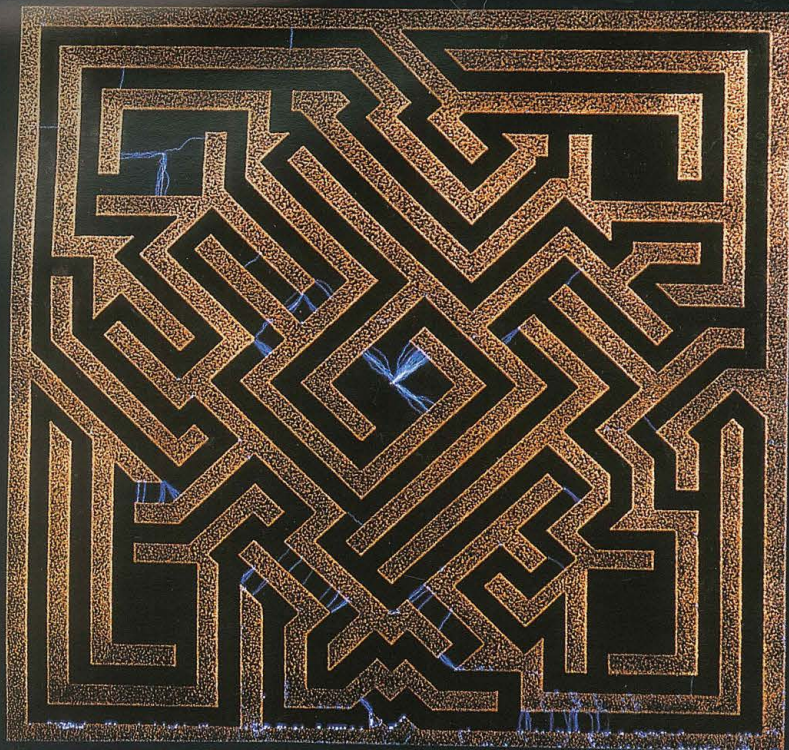
Η έκφραση του Κωστή Τριανταφύλλου παρουσιάζεται πραγματικά λοιπόν σαν μια έκθεση φιλοσοφικών αντικειμένων των οποίων η παρουσία έχει σαν μια έσχατη δικαίωση το γεγονός, συνάμα απλό αλλά και τρομερό, να μας παρακινήσει σε ένα στοχασμό πάνω στη διπλή διάσταση της αλχημικής φωτιάς. Ένας τρόπος να μας κάνει να δούμε από κοντά τη διαρκή νίκη της ζωής πάνω στο θάνατο και του φωτός πάνω στις στάχτες της σκιάς. Το ηλεκτρικό πεδίο πρόδωσε ο μυστικό του.

Pierre Restany

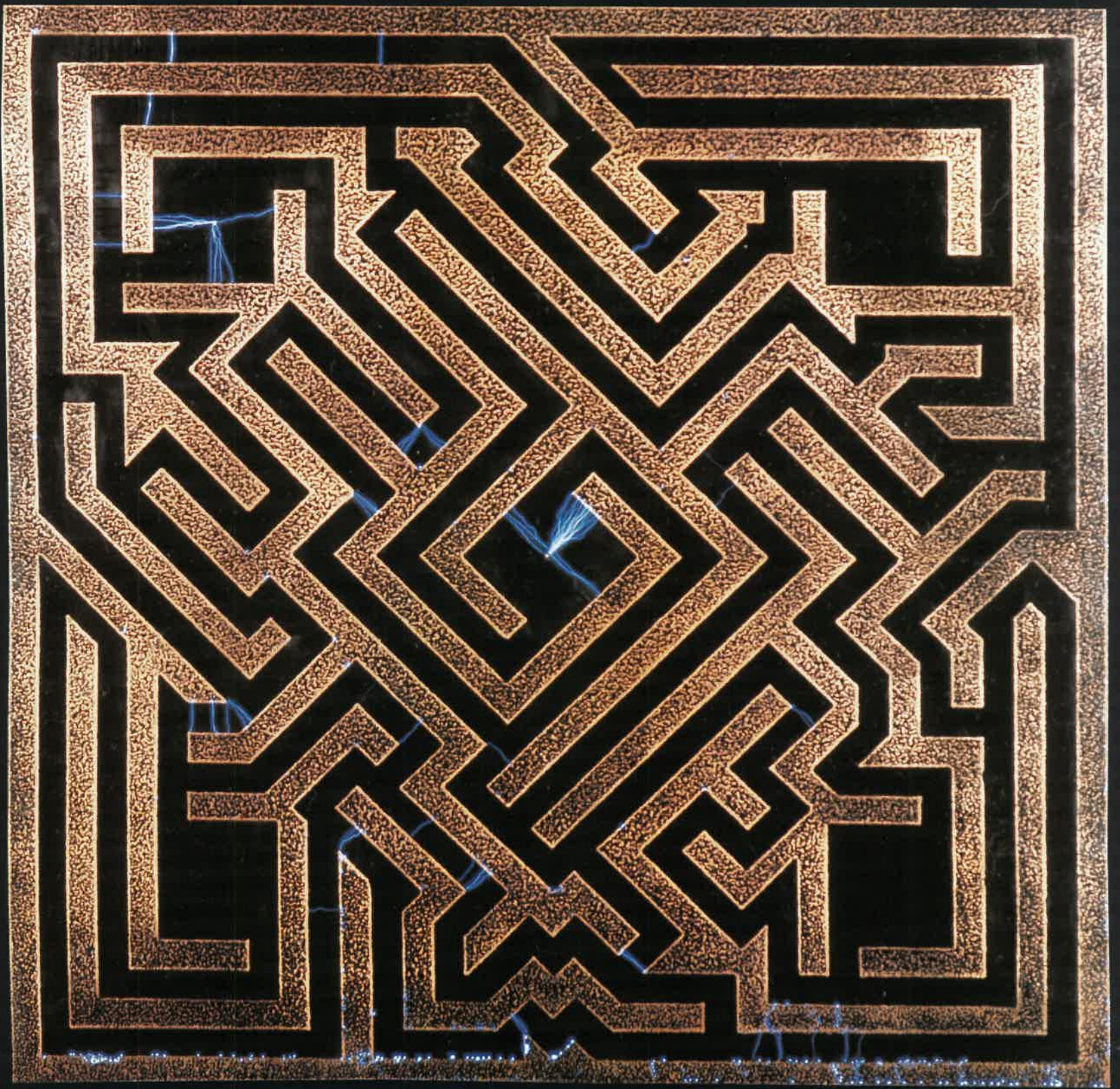
Μετάφραση: Ευγενίας Παπαδαμά

Παρίσι, 13 Οκτωβρίου 1994

* Σημ. της μτφρ.: Éclat-Eclair: ηχητικός και εννοιολογικός τίτλος στα γαλλικά, όπου το éclat εκλαμβάνεται σαν λάμψη ή και σαν θραύσμα, έκρηξη, κλέος.

DIAPHAFSIS
ŒUVRE #15

ΔΙΑΦΑΥΣΙΣ
ΕΡΓΟ #15

Presences fugitives de sculptures d'énergie

Depuis l'antiquité et jusqu'à nos jours, différents artistes ont essayé de concevoir et de représenter l'impression fugitive ou continue du mouvement, avec pour ambition d'imprégner de vraisemblance et/ou de vitalité leurs tableaux et leurs sculptures.

Le mouvement, déterminant de l'espace et du temps, fut une des réflexions premières de l'art depuis la période de l'art figuratif jusqu'aux expérimentations abstraites et non figuratives, gestuelles ou technologiques du 20ème siècle.

La foudre de Costis, miniatures électroniques du phénomène naturel, provoqués par l'électricité haute tension, sont intégrées dans ses compositions murales ou celles à trois dimensions. Des lignes lumineuses et mobiles sont instantanément visibles et continuellement changeantes.

Les explosions visuelles et sonores nous surprennent, se produisant occasionnellement sur des points variables des œuvres. Des événements imprévus, aléatoires flânent dans le mystère, suivent des parcours de hasard et chargent le champ artistique, l'atmosphère et le spectateur. Parce qu'à son passage, le spectateur provoque la naissance des éclairs, conditionne de façon décisive leurs formes, le voici à la fois récepteur passif et émetteur actif dans un jeu interactif.

Costis sélectionne des matériaux et des couleurs non conducteurs, propices à la génération et à l'évolution de son invention électronique.

Sur l'œuvre murale "Ligne éclatée" datée de 1993, où de façon indirecte le livre de Kadinsky "Ligne-point-plan" est évoqué, des brisures de bronze en relief sur cahoutchouc et bois, créent une ligne dorée irrégulière sur un fond noir, sur lequel de temps à autre se déclenchent deux éclairs.

Dans "Voyageur aérien" daté de 1994, un globe fait de terre portant des brisures de fer flotte sur une surface posée à même le sol fait de même matériau, tandis que cinq éclairs éclatent avec force sur des lieux chaque fois imprévus de cette installation

Le miroir concave, utilisé par Costis lors de ses premières

expérimentations sur la foudre dans la série "Vision" datée de 1989, est la matière première de l'illusion dans son œuvre "Eau électriifiée" de 1994, puisque la concavité du miroir, encadré d'un support rond de bois noir, crée l'impression mensongère que l'eau insérée est une boule de verre transparente.

Sur cette surface aquatique éclatent des foudres, présences éphémères d'une "sculpture d'énergie".

Une photo noir et blanc de Gabriel Loppé datée de 1902 met en scène les parcours variés de nombreux éclairs autour de la Tour Eiffel. Cette représentation, témoignage de valeur, juxtaposée au poème de Costis "Éclat-eclair" fait partie d'un diptyque et d'une série réalisée par l'artiste, en collaboration avec d'autres artistes.

La loupe de G. Zogolopoulos amplifie le phénomène des foudres, tandis que G. Loizillon multiplie leurs sons et crée un multi-spectacle avec musique digitale et vidéo. R. Francken, C. Castoriadis et N. Santorinaios associent leur langage personnel à la reproduction électronique de ce phénomène naturel.

La foudre évoque la transformation immédiate, le détournement dynamique, la naissance de la différence, la restructuration complète et l'instauration d'un nouvel équilibre.

Costis refuse les images de "dévastateur" rencontrées traditionnellement dans le discours religieux et mythologique, en attribuant à la foudre de nouveaux concepts et nouvelles connotations.

La lumière blanche éclatante en alternance avec le vide et le silence font de la foudre un symbole de liberté, une source de vie inépuisable.

Bia Papadopoulou

Allissas, juillet 1995

Φευγαλέες υπάρξεις ενεργειακής γλυπτικής

Από την αρχαιότητα έως σήμερα, καλλιτέχνες επιχείρησαν να συλλάβουν και να καταγράψουν τη φευγαλέα ή αδιάλληπτη αίσθηση της κίνησης προκειμένου να εμποτίσουν τα ζωγραφικά και γλυπτικά έργα τους με το στοιχείο της αληθοφάνειας ή/και της ζωτικότητας. Η κίνηση, που οριοθετεί και προσδιορίζει το χώρο και το χρόνο, παρέμεινε ένας από τους αρίστους προβληματισμούς μέσα στην τέχνη, από τις πιστές, αντικειμενικές αναπαραστάσεις του παρελθόντος μέχρι τους αφαιρετικούς και ανεικονικούς, χειρονομιακούς ή τεχνολογικούς πειραματισμούς του εικοστού αιώνα.

Οι κεραυνοί του Κωστή Τριανταφύλλου, ηλεκτρονικές μικρογραφίες του φυσικού φαινομένου, που δημιουργούνται από ρεύμα υψηλής τάσης και ενσωματώνονται στις επίτοιχες και τρισδιάστατες συνθέσεις του, είναι φωτεινές, κινητικές γραμμές, στιγμιαία ορατές και αέναα μεταβλητές. Οι οπτικές και ηχητικές απρόβλεπτες εκρήξεις παροδικά εμφανίζονται σε διαφορετικά, διάσπαρτα σημεία των έργων: τυχαία, απρογραμμάτιστα συμβάντα μυστηριακά περιπλανώνται, διανύοντας ακαθόριστες πορείες και απρόσμενες διαδρομές, φορτίζοντας με ηλεκτρισμό το εικαστικό πεδίο, την ατμόσφαιρα και το θεατή που, λόγω αλληλεπίδρασης, γίνεται, ταυτόχρονα, παθητικός δέκτης και ενεργός πομπός, αφού το πέρασμά του προκαλεί τη γέννηση των κεραυνών και η παρουσία του επενεργεί καταλυτικά στη σχηματική τους μορφολογία.

Ο Τριανταφύλλου επιλέγει μη-αγώγιμα υλικά και χρώματα που αποτελούν το μόνο πρόσφορο έδαφος για την παραγωγή και ανάπτυξη του ηλεκτρονικού ευρήματός του. Στον επίτοιχο πίνακα, με τίτλο «Ligne éclatée», του 1993, – όπου γίνεται μια έμμεση αναφορά στο βιβλίο του Kandinsky «Ligne-point-plan» – ανάγλυφα ρινίσματα μπρούτζου πάνω σε καουτσούκ και ξύλο δημιουργούν μια χρυσή, ακανόνιστη γραμμή σε μαύρο φόντο πάνω στην οποία εμφανίζονται, σε άτακτα χρονικά διαστήματα, δύο κεραυνοί. Στο «Voyageur Aérien» του 1994, μια σφαίρα από χώμα με ψήγματα σιδήρου αιωρείται πάνω από μια επιφάνεια, τοποθετημένη στο δάπεδο, επίσης από γήινο υλικό, ενώ πέντε κεραυνοί σκάνε δυναμικά σε αναπάντεχα, κάθε φορά, τμήματα αυτής της εγκατάστασης.

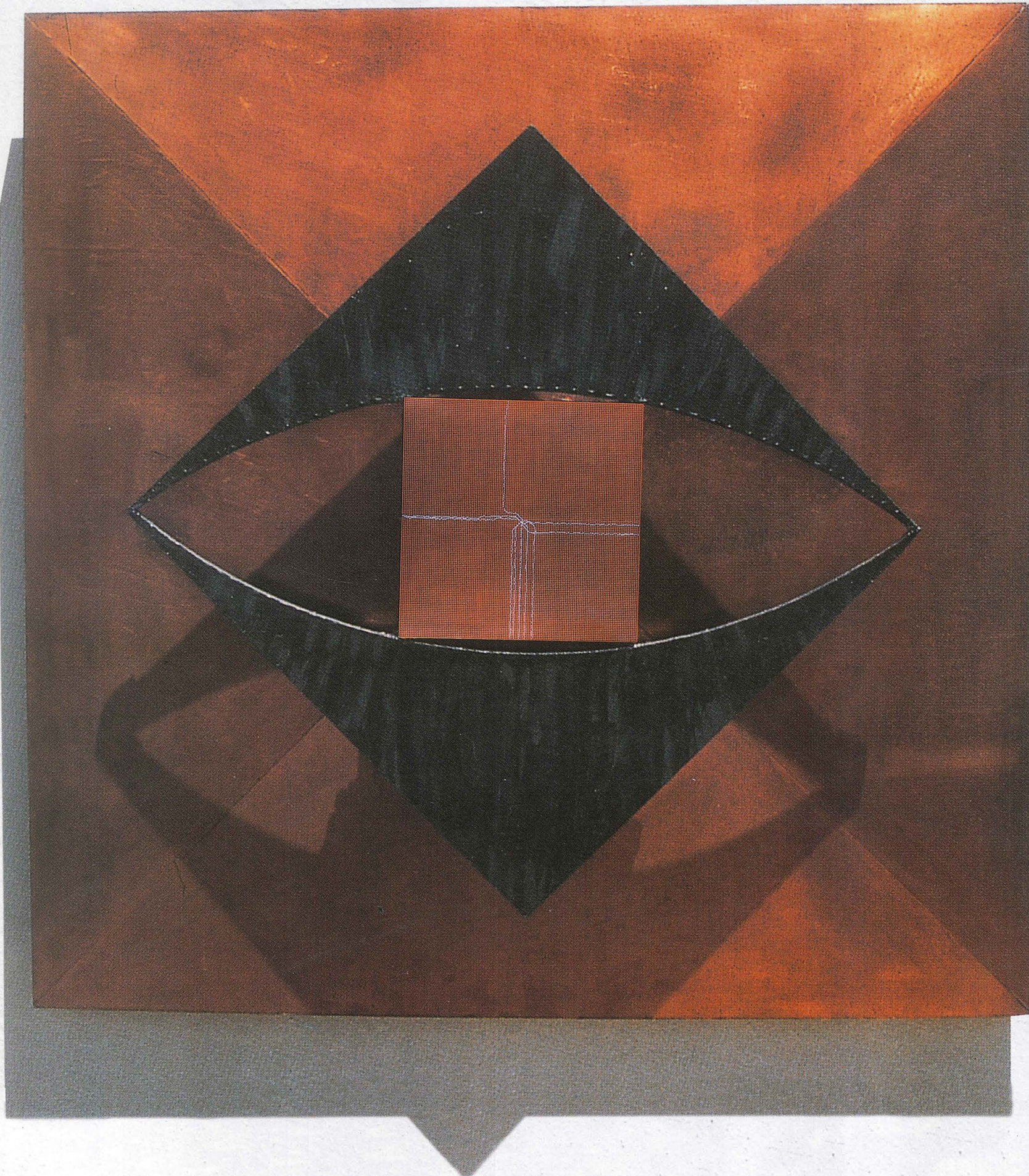
Ο κοίλος καθρέφτης – ένα από τα στοιχεία που χρησιμοποίησε ο Τριανταφύλλου όταν πρωτοπειραματιζόταν με τους κεραυμούς στην ενότητα «Vision» του 1989 – αποτελεί τον πυρήνα της ψευδαισθήσης στο έργο «Eau électrifiée» του 1994, αφού η ειδική καμπυλότητά του δημιουργεί την παραπλανητική εντύπωση ότι το νερό, το οποίο ενσωματώνεται σε αυτόν σε μια ξύλινη, μαύρη, κυκλική βάση, είναι μια γυάλινη, διάφανη σφαίρα. Πάνω στο υδάτινο αυτό στοιχείο εκρήγνυνται οι κεραυνοί, περαστικές και σύντομες υπάρξεις μιας ενεργειακής γλυπτικής.

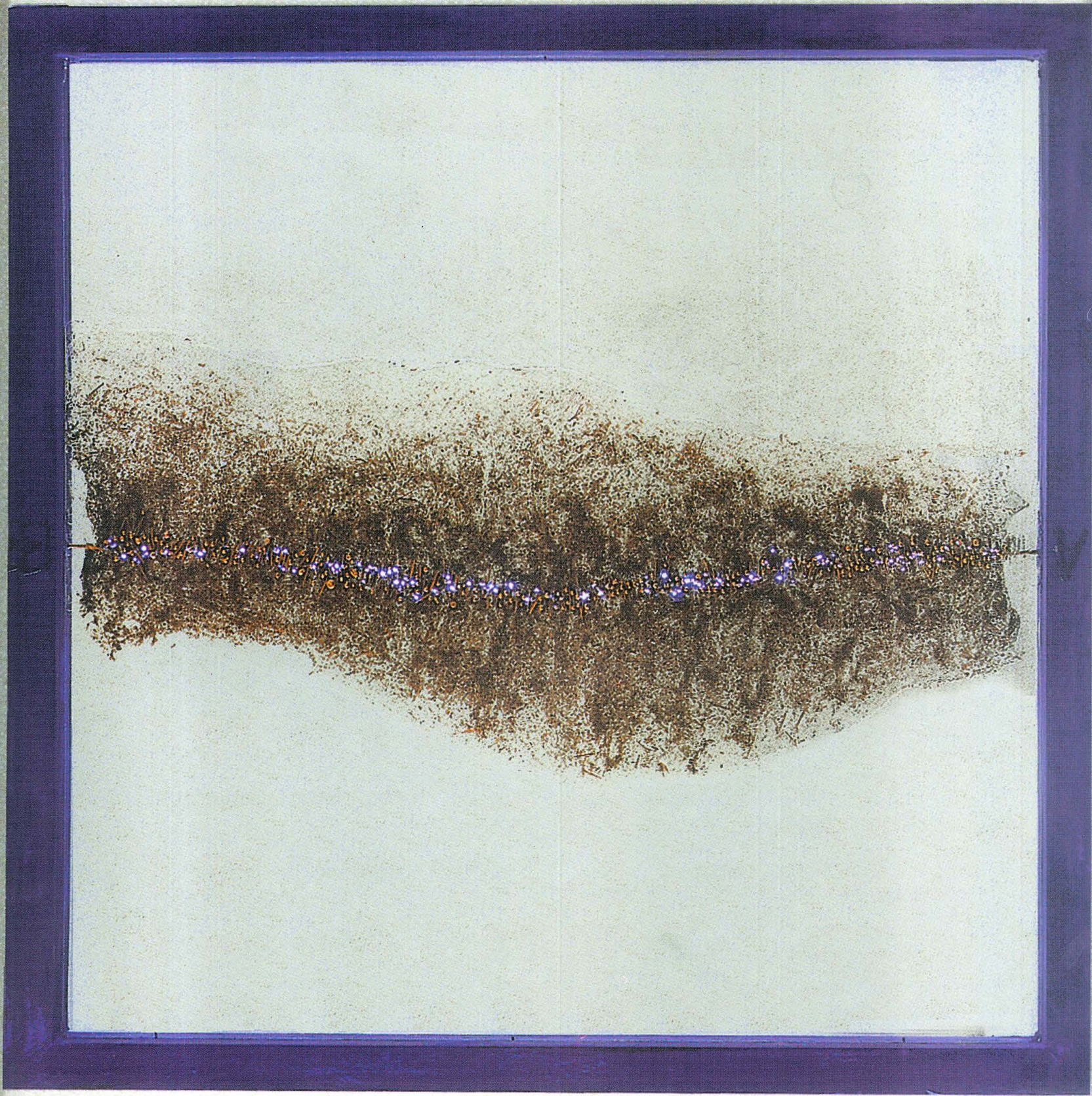
Μια ασπρόμαυρη φωτογραφία του Gabriel Lorré, χρονολογημένη στα 1902, καταγράφει τις διαφορετικές πορείες πολλαπλών κεραυνών που σκάνε γύρω από τον Πύργο του Άιφελ. Αυτή η φωτογραφική αναπαράσταση, με την αξία ντοκουμέντου, γίνεται μέρος ενός δίπτυχου καθώς αντιπαρατίθεται με το ποίημα του Τριανταφύλλου «Λάμψεις της αστραπής» σε μια σειρά που ο καλλιτέχνης έκανε σε συνεργασία με έργα άλλων συναδέλφων του. Εδώ, ο αντιπροσωπευτικός φακός του Γιώργου Ζογγολόπουλου μεγενθύνει το φαινόμενο των κεραυνών ενώ ο G. Loizillon πολλαπλασιάζει τον ήχο τους, δημιουργώντας ένα πολυθέαμα με ψηφιακή μουσική και video. Αντίστοιχα, η Ruth Francken, ο Κορνήλιος Καστοριάδης, ο Μάνθος Σαντοριναίος συνυφαίνουν το χαρακτηριστικό, προσωπικό ιδίωμά τους με την ηλεκτρονική ανάπλαση του φυσικού αυτού φαινομένου.

Ο κεραυνός φανερώνει την ακαριαία μεταβολή, τη δυναμική εκτροπή, τη γέννηση της διαφοράς, τη ριζική επανάδοση και την καθιέρωση μιας νέας ισορροπίας. Ο Τριανταφύλλου τον φορτίζει εννοιολογικά με μια καινούρια, τονωτική σημασία, αποποιώντας τη δρασκευτική και μυθολογική, παραδοσιακή οντότητά του ως καταστροφέα και αφανιστή. Το εκτυφλωτικό λευκό φως του και η έντονη παρουσία του που εναλλάσσονται με το κενό και τη σιγή κάνουν τον κεραυνό σύμβολο ελευθερίας και ανεξάντλητη πηγή ζωής.

Μπία Παπαδοπούλου

Αλισσός, Ιούλιος 1995

Entretien Jacques Donguy - Costis, 1994*

Jacques Donguy Il faudrait parler de tous les mythes autour de la foudre, notamment à travers la mythologie grecque.

Costis Zeus en Grèce, qui est devenu Jupiter à Rome, détenait la foudre et le tonnerre par les Cyclopes, et il est le gardien de l'ordre entre les dieux et les hommes:évidemment il préside à tous les phénomènes atmosphériques, mais ce mythe ne nous fait pas oublier qu'il détient le pouvoir du ciel et que sa plus grande arme est la foudre et le tonnerre, arme qui est au service de la peur pour organiser et maintenir son pouvoir.

Cette vision de peur et de catastrophe venant des traditions culturelles et mythologiques qui utilisent la peur des phénomènes inconnus pour des raisons sociales conduit aujourd'hui aussi les gens à craindre la foudre. Mais moi, je veux que les gens puissent "rester" les yeux grands ouverts devant le vol éclatant de l'éclair.

J. D. Un rituel de notre vision et de nos sensations ?

Costis la première fois que j'ai présenté une foudre, c'était en 1989. Et c'était une sculpture qui s'appelait "Vision":le spectateur se reflétait dans un miroir concave où une foudre proposait son éclat. Parallèlement, je présentais aussi une installation intitulée "No Man's land:Rituel de l'Explosion". La foudre était conduite par un fil conducteur à travers des éléments quotidiens comme aussi de la lave, du charbon, du granit.

J. D. Il y a beaucoup de choses à dire sur le lien foudre/électricité, notamment en relation avec les arts liés aux nouvelles technologies.

Costis Le monde de la technologie, de l'ère électronique contient autant de mythes que dans les sociétés plus anciennes .

D'un siècle à l'autre, les valises mythiques ont voyagé comme un secret de survie qui nous parvient maintenant avec la logique artificielle dans le même contexte.

J'ai eu, depuis toujours, la passion d'expérimenter dans le champ du non réalisé, du non-dit, et de me mettre dans des situations impossibles de recherche.

J. D. Comme pour la foudre...

Costis Oui, en combinant les matériaux électroniques pour avoir une bonne qualité dans la production de la foudre, comme aussi dans le champ électrique, dans l'expérimentation artistique, pour arriver à l'impossible, à l'incontrôlable de telle façon que la foudre puisse exister et libérer différentes lignes unificatrices dans le champ de l'atmosphère. Ainsi la sculpture "3=1" qui permet à la foudre sa chorégraphie aérienne ne veut que nous rappeler la totalité "matérielle et immatérielle" du champ électrique que l'on respire, qui est dans notre corps, que l'on parcourt et qu'on produit en étant nous-mêmes un champ en mouvement dans l'atmosphère. La question qui me préoccupe, c'est, en faisant voir la foudre, que les sens du spectateur soient touchés...

Sans les possibilités de l'électronique je ne serais pas parvenu à réaliser avec mon ami électronicien C. Anastasiadis cette petite boîte légère de production de foudre. Jusqu'à maintenant, on ar-

rivait à créer de la foudre, mais avec un matériel volumineux, pesant et coûteux.

J. D. Parlons maintenant des pièces qui seront à l'exposition.

Costis La foudre comme "sculpture d'énergie" est toujours dans l'air qu'on respire, elle est dans l'espace. Pièces murales, machines de visions, oeuvres au sol ou au plafond, installations ou constructions avec de l'eau et de la terre – cette exposition met la foudre dans son univers naturel, "l'espace électrique".

Quand on entre, on est dans un champ sonore et un champ visuel. Le champ sonore est orchestré par les sons de cette traversée éphémère de l'éclair à travers l'air, c'est un déchirement et non pas le grondement du tonnerre. Il va y avoir des sons plus ou moins longs, des bases isotoniques et beaucoup de petits claquements, et je pose une minuterie à chaque oeuvre pour créer l'orchestration des sons dans l'espace de l'exposition. Le champ visuel est le champ des différentes foudres qui voyagent aidées par les bons agents de l'électricité:le fer, le bronze, l'eau, une poudre de pierres, ou à travers un mauvais agent, l'air. Ce qui est minutieux c'est de former les petits passages de la foudre, c'est-à-dire coller avec une très grande précision les petites éclats de matières conductrices.

J. D. Tu parlais de cette couleur panchromatique de l'éclair.

Costis L'éclair réunit toutes les couleurs du spectre visibles et les rayons invisibles. Il y a des reproductions qui montrent que "l'ombre" de l'éclair peut être captée par la pellicule photographique. L'ultra-violet et l'infra-rouge ne sont pas visibles. Cette densité de couleurs qui apparaît par l'éclat de l'éclair est la synthèse la plus forte de la lumière.

J. D. Revenons à ce que tu disais à propos des deux pôles, des deux points.

Costis Cette dualité est nécessaire pour l'agencement du phénomène de la foudre entre un pôle positif et un pôle négatif. C'est une base pour que le dialogue s'installe. Mais dans le champ électrique, les points sont partout dans leur trajet libre et incontrôlable. C'est pour cela que la ligne de l'éclair n'est jamais la même et les points électrifiés sont chaque fois différents. Sur les oeuvres murales de l'exposition, nous avons des pièces qui ont deux, quatre ou six points de départ de décharge électrique...

J. D. L'énergie, c'est une des interrogations les plus contemporaines de la physique. Mais quand on pense énergie, on aborde un terme très connoté et chargé philosophiquement, et je sais que tu as une formation philosophique, que tu étais très lié à un certain nombre de philosophes, dont Castoriadis, qui a davantage un propos politique, à Jean-François Lyotard, à Deleuze et à Guattari, qui a parlé de flux d'énergie, et il y a au niveau de cette génération des échanges intellectuels et un certain nombre de préoccupations communes.

Costis Depuis 1972, à mon arrivée en France, avec Corneille Castoriadis, on était dans un groupe autonome qui a effectué

à suivre p. 30

Συνέντευξη Jacques Donguy - Κωστής Τριανταφύλλου, 1994*

J. Donguy Θα έπρεπε να μιλήσουμε για όλους τους μύθους γύρω από τον κεραυνό, ιδίως για την ελληνική μυθολογία.

Κ. Τριανταφύλλου Ο Δίας στην Ελλάδα, που μεταβλήθηκε σε *juriter* στη Ρώμη, κρατούσε τον κεραυνό και τη βροντή από τους Κύκλωπες και είναι ο φύλακας της τάξης σε θεούς και ανθρώπους: φυσικά όρχι όλων των ατμοσφαιρικών φαινομένων, αλλά αυτός ο μύθος δεν μας επιτρέπει να ξεχνάμε ότι κατέχει την εξουσία του ουρανού και το μεγαλύτερό του όπλο είναι ο κεραυνός και η βροντή, όπλο στην υπηρεσία του τρόμου για την οργάνωση και τη διατήρηση της εξουσίας του.

Αυτή η οπτική του φόβου και της καταστροφής προερχόμενη από τις πολιτιστικές παραδόσεις και μυθολογικές καταβολές που χρησιμοποιούν το φόβο των άγνωστων φαινομένων για κοινωνικούς σκοπούς οδηγεί σήμερα ακόμα τους ανθρώπους στο να φοβούνται τον κεραυνό. Όμως εγώ θέλω οι άνθρωποι να μπορέσουν να συγκεντρωθούν κοιτώντας κατάφατσα το λαμπερό πέταγμα της αστραπής.

J. D. Μια τελετουργία της όρασής μας και των αισθήσεών μας;

Κ. Τ. Την πρώτη φορά που παρουσίασα έναν κεραυνό ήταν το 1989. Και ήταν ένα γλυπτό που ονομαζόταν «όρασις/όραμα»: ο θεατής αντικατοπτριζόταν σ' έναν κοίλο καθρέφτη όπου ένας κεραυνός πρότεινε τη λάμψη του. Παράλληλα, παρουσίαζα μια εγκατάσταση που είχε τον τίτλο «Χώρα του κανενός: τελετουργία της έκρηξης». Ο κεραυνός διαπερνούσε καθημερινά αντικείμενα, κομμάτια λάβας, κάρβουνου, γρανίτη, και το νήμα της σκέψης κατέληγε στην έκρηξη.

J. D. Υπάρχουν πολλά πράγματα να πει κανείς πάνω στη σχέση κεραυνός/ηλεκτρισμός, ειδικά σε συσχετισμό με τις τέχνες εκείνες που συνδέονται με τις νέες τεχνολογίες.

Κ. Τ. Ο κόσμος της τεχνολογίας, της ηλεκτρονικής εποχής, περιέχει τόσους μύθους όσο και οι παλιότερες κοινωνίες. Από αιώνες σε αιώνες, οι μυθολογικές βαλίτσες ταξιδεύσαν σαν ένα μυστικό επιβίωσης που έρχεται σε μας σήμερα, παρ' όλη την πληροφορική εξέλιξη και τις νέες τεχνολογίες, με το ίδιο περιεχόμενο... Είχα από πάντα το πάθος να πειραματίζομαι στο πεδίο του μη πραγματοποιημένου, του μη ειπωμένου και να μπαίνω σε έντονες καταστάσεις έρευνας.

J. D. Όπως για τον κεραυνό...

Κ. Τ. Ναι, συνδυάζοντας τα ηλεκτρονικά υλικά για να έχω μια καλή ποιότητα στην παραγωγή του κεραυνού, όπως επίσης στο ηλεκτρικό πεδίο, μέσα στον καλλιτεχνικό πειραματισμό, για να φτάσω στο αδύνατον, στο μη ελεγχόμενο με τέτοιο τρόπο ώστε, ο κεραυνός να μπορέσει να υπάρξει και να ελευθερώσει διαφορετικές ενοποιητικές γραμμές μέσα στο πεδίο της ατμόσφαιρας. Έτσι το γλυπτό «3=1» που επιτρέπει στον κεραυνό την αέρινη χορογραφία του δεν κάνει παρά να μας θυμίζει το «υλικό και άυλο» σύνολο του ηλεκτρικού πεδίου που αναπνέουμε, που είναι μέσα στο κορμί μας, που το διασχίζουμε και που το παράγουμε όντας εμείς οι ίδιοι ένα πεδίο εν κινήσει μέσα στην ατμόσφαιρα. Το θέμα που μ' απασχολεί προσπαθώντας να φανεί ο κεραυνός είναι να ενεργοποιηθούν οι αισθήσεις των θεατών...

Χωρίς τη δυνατότητα της ηλεκτρονικής δεν θα έφταναν να πραγματοποιήσω με το φίλο μου τον ηλεκτρονικό Χ. Αναστασιάδη αυτό το μικρό και ελαφρό κουτί παραγωγής κεραυνού. Μέχρι σήμερα, φτιάχναν κεραυνούς, αλλά με συστήματα ογκώδη, βαριά και πολυέξοδα.

J. D. Ας μιλήσουμε τώρα για τα έργα που θα είναι σ' αυτή την έκθεση.

Κ. Τ. Ο κεραυνός σαν «ενεργειακή γλυπτική» είναι πάντα στον αέρα που αναπνέουμε, είναι μέσα στον χώρο. Επίτοιχα έργα, μηχανές όρασης, έργα στο έδαφος ή στο ταβάνι, εγκαταστάσεις ή κατασκευές με νερό ή με γη – αυτή η έκθεση βάζει τον κεραυνό στο φυσικό του περιβάλλον, στο «ηλεκτρικό πεδίο».

Όταν μπαίνουμε στο χώρο της έκθεσης, βρισκόμαστε μέσα σ' ένα ηχητικό πεδίο και ένα οπτικό πεδίο. Το ηχητικό πεδίο ενορχηστρώνεται από τους ήχους αυτού του εφήμερου περάσματος της αστραπής διαμέσου του αέρα, είναι ένα σκίσιμο και όχι ο βόμβος της βροντής του κεραυνού. Θα υπάρξουν ήχοι «συρτοί», δύο ισοτονικά «μπάσα» και πολλά μικρά «χτυπήματα», τοποθετώ δε ένα χρονοδιακόπτη σε κάθε έργο για να δημιουργήσω την ενορχήστρωση των ήχων μέσα στο χώρο της έκθεσης. Το οπτικό πεδίο είναι το πεδίο εκείνο των διαφορετικών κεραυνών που ταξιδεύουν βοηθούμενοι από τους καλούς αγωγούς του ηλεκτρισμού: το σίδηρο, το μπρούντζο, το νερό, μια σκόνη πέτρας ή διαμέσου ενός κακού αγωγού, τον αέρα. Αυτό που είναι μια λεπτομερειακή εργασία είναι να σχηματίσω τα μικρά περάσματα του κεραυνού, δηλαδή να κολλήσω με μια μεγάλη ακρίβεια τα μικρά δραύσματα των αγωγίμων υλικών.

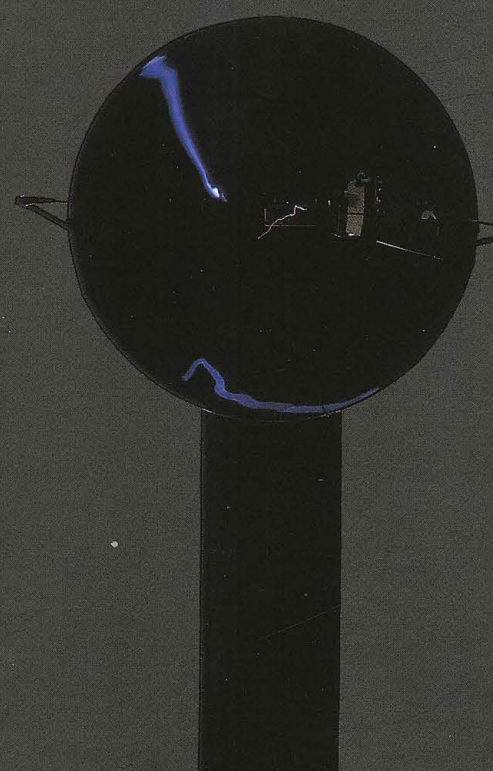
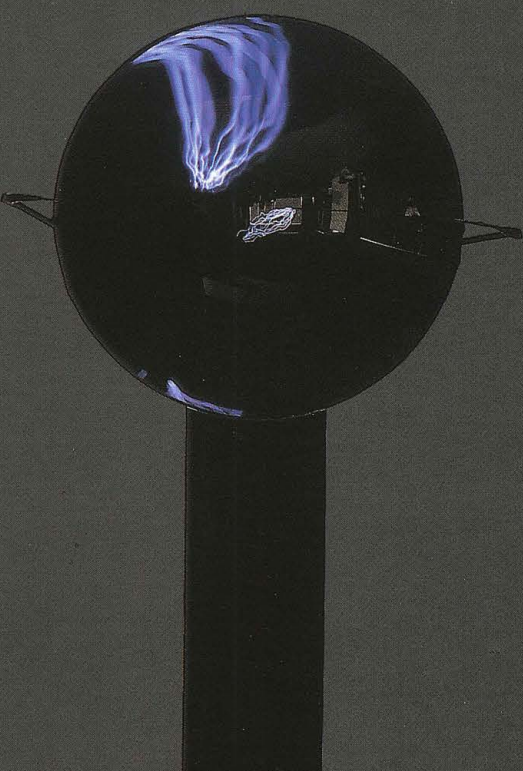
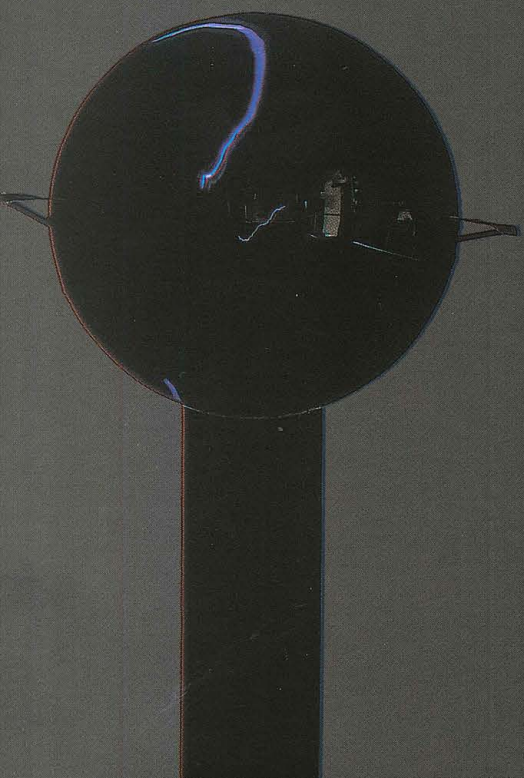
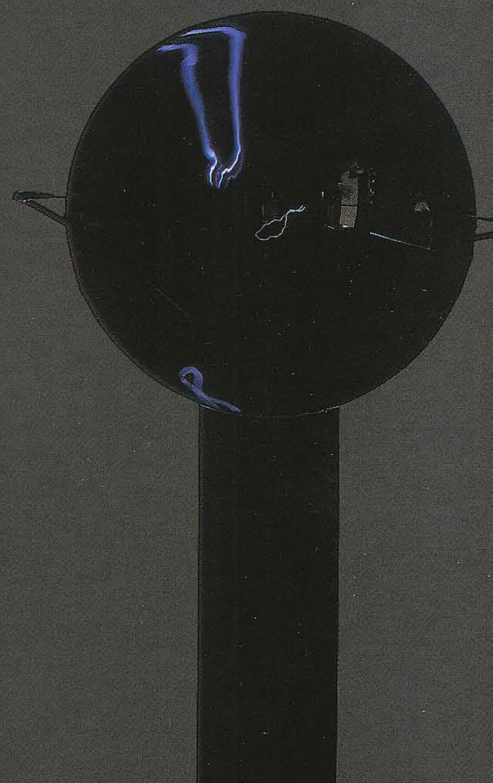
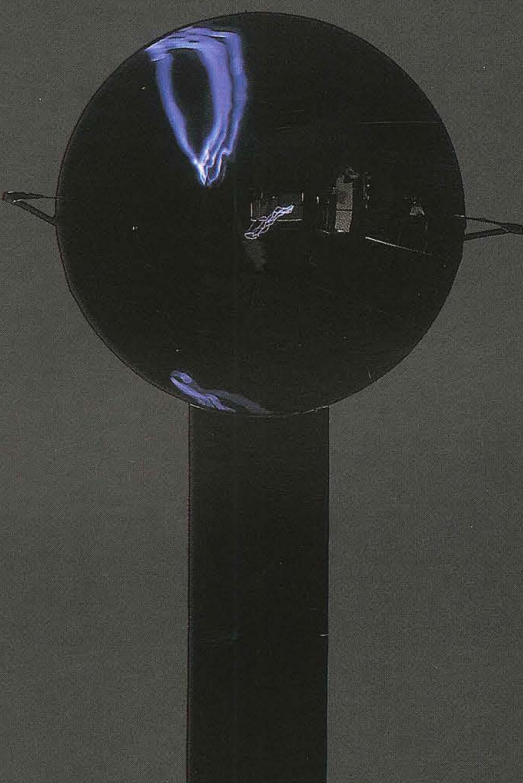
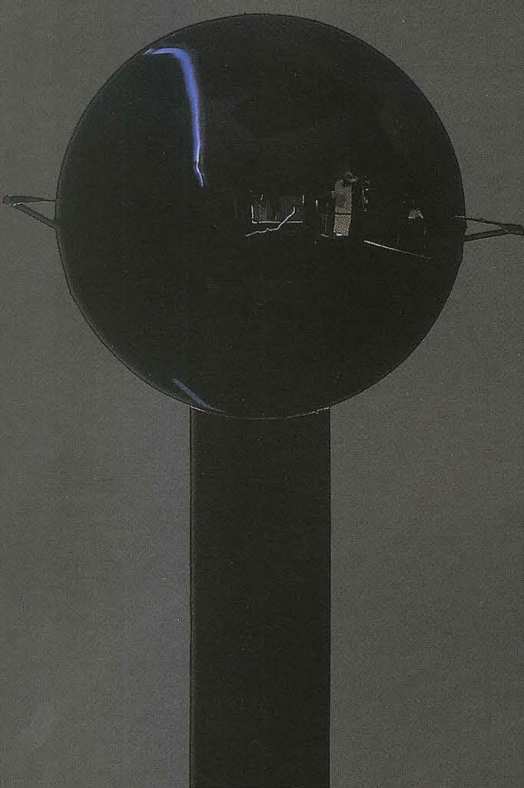
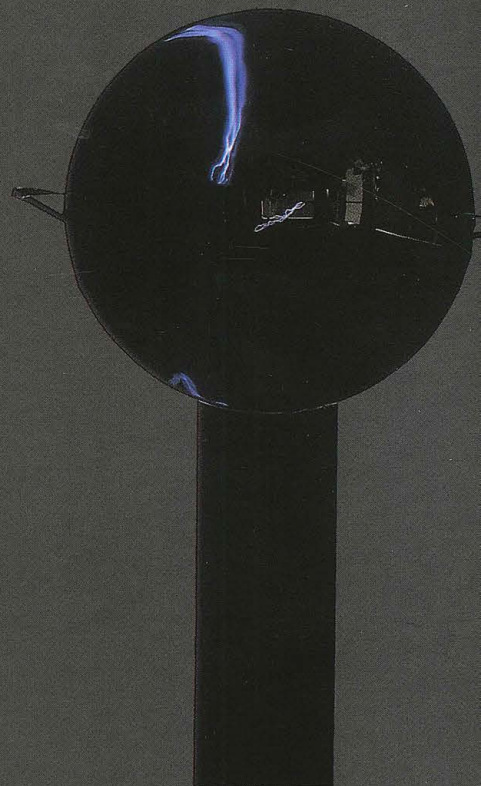
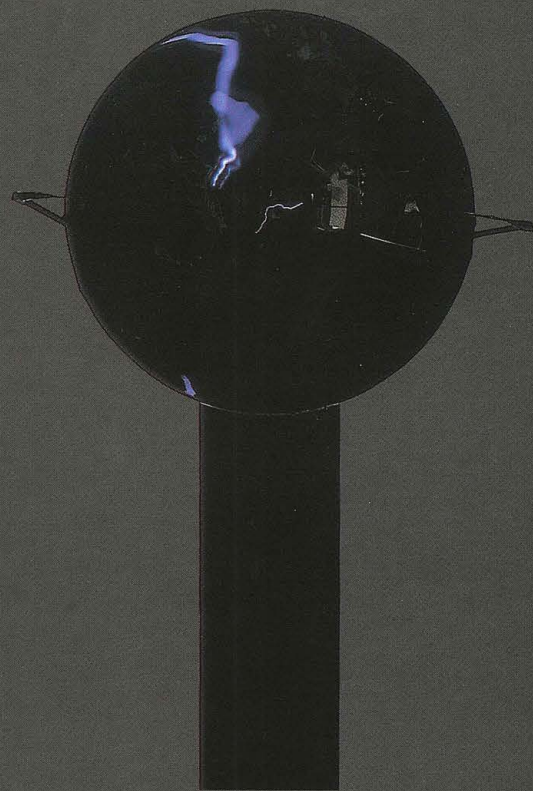
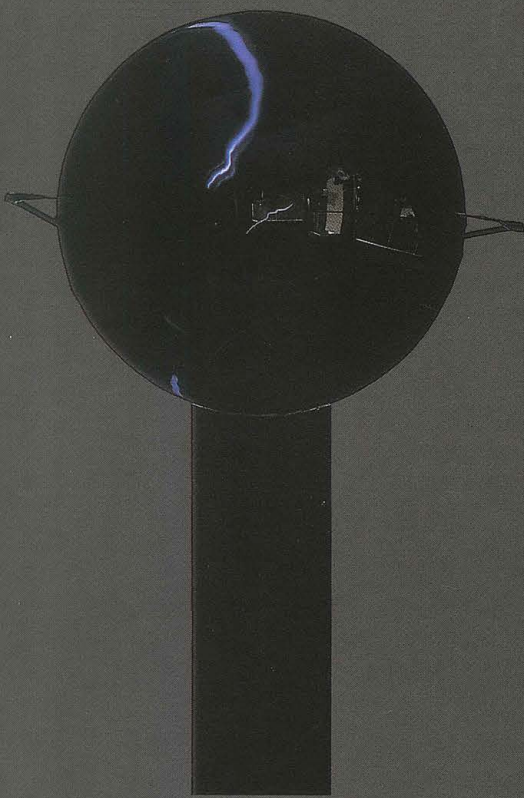
J. D. Μιλούσες γι' αυτό το πανχρωματικό χρώμα της αστραπής.

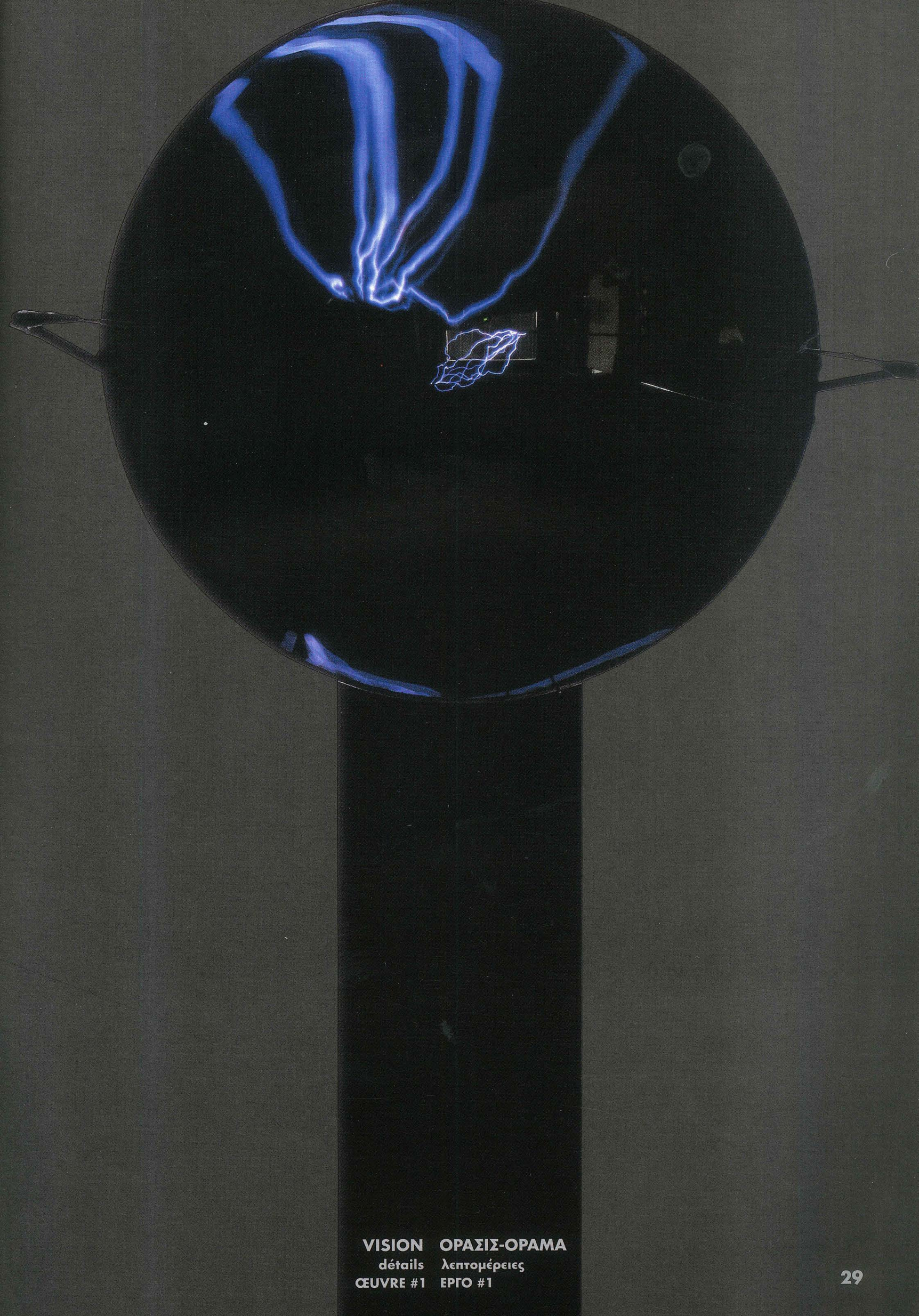
Κ. Τ. Η αστραπή ενσωματώνει όλα τα χρώματα του ορατού φάσματος και τις αόρατες ακτίνες του. Υπάρχουν φωτογραφικές αναπαραγωγές που δείχνουν πως η «σκιά» της αστραπής μπορεί να γίνει αντιληπτή και να αποτυπωθεί στη φωτοευαίσθητη επιφάνεια. Το υπεριώδες και το υπέρυθρο δεν είναι ορατά. Αυτή η χρωματική ένταση που εμφανίζεται από τη λάμψη της αστραπής είναι η πιο δυνατή σύνδεση του φωτός.

J. D. Ας ξανάδουμε σ' αυτό που έλεγες σχετικά με τους δύο πόλους, τα δύο σημεία.

Κ. Τ. Αυτή η διπλή σχέση είναι αναγκαία για την πρωταρχική λειτουργία του φαινομένου του κεραυνού ανάμεσα σ' έναν πόλο θετικό κι έναν αρνητικό. Είναι μια προϋπόθεση για να εδραιωθεί ο διάλογος. Όμως στο ηλεκτρικό πεδίο, τα σημεία είναι παντού σ' ένα ελεύθερο ταξίδι που δεν ορίζεται, δεν ελέγχεται. Γι' αυτό η γραμμή της αστραπής δεν είναι ποτέ η ίδια και τα σημεία που ηλεκτρίζονται πάντοτε διαφορετικά. Στα επίτοιχα έργα της έκθεσης, έχουμε κομμάτια που φέρουν δύο, τέσσερα ή και έξι σημεία εκκίνησης της ηλεκτρικής εκφόρτισης...

J. D. Η ενέργεια είναι ένα από τα πιο σύγχρονα ερωτήματα της φυσικής. Όταν όμως σκεφτόμαστε ενέργεια, προσεγγίζουμε έναν όρο με πολλές συνδηλωτικές έννοιες και φορτισμένο φιλοσοφικά και ξέρω πως έχεις μια φιλοσοφική μόρφωση, πως ήσουν πολύ συνδεδεμένος μ' ένα συγκεκριμένο αριθμό φιλοσόφων,

VISION **ΟΡΑΣΙΣ-ΟΡΑΜΑ**
détails λεπτομέρειες
ŒUVRE #1 **ΕΡΓΟ #1**

plusieurs interventions. C'est un esprit combatif contre toute situation source de confusion. Il éclaircit des phénomènes qui vont du domaine du savoir philosophique et de la psyché au social...

Avec Jean-François Lyotard à Vincennes, j'ai commencé une thèse d'état, sur la philosophie de l'esthétique, le titre était "Apo-télesma".

J. D. Apo-télesma ?

Costis Du début au télos et du télos et après. Cette continuité, ce processus, je l'avais travaillé dans une partie de mon doctorat dans le domaine de la création artistique par rapport aux philosophes et aux linguistes qui m'intéressaient. C'est un mot chargé de sens depuis Plutarque et qui n'a pas eu le développement que moi j'ai voulu lui donner. Le sens de ce mot indique un flux intérieur qui n'a pas de fin, mais qui commence après cet acte dit final.

...En fait, j'ai édité en Grèce la revue *Lotos* en 1968, sous la junte. *Lotos*, c'est lotus, la fleur du lotus, il y avait la censure à l'époque, on cachait notre identité. Après, j'ai édité la revue *Praxis*, et les militaires m'ont chassé.

J. D. Donc tu t'es retrouvé...

Costis En France. C'était en 1972. J'étais déjà venu avant en France, et j'ai continué mes études, qui n'avaient rien à faire avec l'art au départ, puisque j'étais en Grèce à l'université dans le département d'économie politique; et là, j'ai fait philosophie et arts plastiques.

J. D. Et pourquoi à Vincennes ?

Costis A Vincennes, c'était la fin de mes études, le début du doctorat. Et c'était très important pour moi de découvrir Vincennes. Je pense que je dois honorer le libre travail que l'on a fait à cette université, et c'est là alors que j'ai connu Jean-François Lyotard et son esprit d'enseignement fabuleux, Deleuze et à travers lui Félix Guattari.

J. D. On parlait d'énergie. Détail technique, pour les lecteurs il faudrait préciser quel est l'ampérage, le voltage de la foudre.

Costis La densité finale est très petite et d'une durée d'apparition minime (nsec.), donc une densité de 80.000 volts avec un ampérage de 0,0005 A. Cela est lié aux limites du matériel électronique pour créer une "boîte", de production de la foudre, légère qui peut être utilisée dans l'art et être aussi dans les normes de sécurité.

J. D. Comme Nam June Paik s'est servi de la vidéo, tu te sers de l'éclair, de la foudre.

Costis Créer la foudre et électrifier l'air de notre respiration, c'est former un alphabet de formes éphémères et chaque fois une nouvelle cartographie éclatante de l'espace due aux lignes aléatoires de la foudre. L'humidité de notre respiration joue sur cette formation.

Vingt ans avant, même si j'avais imprimé mes circuits, je n'aurais pas pu les mettre en valeur. J'aurais été obligé d'utiliser la production de foudre "traditionnelle" comme dans les laboratoires de recherche d'EDF, où sont mis en oeuvre des générateurs de très grande puissance. Aujourd'hui, je me limite à ce que je peux obtenir avec l'électronique.

J. D. Oui, exactement comme la vidéo a démarré à un niveau artistique à partir du moment où il y a eu la vidéo portable à la fin des années 60.

Costis Avec la foudre le premier pas était d'expérimenter sur le matériel, de créer les plans pour mes circuits, de choisir le matériel propice, de pouvoir dépasser le problème de la puissance limitée de l'électronique. J'ai eu du mal à fabriquer la boîte finale et plusieurs fois, j'ai abandonné étant complètement déçu de mes efforts. Ch. Anastasiadis et moi, on a tout fait dès le début et avec une expérimentation qui n'était pas sous l'ordre de données préalablement travaillées, puisque le matériel électronique sophistiqué n'a pas encore eu beaucoup de publication sur son fonctionnement, et qu'en plus il évolue très vite. Dès que la première boîte a été valable pour mon travail, effectivement elle est devenue une matière première, comme la vidéo portable pour Nam June Paik.

J. D. Finalement, l'éclair entre deux points c'est une "chance operation", une opération de hasard, au sens de Cage. Quelles est donc cette chose aléatoire importante pour toi ?

Costis Ou pourquoi je suis un spectateur aussi fidèle de mes oeuvres ? L'éclair traverse des milliers de points dans le champ électrique. L'élément le plus important pour que mes oeuvres puisse exister c'est l'air, qui change en fonction de la respiration du spectateur.

**Les extraits de l'entretien ont été publiés au catalogue "Costis, l'espace électrique", Espace Electra, Paris.*

μεταξύ των οποίων και ο Καστοριάδης, που διαθέτει επιπλέον μια πολιτική πρόταση, με τον Jean-François Lyotard, με τον Deleuze και με τον Guattari, που μίλησε για ενεργειακή ρευστότητα, και υπάρχουν σε αυτή τη γενιά πνευματικές ανταλλαγές και ένας σημαντικός αριθμός κοινών ανησυχιών.

Κ. Τ. Από το 1972, που έρχομαι στη Γαλλία, με τον Κορνήλιο Καστοριάδη, είμασταν σε μια αυτόνομη ομάδα που πραγματοποίησε πολλές παρεμβάσεις. Είναι ένα μαχητικό πνεύμα κατά κάθε κατάσταση που είναι πηγή σύγχυσης. Αποσαφηνίζει καταστάσεις που άπτονται της φιλοσοφικής γνώσης, του ψυχικού χώρου και του κοινωνικού γίνεσθαι... Με τον Jean-François Lyotard στην Vincennes, άρχισα μία καθηγεσία (thèse d'état) στον τομέα της φιλοσοφίας της αισθητικής, ο τίτλος ήταν Από-τέλεσμα.

J. D. Από-τέλεσμα;

Κ. Τ. Από την αρχή έως το τέλος κι από το τέλος και μετά. Αυτή τη συνέχεια, αυτή τη διαδικασία, την είχα δουλέψει σε ένα τμήμα της διατριβής μου στον χώρο της καλλιτεχνικής δημιουργίας σε σχέση με τους φιλοσόφους και τους γλωσσολόγους που με ενδιέφεραν. Είναι μια λέξη φορτισμένη με νόημα από τον Πλούταρχο έως σήμερα, που δεν έτυχε της θεωρητικής ανάπτυξης που εγώ ήθελα να της δώσω. Το νόημα αυτής της λέξης δείχνει μια εσωτερική ροή που δεν έχει τέλος και που αρχίζει ακριβώς μετά τη λεγόμενη τελική/τελειωμένη πράξη.

...Εξέδιδα στην Ελλάδα το περιοδικό Λωτός το 1968, κάτω από τη χούντα. Λωτός, δηλαδή το λουλούδι του λωτού, υπήρχε λογοκρισία εκείνη την εποχή, κρύβαμε την πραγματική ταυτότητά μας. Μετά εξέδωσα το περιοδικό πράξη και οι στρατιωτικοί με κυνήγησαν.

J. D. Έτσι λοιπόν βρέθηκες...

Κ. Τ. Στη Γαλλία. Ήταν το 1972. Είχα ξανά έρθει πριν στη Γαλλία. Συνέχισα τις σπουδές μου λοιπόν, που δεν είχαν να κάνουν με τέχνη στην αρχή, μια που στην Ελλάδα ήμουν στο Πανεπιστήμιο στο τμήμα πολιτικής οικονομίας, έτσι εδώ έκανα φιλοσοφία και καλές τέχνες.

J. D. Και γιατί στη Vincennes;

Κ. Τ. Στη Vincennes, ήτανε το τέλος των σπουδών μου. και η αρχή της διατριβής. Και ήτανε πολύ σημαντικό για μένα να ανακαλύψω τη Vincennes. Πιστεύω πως πρέπει να τιμήσω τον ελεύθερο τρόπο εργασίας που είχαμε σε αυτό το Πανεπιστήμιο όπου και γνώρισα τον Jean-François Lyotard και το θαυμάσιο πνεύμα της διδασκαλίας του, τον Deleuze και μέσα από αυτόν τον Félix Guattari.

J. D. Μιλάγαμε για την ενέργεια. Τεχνική λεπτομέρεια, που θα ήπρεπε να πούμε εδώ για τους αναγνώστες είναι για ποιο αμπεράζ και ποιο βολτάζ του κεραυνού μιλάμε.

Κ. Τ. Η τελική ένταση είναι μικρή και η εμφάνιση του κεραυνού μιας χρονικής διάρκειας που μετρείται σε nsec, έχουμε λοιπό ένταση 80.000 βολτ με ένα αμπεράζ της τάξης του 0,0005 Α.

Αυτό έγκειται και στα όρια αντοχής που θέτει το ηλεκτρονικό υλικό που χρειάζομαι για το ελαφρό «κουτί» παραγωγής κεραυνού που να μπορεί να χρησιμοποιηθεί μέσα στην τέχνη και να τηρεί επίσης τους κανόνες ασφάλειας.

J. D. Όπως ο Nam June Paik χρησιμοποίησε το βίντεο, χειρίζεσαι την αστραπή, τον κεραυνό.

Κ. Τ. Όταν δημιουργείς τον κεραυνό και ηλεκτρίζεις τον αέρα της αναπνοής, σχηματίζεις ένα αλφάβητο από εφήμερες μορφές και κάθε φορά μια καινούρια αστραπηβόλο χαρτογράφηση του χώρου, το οποίο οφείλεται στις τυχαίες γραμμές που σχηματίζει ο κεραυνός. Η υγρασία της αναπνοής μας παίζει πρωταρχικό ρόλο σε αυτό τον σχηματισμό.

...Είκοσι χρόνια πριν, ακόμα κι αν είχα τυπώσει τα κυκλώματά μου, δεν θα μπορούσα να τα είχα αξιοποιήσει. Θα είχα υποχρεωθεί να χρησιμοποιήσω τον «παραδοσιακό» κεραυνό που υπάρχει στα ερευνητικά εργαστήρια της E.D.F. (Γαλλική Εταιρεία Ηλεκτρισμού), όπου ενεργοποιούνται γεννήτριες πολύ μεγάλης ισχύος. Σήμερα, περιορίζομαι σε αυτό που μπορώ να επιτύχω με την ηλεκτρονική.

J. D. Ναι, ακριβώς όπως ξεκίνησε το βίντεο σ' ένα επίπεδο καλλιτεχνικό από τη στιγμή που υπήρξε η φορητή βιντεοκάμερα στο τέλος της δεκαετίας του '60.

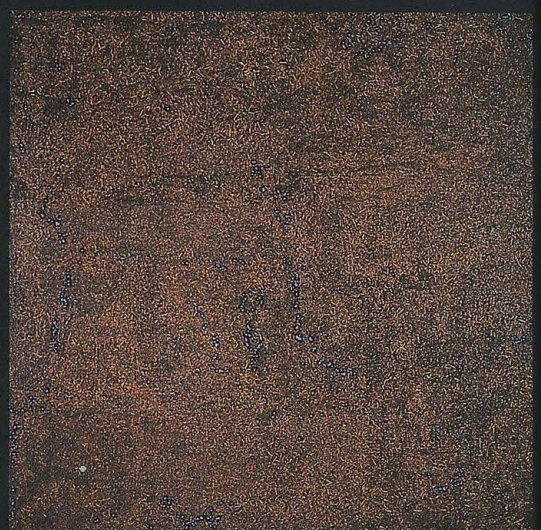
Κ. Τ. Με τον κεραυνό, το πρώτο βήμα ήταν να πειραματιστώ πάνω στο ηλεκτρονικό υλικό, να δημιουργήσω τα σχέδια για τα κυκλώματά μου, να διαλέξω το αντίστοιχο κατάλληλο υλικό, να μπορέσω τέλος να ξεπεράσω το πρόβλημα της περιορισμένης ισχύος της ηλεκτρονικής. Είχα δυσκολίες για να κατασκευάσω το τελικό κουτί και πολλές φορές τα παράτησα όντας τελείως απογοητευμένος από τις προσπάθειές μου. Ο Χ. Αναστασιάδης και εγώ κάναμε τα πάντα από την αρχή με έρευνα και πείραμα, που δεν είχε βάση σε κάποια δεδομένα προηγουμένως μελετημένα, μια που το υψηλής τεχνολογίας ηλεκτρονικό υλικό δεν έτυχε ακόμα πολλών δημοσιεύσεων πάνω στη λειτουργία του και επιπλέον εξελίσσεται πολύ γρήγορα και αλλάζει το διαθέσιμο στην αγορά υλικό. Μόλις το πρώτο κουτί χρησιμοποιήθηκε στη δουλειά μου, πράγματι έγινε πρωταρχικό τέτοιο υλικό όπως το φορητό βίντεο του Nam June Paik.

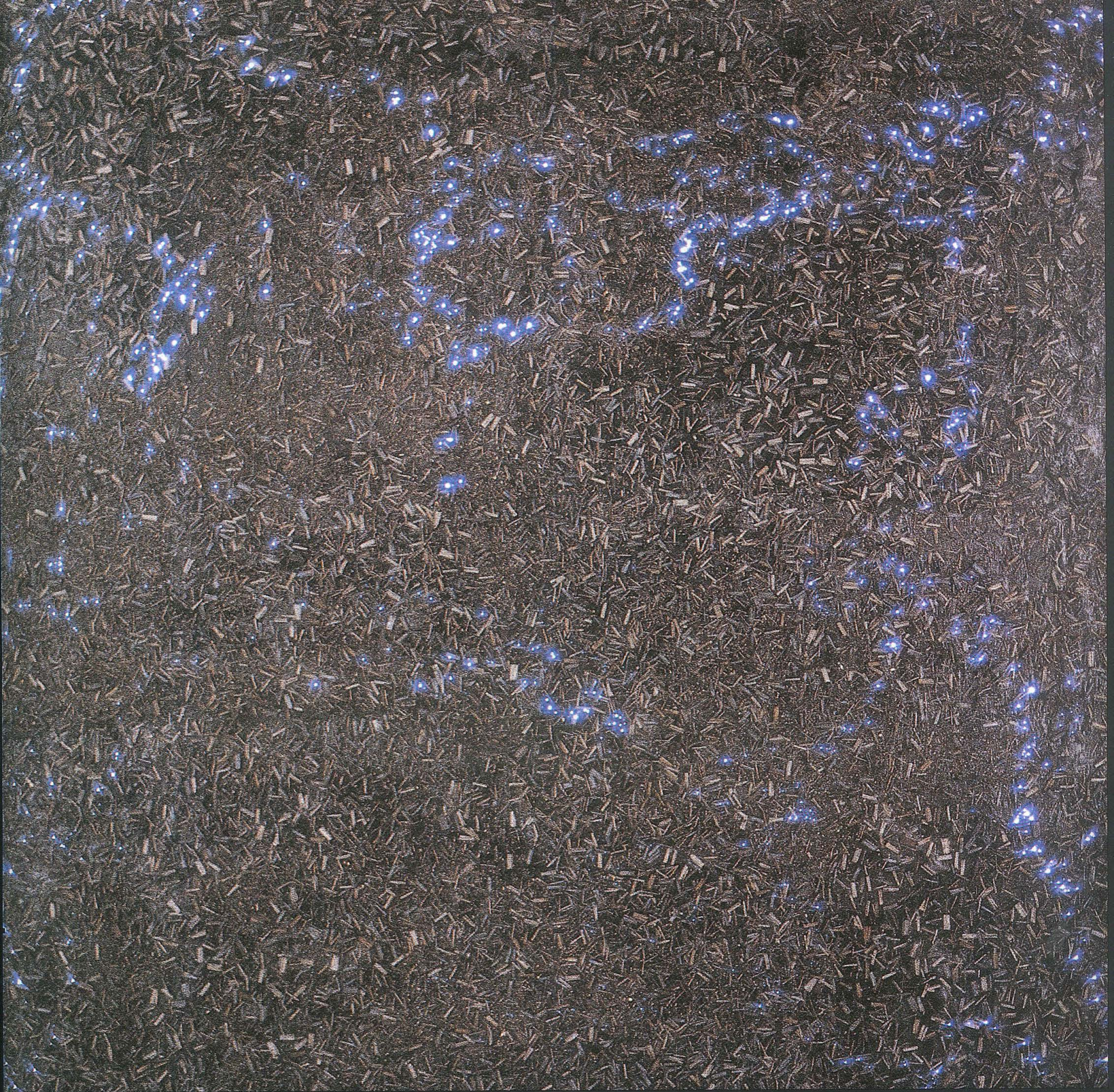
J. D. Τελικά, η αστραπή ανάμεσα σε δύο σημεία είναι ένα αναπάντεχο γεγονός, σχέση του τυχαίου με την έννοια του Cage. Τι είναι λοιπόν αυτό το τυχαίο που είναι τόσο σημαντικό για σένα;

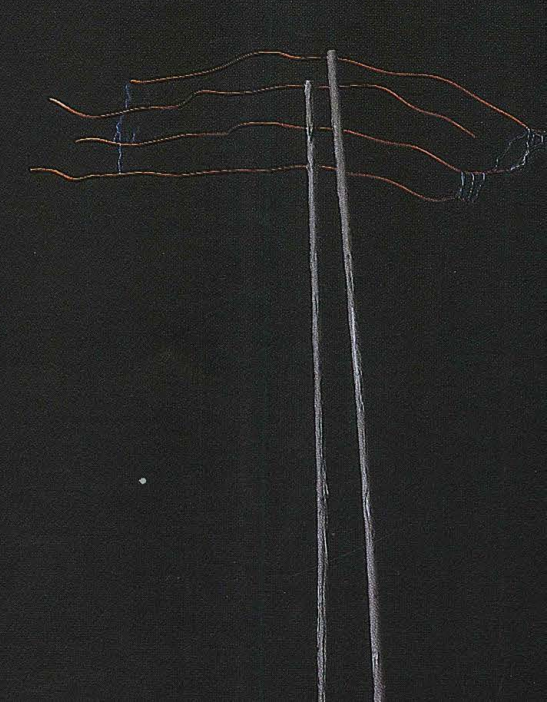
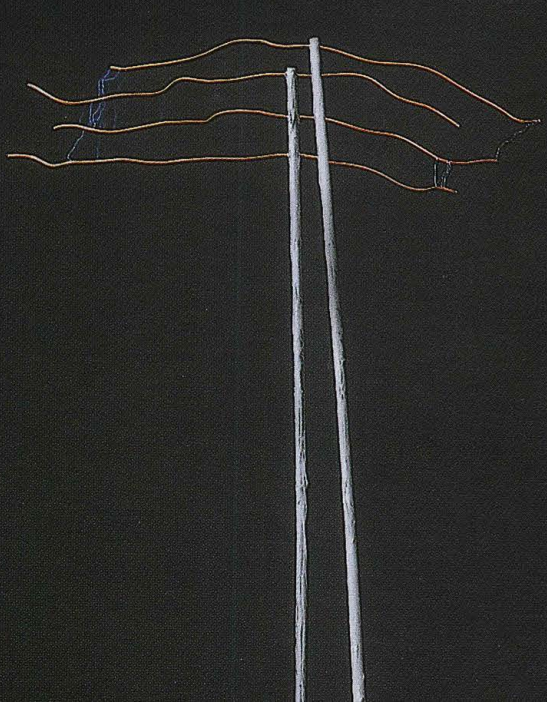
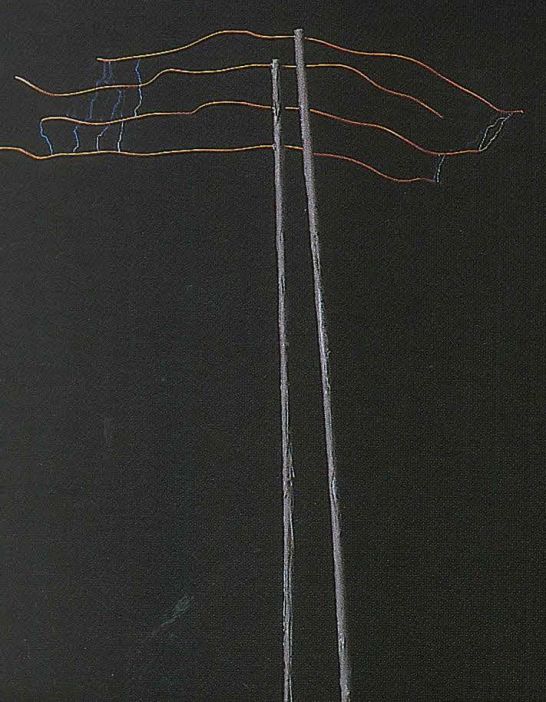
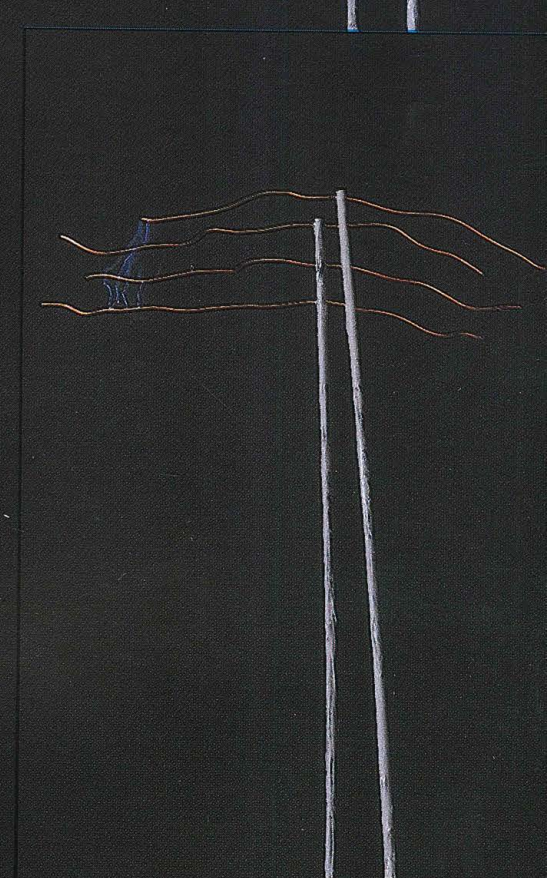
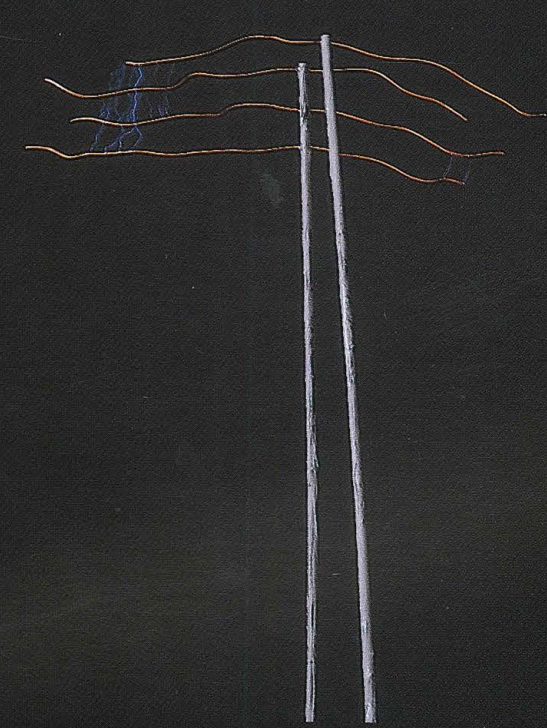
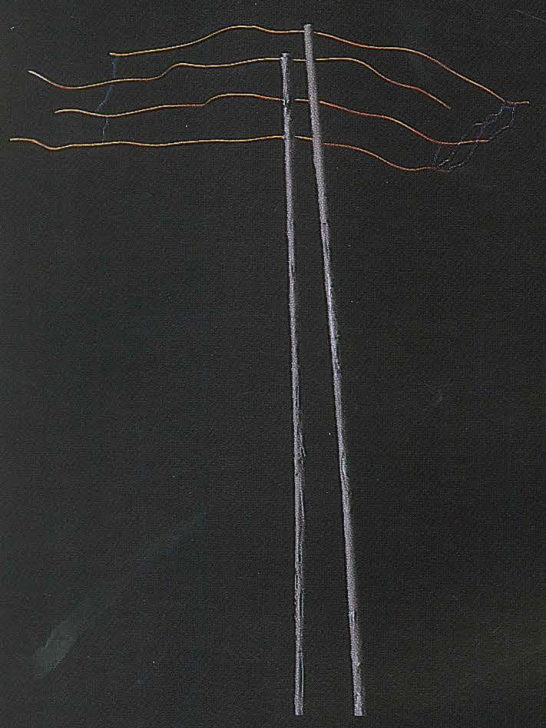
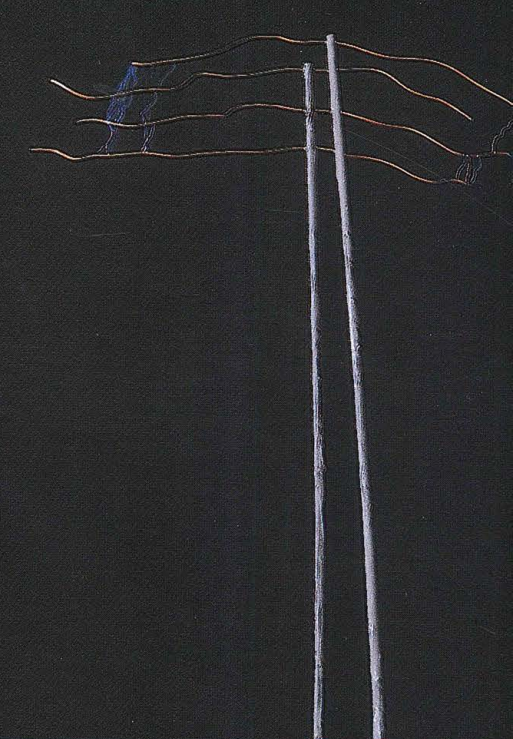
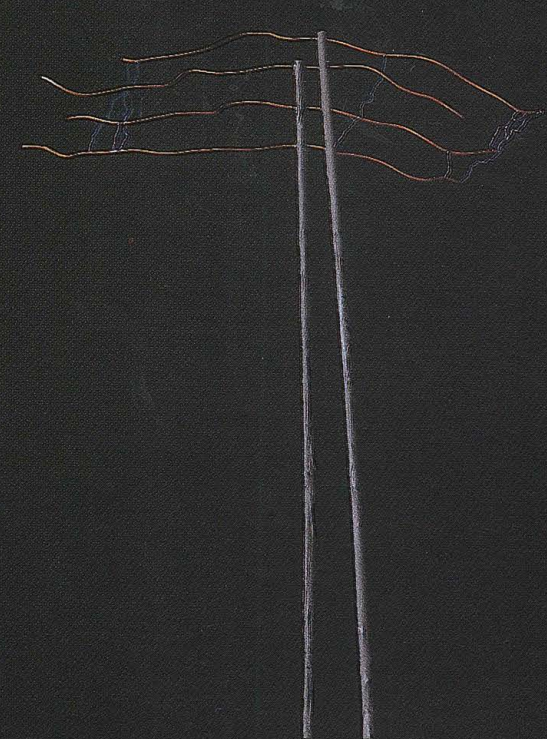
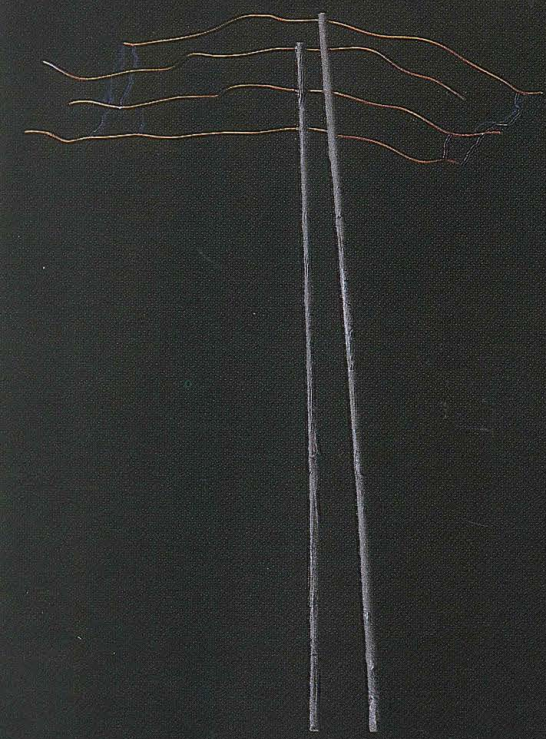
Κ. Τ. Ή γιατί είμαι ένας τόσο πιστός θεατής των έργων μου; Η αστραπή διασχίζει χιλιάδες σημεία μέσα στο ηλεκτρικό πεδίο. Το στοιχείο το πιο σημαντικό για να υπάρξουν τα έργα μου είναι ο αέρας, που αλλάζει σε σχέση με την αναπνοή του θεατή.

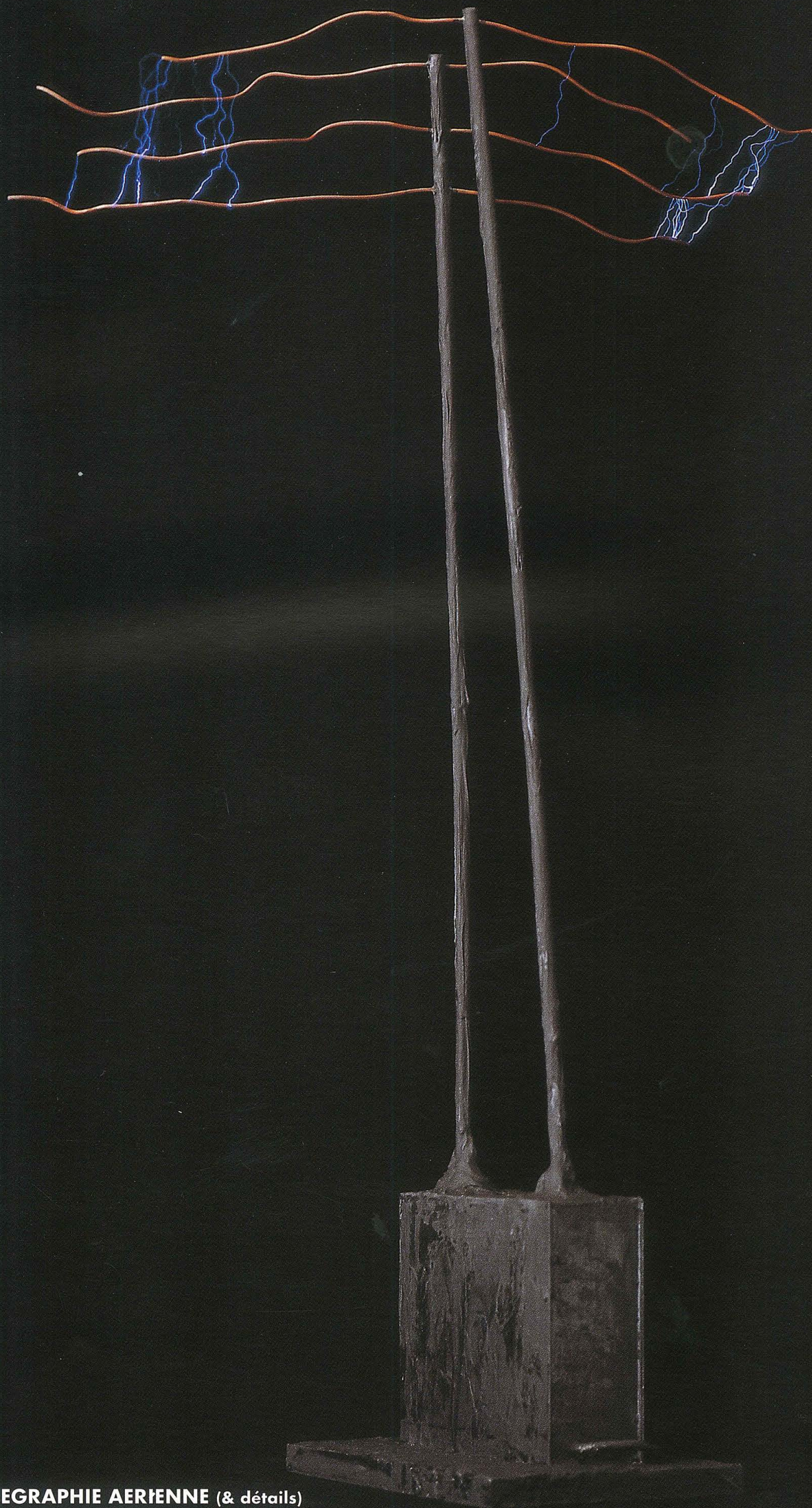
Μετάφραση: Ευγενία Παπαθωμά

** Τα αποσπάσματα της συνέντευξης του J. D. με τον Κ. Τ. πρωτοδημοσιεύτηκαν στον κατάλογο «Costis, l'espace électrique», έκδοση Espace Electra, Παρίσι 1995.*

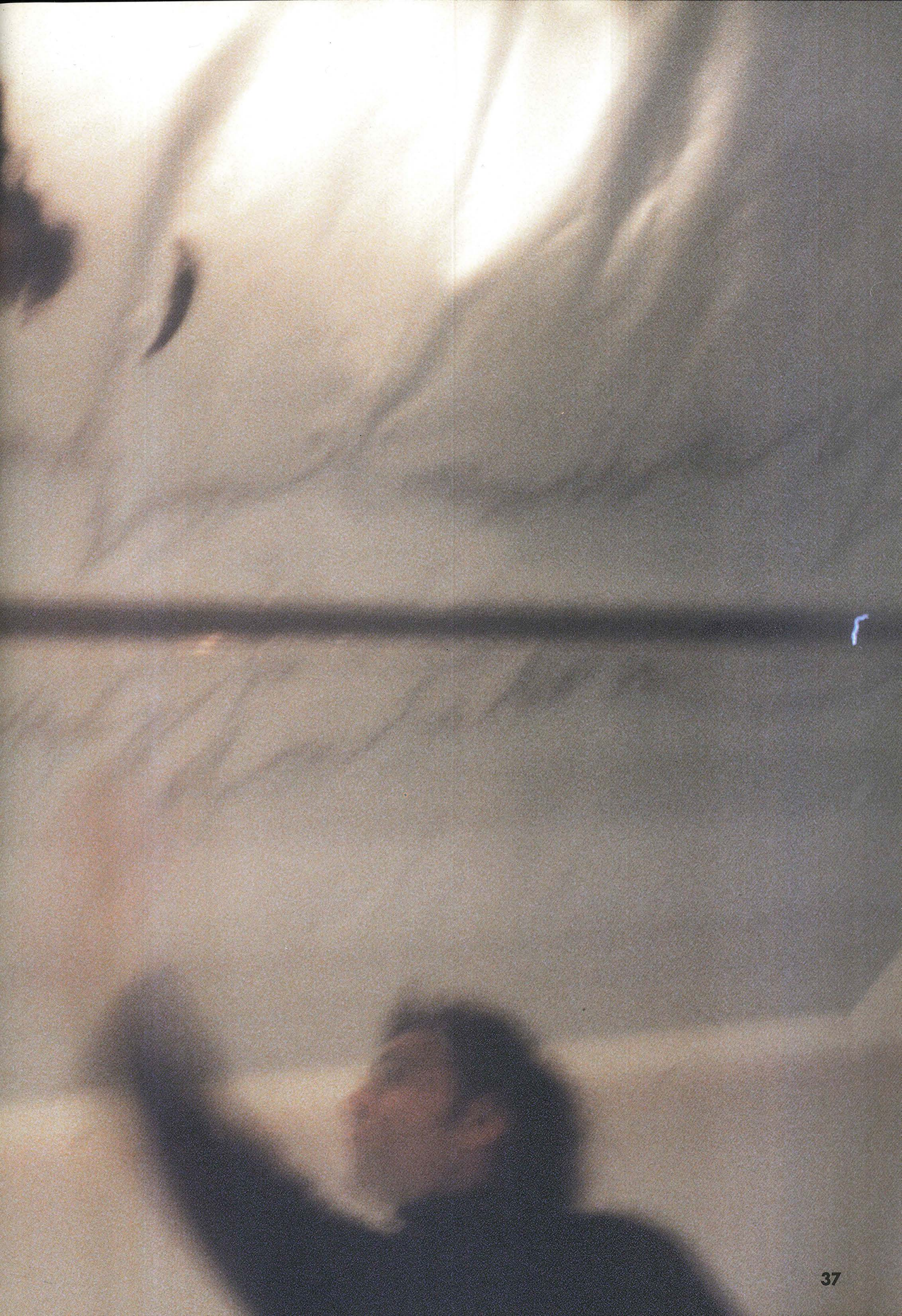

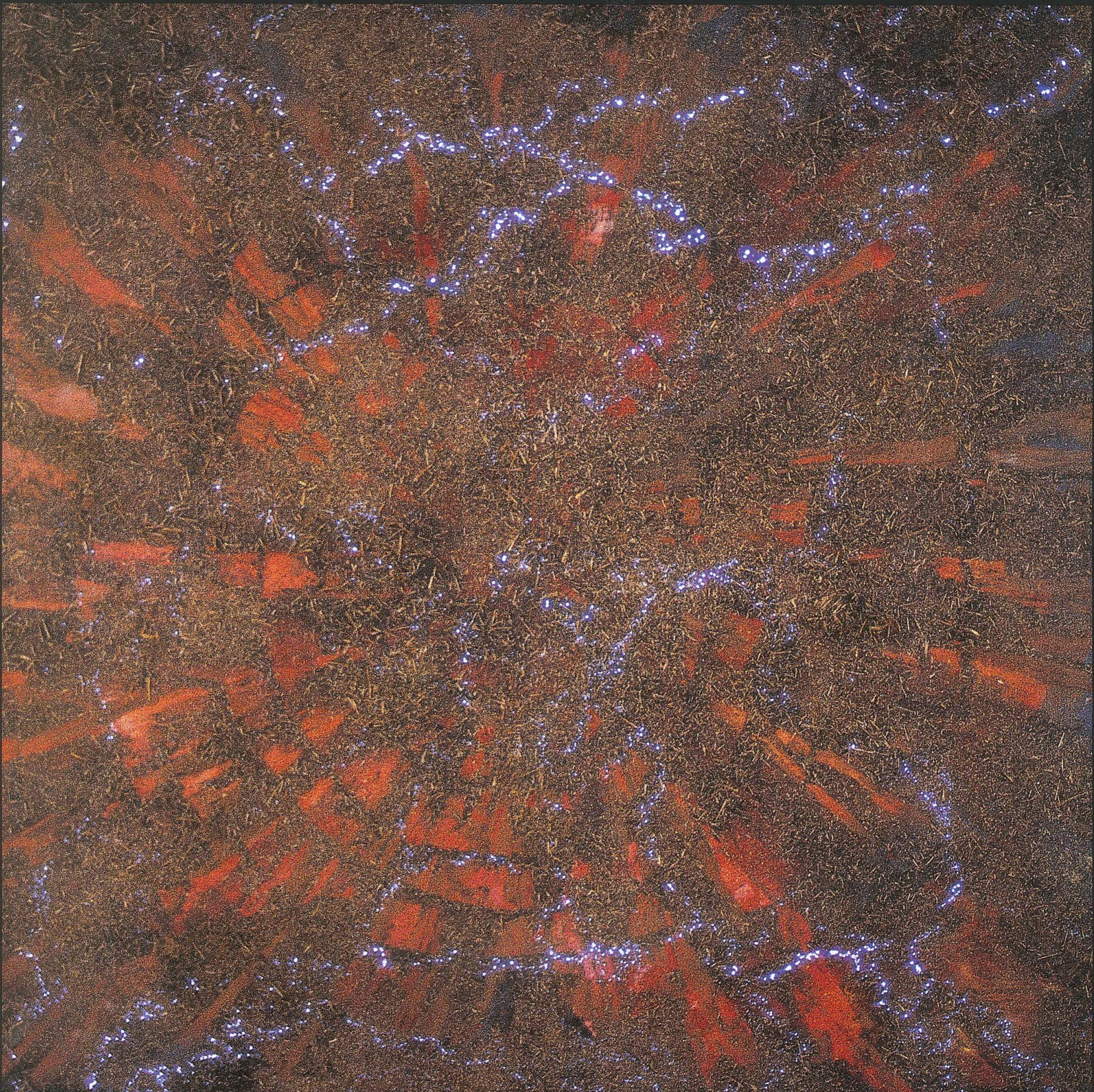

3=1, ου CHOREGRAPHIE AERIENNE (& détails)
3=1, ή ΕΝΑΕΡΙΑ ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ (& λεπτομέρειες)
ŒUVRE #13 ΕΡΓΟ #13

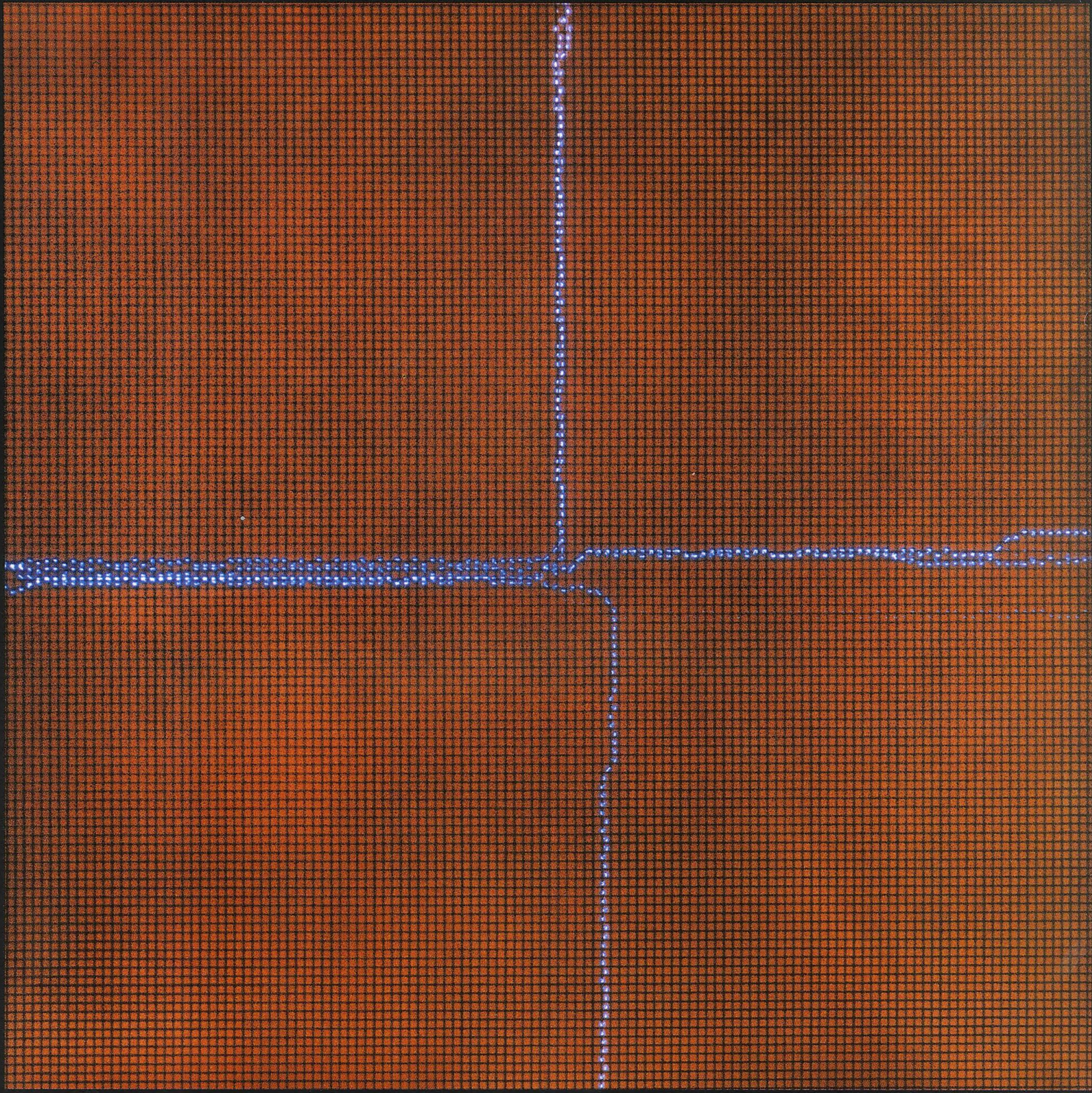
FAILLE-FOUDROIEMENT ΡΗΓΜΑ-ΚΕΡΑΥΝΟΒΟΛΗΣΗ
ŒUVRE #78 ΕΡΓΟ #78

Interactivité du spectateur qui attire vers lui la foudre
Ενεργός συμμετοχή του θεατή που προσελκύει τον κεραυνό στο πέρασμά του

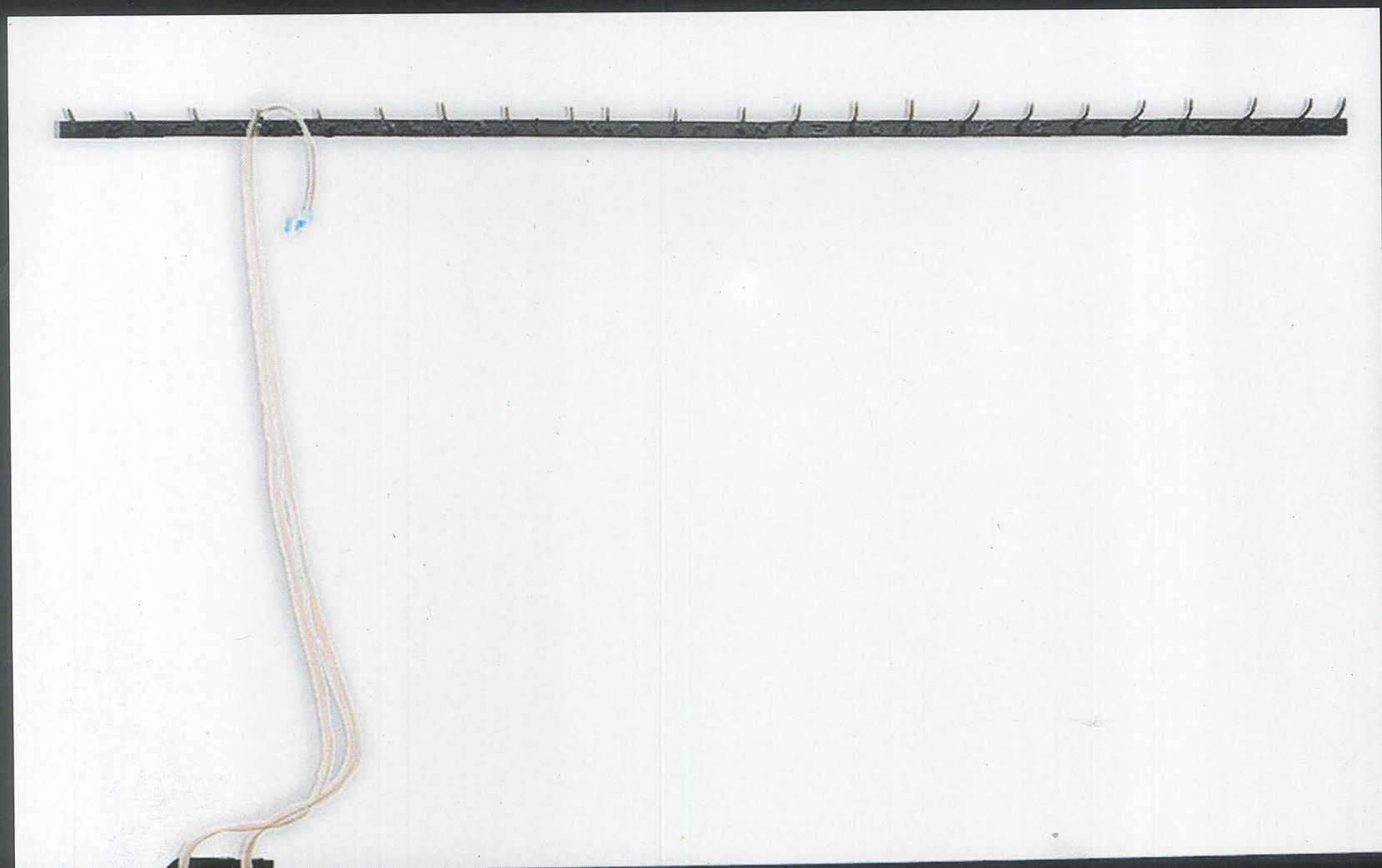
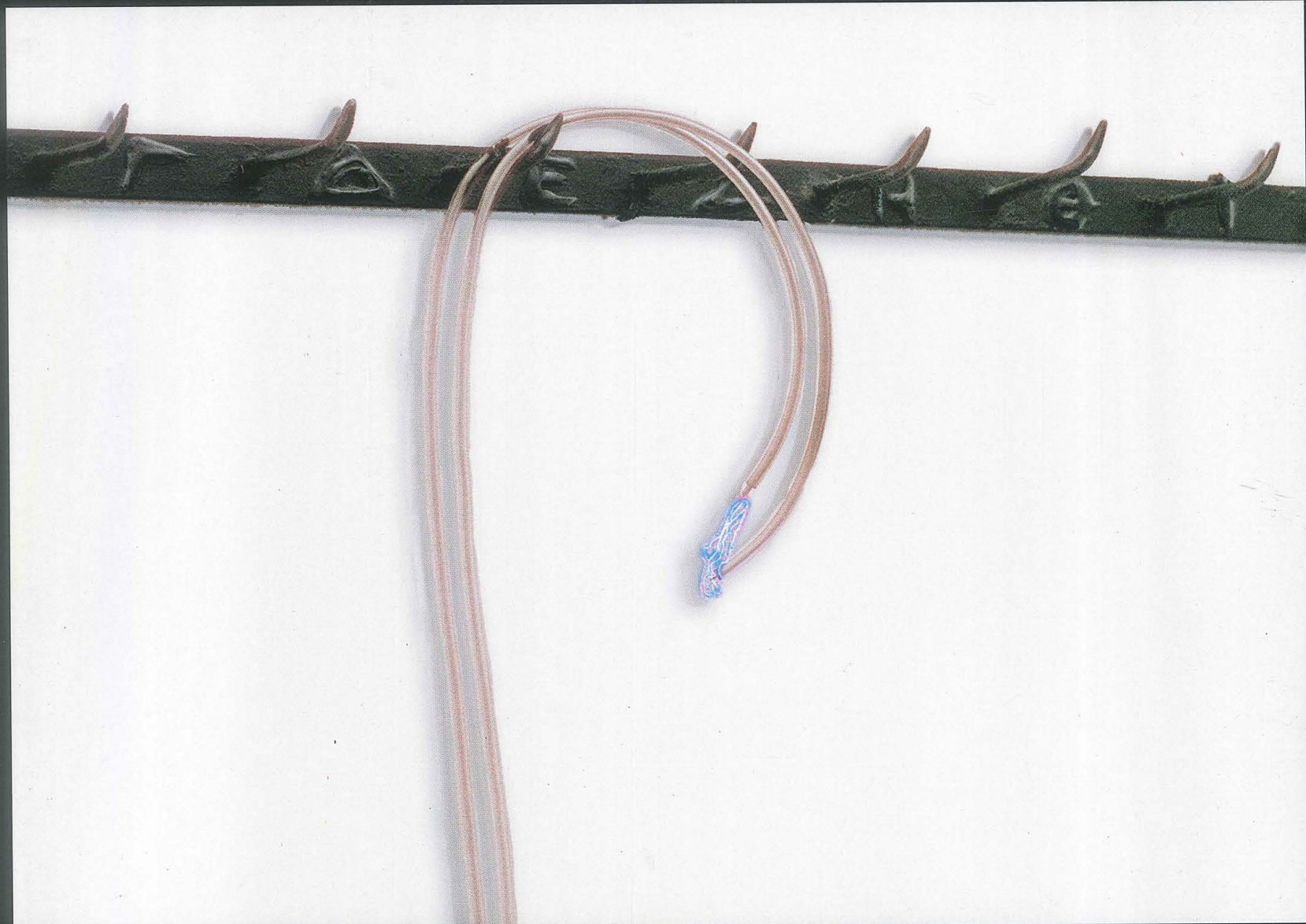

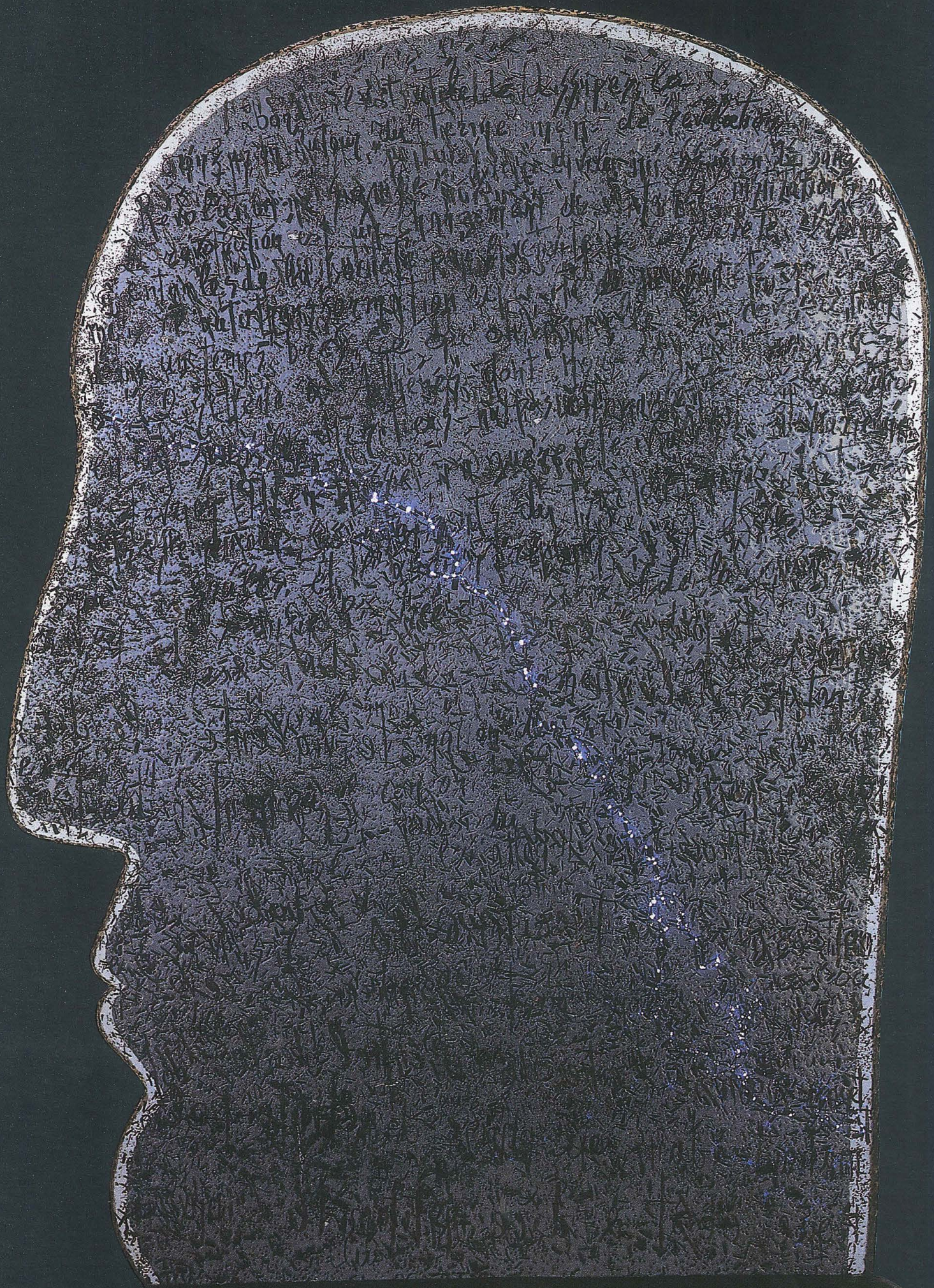
ΕΚΛΑΜΨΙΣ ΕΚΛΑΜΨΙΣ
ŒUVRE #51 ΕΡΓΟ #51

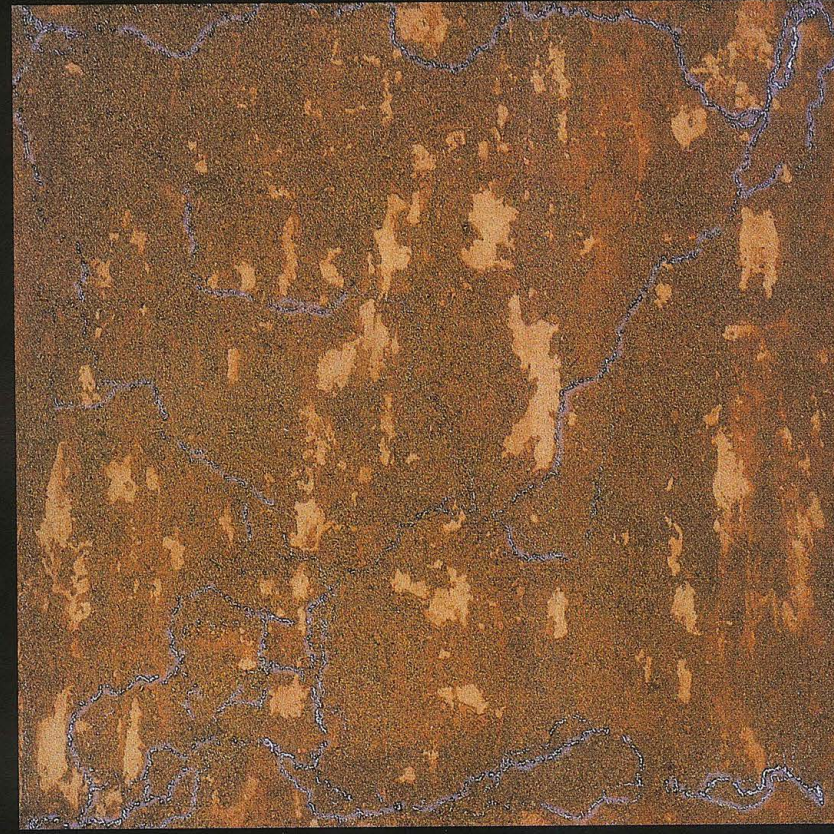
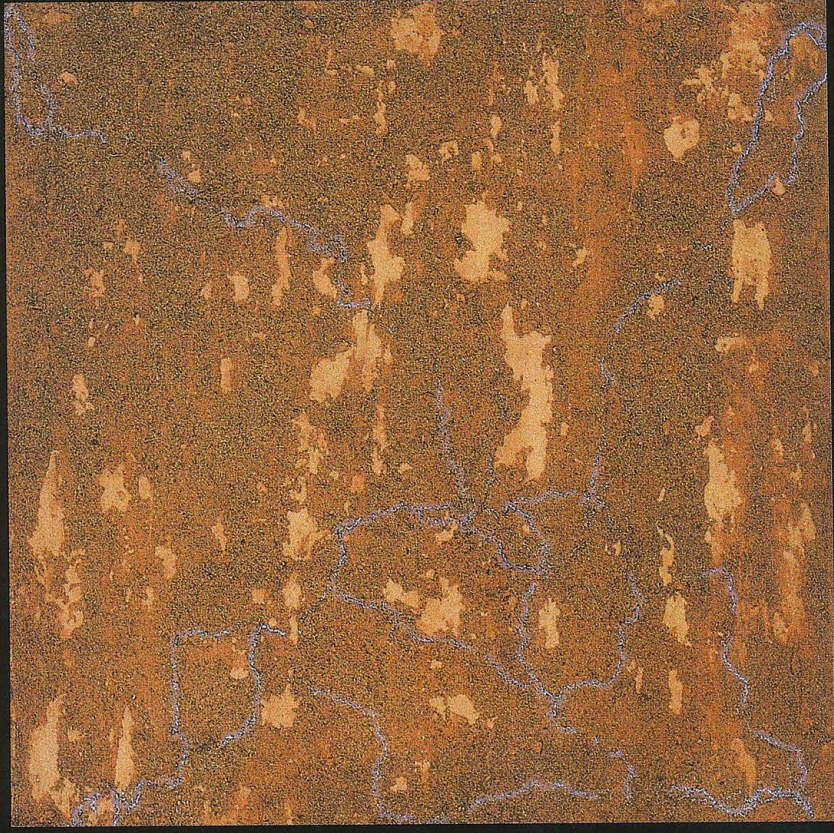
17 424 CARRÉS DANS LE CARRÉ, ou CROIX
17 424 ΤΕΤΡΑΓΩΝΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ, ή ΣΤΑΥΡΟΣ
ŒUVRE #6 ΕΡΓΟ #6

3=1, ου ALPHABET (& détail) 3=1, ή ΑΛΦΑΒΗΤΟ (& λεπτομέρεια)
ŒUVRE #72 ΕΡΓΟ #72

TRACT ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ
ŒUVRE #5α ΕΡΓΟ #5α

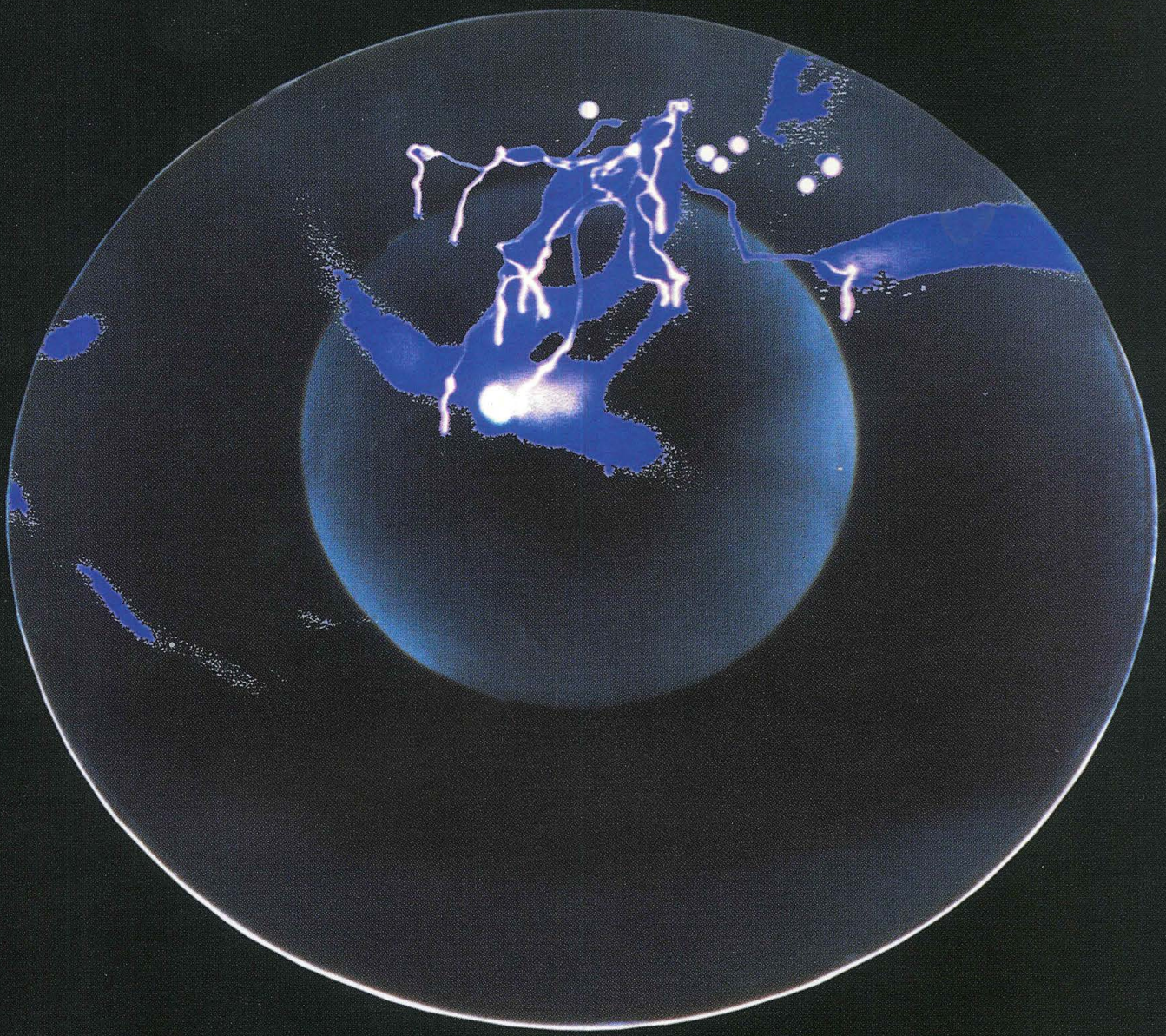

TERROIR CONDUCTIBLE (& détail) ΑΓΩΓΙΜΟ ΕΔΑΦΟΣ (& λεπτομέρεια)
ŒUVRE #66 ΕΡΓΟ #66

EAU ÉLECTRIFIÉE (& détails) ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΕΝΟ ΝΕΡΟ (& λεπτομέρειες)
ŒUVRE #71 ΕΡΓΟ #71

LE FEU QUI BRILLE (& détail) Η ΦΩΤΙΑ ΠΟΥ ΛΑΜΠΕΙ (& λεπτομέρεια)
ŒUVRE #75 ΕΡΓΟ #75

"NO MAN'S LAND": RITUEL DES FOUDRES (& détail)
"NO MAN'S LAND": ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΕΡΑΥΝΩΝ (& λεπτομέρεια)
ŒUVRE #7 ΕΡΓΟ #7

Costis (Triandaphyllou)

Né le 8 février 1950 à Athènes en Grèce

Formation Universitaire

1968-1972: Université Nationale d'Athènes. Département de Sciences Economiques et Politiques.

1972-1976: Université de Paris VIII, Licence et Maîtrise d'Etudes cinématographiques et audio-visuelles. UER de Cinéma et Arts Plastiques. Licence de Philosophie. Arrête ses études en doctorat d'état avec J. F. Lyotard.

Travail Universitaire

1974: Conseiller pédagogique, à un stage sur l'image et le cinéma pour la formation d'animateurs socio-éducatifs.

1974-1976: Chargé de cours honoraires à l'Université de Paris VIII, UER de Philosophie et psychanalyse.

Rencontres Internationales

1987: Séminaire ayant pour thème "Qu'est-ce qui fait de Vienne de 1900 capitale culturelle?" Schloss Leopoldskron. Salzburg. Autriche.

Bourse de la Fondation A.S. Onassis.

1989: l'International Forum on fine Arts European Cultural Center of Delphi

Cinema: Meilleur en scène du film long métrage "Saga of a city". Le film a été projeté au festival des films expérimentaux du cinéma Racine à Paris.

Livres: "Fragment 1967-1973", février 1974. Athènes poesies, p. 64. "Dreamdrome", octobre 1977. Editions Kastaniotis. Athènes. Dessins. p. 96. En collaboration avec C. Papaïakovou: «AION TOY NQE» pièce de théâtre publiée à la revue Dromena, No 12, 1987.

Revues: Editeur et Directeur des: "Lotus", 1968-1972, 10 numéros, Athènes, "Praxis", 1972, Athènes

Expositions individuelles (sélection)

1995: "Espace Electrique"

- Maison de la Culture de Loire-Atlantique, dans le cadre des Sciences en Fête, Nantes, F.
- Musée Macedonien d'Art Contemporain (Foire International de Thessalonique) Thessalonique, GR. (catalogue).
- Electropolis, Musée de l'Energie Electrique. Mulhouse F.
- Espace Electra, Fondation E.D.F., Paris, F. (catalogue).

1992: «Foudre, Κεραυός, Lightning», «Foudre, Bliksem, Lightning»,

- Galerie Xplus, Bruxelles, B.
- Galerie J. et J. Donguy, Paris, F. (catalogue)

1991: "Keravnos, Lightning"

Skironio Museum, dans le cadre de la VIIIème Biennale Internationale de Sculpture, Megara, Attiki, GR. (catalogue)

1990: "Noire et blanc 1969-1969"

Institut Français d'Athènes, Athènes, GR. (catalogue).
"Eclats de transparence et éclair"
Galerie Ekfrassi, Glyfada, GR.

1989: "Labyrinthe ou le monument vide"

- Institut Français d'Athènes, Bicentenaire de la Révolution Française, Athènes, GR. (catalogue).
- Pinacothèque de la Mairie de Nauplie, Nauplie, GR.
"Wings of Daedalus"

Galerie Opsi, Myconos, GR.

1988: "Liquidité solide"

Galerie Xplus, Bruxelles, B. (catalogue)

1986: "Médiassemblage"

Palazzo de Cardona, Todi, I. (catalogue)

1984: "Médiassemblage"

- Galerie F, Athènes, GR.
- Institut Français d'Athènes (catalogue).

1976: "Dreamdrome"

Galerie Polyplano. Athènes, GR.

Expositions collectives (sélection)

1995: "Configura 2", Erfurt, Allemagne • "The Artistamp Collection", Galerij, Begijnhof-Centrum voor Kunsten, Hasselt, BE. • "Le temps est un enfant qui joue et jette les dés; Le pouvoir appartient à l'enfant", Pinacothèque Municipale d'Athènes, de Volos, de Patras, Fondation P.M. Nomikos-Santorini, Pinacothèque de Rhodes, GR. Pinacothèque de Larnaka, Chypre. • "Polytropes", Château de Cadillac, Bordeaux, F.

1994: "Collection d'Art contemporain Hellénique", Pinacothèque de Cyclades, Syros, GR. • Pinacothèque de la Mairie d'Athènes "Peinture, gravure et sculpture Hellénique" Mairie d'Athènes, centre culturel Melina Mercouri, Athènes, GR. • "Proposition de Jean Dupuy", Galerie J. et J. Donguy, Paris, F. • "Le mythe antique dans l'art contemporain grec", Centre d'art S. Ioannatou, Athènes, GR. • "100x100 cm" Galerie Thema, Athènes, GR. • "Medium 3", Trench Art Festival, Transylvania Region, Roumanie. • "On the opposite side", Pinacothèque de la Mairie d'Athènes, Athènes, GR.

1993: "Sound" MUSEION, Musée d'Art Contemporain, Bolzano, I. • "2ème Biennale Internationale", Musée Xantus Janos, Győr, Hongrie. • "Eurométrie" Fondation Eugenidion, Athènes, GR. • 3ème Minos Beach Art Symposium, "L'art dans la politique", Fondation Mamidakis, Crète, GR. • "Building Plans & Schemes" Cultuur Centrum, orde van Architecten, Heusden-Zolder, Belgique. • "In Progress" 1993: Städtische Galerie, Bremen, Allemagne, 1992: Centrum Beeldende Kunst, Gromingen, Nederland, 1991: Intermedia Galerie, Mannheim Allemagne. Galerie Angen-Blick, Leipzig, Allemagne, 1990: IGBK Symposium "Artists and Europe", Kiel, Kunsthalle, North-Germany. • "Ahetas Horos", Multi-Art Sound forms-Glyfada, GR.

1992: "message earth", Centro Ponte delle Gabelle, Milano, I. 1990: Galerie Friedemann, Gütersloh. • "Fiac", Galerie 1900-2000, Paris, F. • "Pour une définition de l'art contemporain", Skironio Museum, Kifissia, GR.

1991: 6ème exposition internationale "Petit format de papier". Musée du Petit format, Cul-des-Sarts (Couvin), Belgique. • "Mare Nostrum", Interantional exhibition of visual Poetry, Patras, GR. • "V. Dracos collection", PDR Studios, Athènes, GR. • "Sculpture contemporaine grecque", Maison de l'architecture, Paris, F. • Galerie Angen-Blick, Leipzig, Allemagne. • "Medium 2", Ministry of Culture of Rumania, Soros Foundation, Rumania. • "Mail Art Manual" Cultuur Centrum, Hensden-Zolder, Belgium. • "Olympia 91" Exposition de sculpture, Mairie de A. Olympia, Olympia, GR.

1990: "7ème Biennale d'Art graphique de Séoul", Séoul, Korea. • "16th Interantional Exhibition" Kanagawa. Prefectural Gallery, Japan. • "No man's land", Centre d'Art de la Mairie d'Athènes, Athènes, GR. • "The international Shadows Project" Woodland Pattern Gallery, Milwaukee, Winsconsin, U.S.A. • "Galerie 3" Athènes, GR. • "Vème exposition Triennale Interantionale", District Museum, Radom, Pologne.

1989: "La table", 1989: Pinacothèque de la Mairie de Patras, 1988:

à suivre p. 54

Κωστής Τριανταφύλλου

Χρονολογία Γέννησης: 8 Φεβρουαρίου 1950 στην Αθήνα

Πανεπιστημιακές Σπουδές

1968-1972: Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τμήμα: Οικονομικές και Πολιτικές Επιστήμες.

1972-1976: Πανεπιστήμιο Παρίσι VIII, Licence Φιλοσοφίας και Licence και Maitrise Κινηματογράφου και Οπτικοακουστικών Μέσων, του Τμήματος Κινηματογράφου και Καλών Τεχνών.

Διακόπτει τις σπουδές του στο επίπεδο του Doctorat d'état με τον Jean-François Lyotard.

Πανεπιστημιακή εργασία

1974: Σύμβουλος εκπαίδευσης σε σεμινάριο για τη σύνδεση και ανάλυση εικόνων και για τον κινηματογράφο.

1974-76: Επίτιμος Εντεταλμένος Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Παρίσι VIII. Τμήμα: Φιλοσοφίας-Ψυχανάλυσης, υπό τη διεύθυνση του καθηγητού F. Chatelet.

Διεθνείς Συναντήσεις

1987: Σεμινάριο με θέμα «Τι κάνει τη Βιέννη του 1900 πολιτιστική πρωτεύουσα;». Schloss Leopoldskron, Salzburg, Αυστρίας. Υποτροφία Ιδρύματος Α. Σ. Ωνάση. 1989: Β' Συνέδριο για τις Εικαστικές Τέχνες, Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών.

Κινηματογράφος

Σκηνοθέτης του μεγάλου μήκους κινηματογραφικού έργου «Saga of a city». Η ταινία προβλήθηκε στο Φεστιβάλ Πειραματικού Κινηματογράφου στο cinema Racine στο Παρίσι.

Βιβλία

«Αποσπάσματα 1967-1973», Φεβρουάριος 1974, Αθήνα, Ποίηση, σελίδες 64. • «Ονειροδρόμιο», Οκτώβριος 1977, εκδόσεις Θ. Καστανιώτη, Αθήνα, Σχέδια, σελίδες 96. • Σε συνεργασία με την Κ. Παπαϊωάννου: «ΑΙΩΝ ΤΟΥ ΝΩΕ», θεατρικό έργο, δημοσιευμένο στο περιοδικό «Δρώμενα» Αρ. 12, 1987.

Περιοδικά

Εκδότης και Διευθυντής των: «Λωτός», 1968-1972, τεύχη 10, Αθήνα και «Πράξις», 1972, Αθήνα.

Ατομικές εκθέσεις (επιλογή)

1995: «Espace Electrique», Maison de la culture de Loire-Atlantique, στα πλαίσια της Γιορτής των Επιστημών, Νάντη, F.

• «Ηλεκτρικό πεδίο», Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης (κατάλογος).

• «Espace Electrique», Electropolis, Musée de l'Énergie électrique, Μυλούζη, F.

• «Espace Electrique», Espace Electra, Ίδρυμα της Γαλλικής Εταιρείας Ηλεκτρισμού, Παρίσι, F. (κατάλογος)

1992: «Foudre, κεραυνός, Lightning»,

Galerie J et J. Donguy, Παρίσι F. (κατάλογος).

«Foudre, Bliksem, Lightning», Galerie X plus, Bruxelles, B.

1991: «Κεραυνός, Lightning», Σκιρώνειο Μουσείο, στα πλαίσια της 8ης Διεθνούς Μπιενάλε Γλυπτικής, Μέγαρο, Αττικής, (κατάλογος).

1990: «Μαύρο και Άσπρο 1969-1979»,

Γαλλικό Ινστιτούτο Αθήνας, Αθήνα (κατάλογος).

«Διαφάνεια και κεραυνός», Galerie Έκφραση, Γλυφάδα.

1989: «Λαβύρινθος ή το κενό μνημείο», Γαλλικό Ινστιτούτο Αθήνας, Για

τα 200 χρόνια της Γαλλικής Επανάστασης, Αθήνα, (κατάλογος)

• Πινακοθήκη του Δήμου Ναυπλίου.

«Φτερά του Δαίδαλου», Galerie Όψις, Μύκονος.

1988: «Ρευστότητα στερεοποιημένη»,

Galerie X plus, Βρυξέλλες, B. (κατάλογος)

1986: «Médiassemblage», Palazzo de Cardona, Todi, I. (κατάλογος).

1984: «Médiassemblage»,

• Galerie F, Αθήνα.

• Γαλλικό Ινστιτούτο Αθήνας, (κατάλογος).

1976: «Ονειροδρόμιο», Galerie Πολύπλανο, Αθήνα.

Ομαδικές εκθέσεις (επιλογή)

1995: «Configura 2» Ερφούρτη, Γερμανία. • «The Artistamp Collection», Galerij Begijnhofcentrum voor Kunsten, Hasselt, B. • «Αιών παις εστί παίζων, πεσσεύων· παιδός η βασιλήρη». Δημοτικές Πινακοθήκες Αθήνας, Βόλου, Πάτρας, Ίδρυμα Π. Μ. Νομικού-Σαντορίνη, Πινακοθήκη Ρόδου, Πινακοθήκη Λάρνακας, Κύπρος. • «Polytropes», Château de Cadillac, Μπορντώ, F.

1994: «Συλλογή Σύγχρονης Ελληνικής Τέχνης» Πινακοθήκη Κυκλάδων, Σύρος, • «Πινακοθήκη του Δήμου Αθηναίων. Ελληνική Ζωγραφική, χαρακτηριστική, Γλυπτική» Δήμος Αθηναίων, Πολιτιστικό κέντρο Μελίνα Μερκούρη, Αθήνα, • «100x100 cm» Galerie Θέμα, Αθήνα, • «Medium 3», Trench Art Festival, Τρανσυλβανία, Ρουμανία. • «Απέναντι», Δημοτική Πινακοθήκη, Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθηναίων, Αθήνα.

1993: «Sound», MUSEION, Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Μπολτζάνο, I. • «2η Διεθνής Μπιενάλε» Μουσείο Χαντις Janos, Győr, Ουγγαρία. • «Η Ευρωμετρική» Ευγενίδειο Ίδρυμα, Αθήνα, • 3ο Minos Beach Συμπόσιο Τέχνης «Η τέχνη στην πολιτική», Ίδρυμα Μαμιδάκη, Κρήτη, GR. • «Building Plans & Schemes» Πολιτιστικό Κέντρο, Orde van Architecten, Heusden-Zolder, Βέλγιο. • «In Progress» 1993: Städtische Galerie, Βρέμη, Γερμανία. • 1992: Centrum Beeldende Kunst, Groningen, Ολλανδία. • 1991: Intermedia Galerie, Mannheim, Γερμανία. • 1990: IGBK Συμπόσιο «Καλλιτέχνες και Ευρώπη», Kiel, Kunsthalle, Βόρεια Γερμανία.

• «Αχέτας Χώρος: Πολύτεχνες Ηχομορφές» ΚΣΥΜΕ, Αιξωνή, Γλυφάδα. **1992:** «message earth», Centro Ponte delle Gabelle, Μιλάνο, I. 1990: Galerie, Friedemann, Gütersloh. • «Fiac», Galerie 1900-2000, Παρίσι, F. • «Για έναν ορισμό της σύγχρονης Τέχνης» Σκιρώνειο Μουσείο, Κηφισιά.

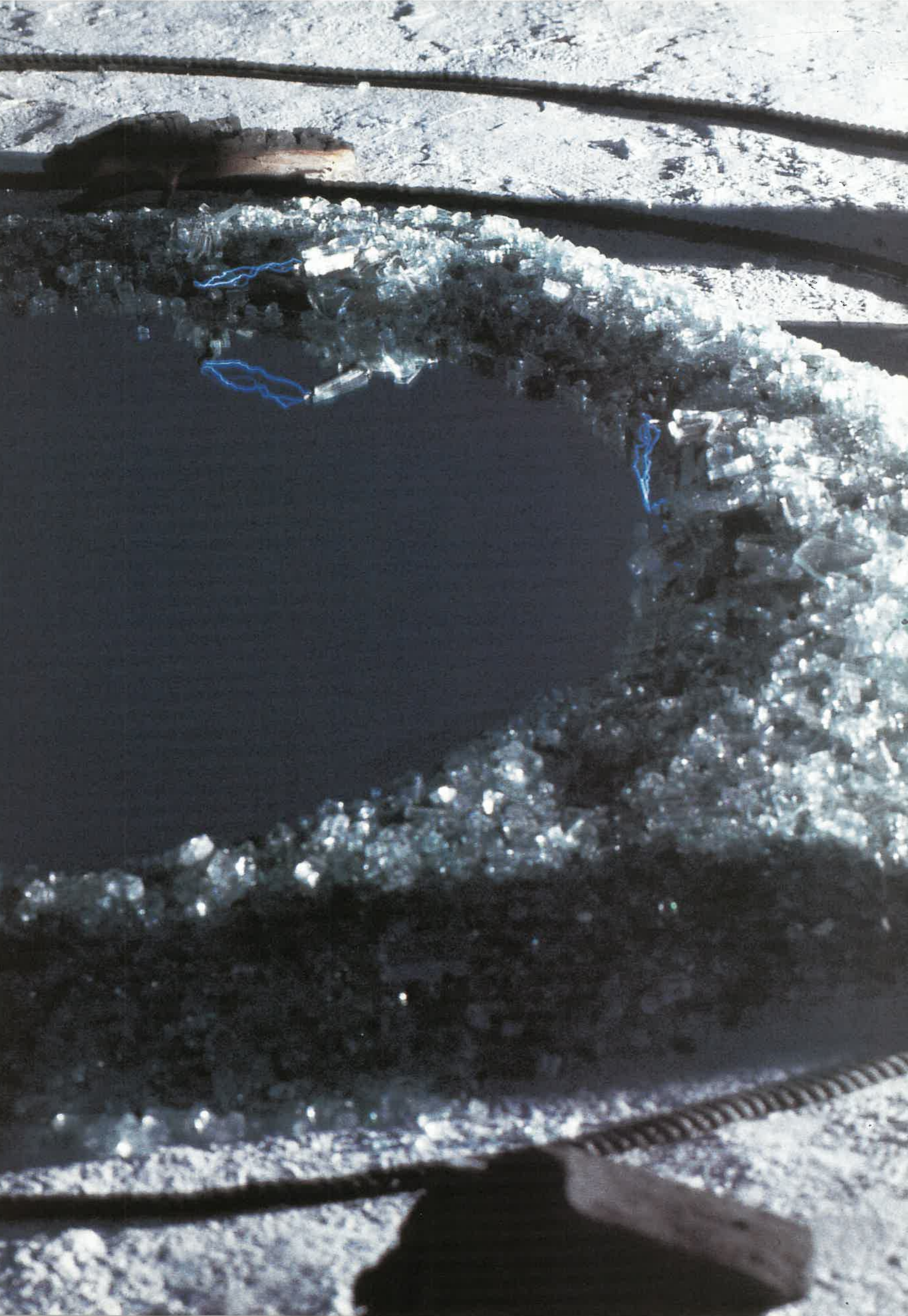
1991: «Petit format de papier», Έκθεση, Musée du Petit format, Cull-des-Sarts, Couvin, Βέλγιο. • «Mare Nostrum» Διεθνής Έκθεση οπτικής ποίησης Πάτρα, • «Συλλογή Β. Δράκου» PDR Studios, Αθήνα, • «Σύγχρονη Ελληνική Γλυπτική» Maison de l' Architecture, Παρίσι, F. • Galerie Augen-Blick, Λειψία, Γερμανία. • «Medium 2», Υπουργείο Πολιτισμού της Ρουμανίας, Soros Foundation, Ρουμανία. • «Mail Art Manual», Cultuur Centrum, Heusden-Zolder, Βέλγιο. • «Ολυμπία '91», Έκθεση Γλυπτικής, Δήμος Αρχαίας Ολυμπίας, Ολυμπία.

1990: «7 ème Biennale d'Art graphique de Séoul», Σεούλ, Κορέα. • «16η Διεθνής Έκθεση», Kanagawa Prefectural Gallery, Ιαπωνία. • «Η χώρα του κανενός», Κέντρο Τεχνών Πάρκου Ελευθερίας, Δήμος Αθηναίων, Αθήνα. • «The International Shadows Project», Woodland. Pattern Gallery, Milwaukee, Wiconsin, Αμερική. • Galerie 3, Αθήνα. • «5η Διεθνής Τριενάλε», District Museum, Radom, Πολωνία.

1989: «Το τραπέζι», 1989: Δημοτική Πινακοθήκη Δήμου Πάτρας, 1988: Δημοτική Πινακοθήκη Δήμου Αθήνας. • «Διεθνής Μπιενάλε Νέας Ζωγραφικής», Palais des Festivals, Κάννες, F. και Μουσείο της Géronne, Κόστα Μπράβα, Ισπανία. • «4η Διεθνής Μπιενάλε», Ταίρει Fine Arts Museum, Κίνα. • «Galerie ΟΨΙΣ», Μύκονος. • «VII Διεθνής Μπιενάλε Γλυπτικής, Το πνεύμα και το σώμα. Γλυπτική και Χρώμα, Σκιρώνειο

συνέχεια σ. 55

Pinacothèque de la Mairie d'Athènes, GR. • "Biennale Internationale de Jeune Peinture". Palais des Festivals, Cannes, F. et Musée de Gérone, Costa Brava, Espagne. • "4ème Biennale Internationale" Taipei Fine Arts Museum, République de Chine. • "Galerie OPSIS", Mykonos, GR. • "VII International Biennale of sculpture, The mind and the body. Sculpture and color, Skironio Museum, Athens, GR. • "Exposition de sculptures de la Mairie de Nauplion", Nauplion, GR.

1988: "Exposition interantionale", Galerie d'art de San Diego State University, CA. USA. • "Cittadellarte", Musée de Bastia, dans le cadre de "La ruée vers l'Art", Palais des gouverneurs Genoïis, Corse, F. • "La poésie visuelle à travers le monde", 5ème Rencontre Internationale de la poésie contemporaine, Festival de Tarascon, F. • "Art of Today II", International exhibition, Budapest Gallery, Budapest, Hongrie. • Galerie 3, Athènes, GR. • "Norwegian International Print Biennale", Galerie Gamblebyen, Norway. • "Eros" Exposition Internationale de Poésie visuelle, Centre d'Art de la Mairie d'Athènes, et 1987: 2ème Festival International de Patras, Mairie de Patras, Patras, GR.

1987: "Ulysse aujourd'hui", Galerie 3, Athènes, GR. • "Porte d'Ammochostos", Nicosia, Cypré. • 2ème Biennale Internationale, Université de Vera Cruz, Mexique. • "Présentation du portrait contemporain", 4ème exposition Triennale Internationale, District Museum, Radom, Pologne. • "Petit format de papier", 4ème exposition Interantionale Cul-des-Sarts, (Couvin), Belgique. • "Art of Today II", International exhibition. Budapest 1987, Budapest Gallery, 1986: "Arts of Today" FMK Gallery, Budapest, Hungary. • "Exposition d'art postal", château de la Gurnerie, Saint-Herblain, France. • "Centenaire Kobac", Budapest, Hongrie. • "Exposition consacrée à Dürer", Wroclaw, Pologne. • "Mostra Internazionale dedicata all' Anno Europeo per l'Ambiente, C.E.J. Roma, Italia.

1986: "Ailleurs", Galerie Xplus et Institut Italien de Bruxelles, Bruxelles, Belgique. • "Amoré e Pace", hommage à Florence capitale culturelle d'Europe 1986, Cloître de S. Spirito, Florence, I. • "Exposition à l'occasion des quarante années de la fondation de la UNICEF, Genova, I. • "Création de meubles et objets d'artistes", Galerie Xplus, Bruxelles, Belgique. • "The third Interantional art exhibition", Todi, Italie. • "First annual international exhibition of art", Del Bello Gallery, Toronto, Canada. • "Le vouloir", Galerie Xplus, Bruxelles, Belgique.

1985: "Parallaxis 85", Galerie Exostis, Thessalonique, GR. • "Exposition de la revue d'Art Eikastika", dans le cadre d'Athènes capitale de l'Europe, Galerie F, Athènes, GR.

1984: "Athènes 1984", dans le cadre du congrès de l'AICA, Galerie F, Athènes, GR. • "Art Fair 84", Hôtel Intercontinental, Athènes, GR. • "Photodromena", Festival de l'Arcadie, GR.

Performances (sélection)

1992: "Action Eclat-Eclair", Dialogue poétique avec trois foudres électroniques. Etablissements Phonographiques de l'Est, Paris, F.

1991: "Energy performance" Neuf foudres électroniques et un guitariste. Musique de D. Zafirellis pour guitare synthétiseur dans l'ampitheatre en plein air du Skironion Museum, Megara, Attiki, GR.

1976: "Démolisseur", Performance poétique accompagnée par un ensemble musicale. Politic Bar, Athènes, GR.

1975: "KRAK", Performance poétique accompagnée par un ensemble musicale. Galerie I. Statha, Athènes, GR.

Les oeuvres de Costis se trouvent dans des musées et des collections privées en Grèce, en France, en Belgique, en Allemagne, etc., entre autres: Fondation Electricité de France, Paris, F. Espace Electra, Paris, F. Electropolis, Mulhouse, F. Bremish Autothek, Brême, Allemagne. Kana-

gawa Galerie de la Préfecture, Yokohama, Japon. Györ Museum, Fondation "Oxygen", Hongrie. Musée International Contemporain d'Art Graphique, Fredrikstad, Norvège. Musée du Petit Format, Couvin, Belgique. Musée Historique de Nicosie, Chypre. Baasz Art Fondation, Roumanie. Skiroinio Museum, Athènes. Pinacothèque de la Mairie d'Athènes. Pinacothèque des Cyclades, Grèce et.c..

BIBLIOGRAPHIE (sélection)

• «Le champ électrique et son secret», Pierre Restany, Edition Espace Electra, Paris 1995. F. • «Le non-être électrique», Pierre Restany, édition Galerie J. et J. Donguy, Paris 1992. F. • «Costis», Pierre Restany et Bia Papadopoulou, Athènes 1988, Editions ARTBOOK, GR. • «Noir et blanc», Katerina Koskina et Bia Papadopoulou, Athènes 1990, Edition de l'Institut Français d'Athènes. GR. • «Mediassemblage» par L. Christakis, Athènes 1984, Editions E.M.A.E. GR. • «Ailleurs», par G. Serafini, Edition Galerie Xplus, Avril 1986, Bruxelles. B. • «Mediassemblages» par L. C. Breunig, IX Mostra Internationale d'Arte, Todi, Editions Città di Todi, Août 1986, Italie. • «3=1 ou le monument vide», par Bia Papadopoulou. "Première Biennale de peinture". Edition du "Palais des Festivals" Cannes et du Musée de Gérone, Costa Brava 1989. • (Sans titre) Dar Nelli Kyriazi. "Le temps est un enfant..." Pinacothèque Municipale d'Athènes, Athènes, GR. 1995.

Revue, Journaux, Television (sélection)

"La confrontation avec les foudres" par A. Mihalopoulou. (Kathimerini, 18.01.95, GR.) • "Champ électrique" par Bia Papadopoulou (Art Magazine, Février 1995, GR.). • "Costis: foudres" par A. Kritsi (KLIK, Février 1995, GR.). • "Art foudroyé" par M. Tsilimberdi (MEN, Février 1995, GR.). • "Costis, Le champ électrique" par D. Coromilas (SET, Avril 1995, GR.) • "Costis" par D. Coromilas (ARTI, Mars 1995, GR.). • "Ambiance électrisée" par K. Tzavara (Epsilon de Eleutherotypia, 5.03.95, GR.) • "Qu'on regarde la foudre les yeux grands ouverts" par L. Kokkini (Avgi, 19.03.95, GR.). • "Foudres et Art" par A. Hatzigiannaki (Typos, 19.03.95, GR.). • "Costis attire les foudres" par F.M.F. (Le Quotidien de Paris, 25.02.95, F.) • "Costis" par A.C.C. (L'EXPRESS, 16.02.95, Paris, F.) • "Costis" par Ch.G. (Expositions en Revue, Février 1995, F.) • "Les images filantes de Costis" par Anne Schoepf (L'Alsace, 23.06.95, F.) • "Electropolis: Les foudres de Costis" par D.W. (D.N.A., 1.07.95, F.) • 30 Juillet 1995 Chaîne "ARTE", émission METROPOLIS par Brigitte Kleine • 1 et 7 Mars 1995 Chaîne FRANCE 2, émission "LE CERCLE DE MINUIT" par Laure Adler • 6 Février 1995 Chaîne FRANCE 2, émission "MATIN BONHEUR" par Eric Portais • 1 Mars 1995 Chaîne PARIS, première émission "AUX ARTS ET CAETERA" par Elizabeth Kiledjian • 1 Mars 1995 Chaîne CANAL+, émission "JOURNAL DU ART" par Jean Teulie. • "Costis: De l'énergie pure" par Annick Bureaud (Kanal Europa, Kunst und Gegenwart, no 3, F. Eté 1992). • "3me MINOS BEACH ART SYMPOSIUM" par Athena Schina (ARTI No 16, 1993, GR.). • "Costis, l'éclair" par Christine Courty (NovArt, Paris, numéro 8, 1992 F.). • "Foudre: ligne unificatrice de notions antiithétiques" par Bia Papadopoulou (Art Press, Paris, no 170, juin 1992. F.). • "Costis" par Guy Gilsoul (L'Express, no 2121, 28 Février 1992). • "Sculptures sonores", par Athena Schina, (D and A, no 3, 1993, GR.). • "3 Mür észeti symposium" par Geneva Anderson (Balkon, no 2, 1993, Hongrie). • Revue DOC(K)S, printemps/été, 1993 (sevre 3 numéro 4/5), Corse, France. • "Eclair" par Claude Lorent (La nouvelle gazette, 13 Février 1992, B.). • "Costis, Foudre" par Guy Gilsoul (Artension, no 32, Mars 1992, F.). • "Sculpture d'énergie" par Bia Papadopoulou, (La Mia Casa, Février 1992, GR.). • "Costis" par Guy Gilsoul (Art Atriques Auctions No 226, B.). • "1969-1979 Black and White Drawings by Costis", par Katerina Koskina (TECHNI/ART

Μουσείο, Αθήνα. • «Δεύτερη έκδοση Γλυπτικής του Δήμου Ναύπλιου», Ναύπλιο.

1988: Διεθνής Έκθεση της Galerie d'art de San Diego State University, CA. U.S.A. • «C: Hadellarte», Μουσείο της Μπαστιά, στα πλαίσια «La ruée vers l'Art», Palais des gouverneurs gerois, Κορσική, F. • «Η οπτική ποίηση ανά τον κόσμο», 5η Διεθνής Συνάντηση Σύγχρονης Ποίησης, Φεστιβάλ της Tarascon, F. • «Art of Today», Διεθνής Έκθεση, Budapest Gallery, Βουδαπέστη, Ουγγαρία. • Galerie 3, Αθήνα. • «Norwegian International Print Biennale», Galerie Gamblebyen, Νορβηγία. • «Έρωσ», Διεθνής Έκθεση Οπτικής Ποίησης, Κέντρο Τεχνών του Δήμου Αθηναίων και 1987: 2ο Διεθνές Φεστιβάλ της Πάτρας, Δήμος Πατραίων, Πάτρα.

1987: «Ο Οδυσσεύς Σήμερα», Galerie 3, Αθήνα. • «Πόρτα Αμμοχώστου», Λευκωσία, Κύπρος. • 2η Διεθνής Μπιενάλε, Πανεπιστήμιο της Vera Cruz, Μεξικό. • «Παρουσίαση της σύγχρονης προσωπογραφίας», 4η Διεθνής Τριενάλε, District Museum, Radom, Πολωνία. • «Petit format de papier» 4η Διεθνής Έκθεση, Cul-des-sarts, Couvin, Βέλγιο. • «Art of Today II», Διεθνής Έκθεση Βουδαπέστη 1987, Budapest Gallery. • «Exposition d'art postal», château de la Gurnerie, Saint-Herblain, F. • «Centenaire Kobaci», Βουδαπέστη, Ουγγαρία. • «Έκθεση αφιερωμένη στον Dürer», Wroclaw, Πολωνία. • «Διεθνής Έκθεση αφιερωμένη στο Ευρωπαϊκό έτος για το Περιβάλλον», C.E.J. Ρώμη, Ι.

1986: «Arts of Today» FMK Gallery, Βουδαπέστη, Ουγγαρία. • «Ailleurs», Galerie Xrlus και Ιταλικό Ινστιτούτο Βρυξελλών, Βρυξέλλες, Βέλγιο. • «Amore et race», Αφιέρωμα στη Φλωρεντία πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης 1986, Chiostro de S. Spirito, Φλωρεντία, Ι. • «Création de meubles et objets d'artistes», Galerie Xrlus, Βρυξέλλες, Βέλγιο. • «3η Διεθνής Έκθεση Τέχνης», Todi, Ι. • «Πρώτη ετήσια Διεθνής Έκθεση Τέχνης», Del Bello Gallery, Τορόντο, Καναδάς. • «Le vouloir», Galerie Xrlus, Βρυξέλλες, Βέλγιο.

1985: «Παράλλαξις 85», Galerie Εξώστης, Θεσσαλονίκη, • «Έκθεση του περιοδικού Εικαστικά, στα πλαίσια της Αθήνας Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης, Galerie F., Αθήνα.

1984: «Αθήνα 1984», στα πλαίσια του συνεδρίου της A.I.C.A., Galerie F., Αθήνα, • «Art Fair 84», Ξενοδοχείο Intercontinental, Αθήνα, • «Φωτοδρώμενα», Αρκαδικό Φεστιβάλ.

Δρώμενα (επιλογή)

1992: «Action Eclat-Eclair», Ποιητικός διάλογος με τρεις ηλεκτρονικούς κεραυνούς. Etablissements Phonographiques de l'Est, Παρίσι, F.

1991: «Energy performance». Ενέα ηλεκτρονικοί κεραυνοί και ένας κιθαριστής. Μουσική του Δημήτρη Ζαφειρέλλη για κιθάρα συνδεσάζερ στο ανοιχτό αμφιδέατρο του Σκιρώνειου Μουσείου. Μέγαρο, Αττικής.

1976: «Κατεδαφιστής», Ποιητικό δρώμενο με ορχήστρα, Πολιτικό Καφενείο, Πλάκα, Αθήνα.

1975: «Κρακ», Ποιητικό δρώμενο με ορχήστρα, Αίθουσα Τέχνης Γιάννη Σταθά, Αθήνα.

Έργα του Κωστή Τριανταφύλλου βρίσκονται σε Μουσεία και Ιδιωτικές Συλλογές στην Ελλάδα, στη Γαλλία, στο Βέλγιο, στη Γερμανία και αλλού, όπως: Ίδρυμα της Γαλλικής Εταιρείας Ηλεκτρισμού, Παρίσι, F. – Espace Electra, Παρίσι, F. – Electropolis, Μυλούζη, F. – Bremish, Autothek, Βρέμη, Γερμανία – Kanagawa Prefectural Gallery, Yokohama, Ιαπωνία. – Győr Museum, Ίδρυμα «Οxygen», Ουγγαρία. – Musée International Contemporain d'Art Graphique, Fredrikstad, Νορβηγία – Musée du Petit Format, Couvin, Βέλγιο. – Ιστορικό Μουσείο της Λευκωσίας, Κύπρος. – Baasz Art Foundation, Ρουμανία. – Σκιρώνειο Μουσείο, Αθήνα. – Δημοτική Πινακοθήκη Αθηνών. – Πινακοθήκη των Κυκλάδων, Ελλάδα κ.λπ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ (επιλογή)

• «Το ηλεκτρικό πεδίο και το μυστικό του», Pierre Restany, Έκδοση Espace Electra, Παρίσι 1995. • «Το ηλεκτρικό μη-είναι», Pierre Restany, έκδοση Galerie J. et J. Donguy, Παρίσι 1992. • «Costis», Pierre Restany και Μπία Παπαδοπούλου, Αθήνα 1988, Έκδοση ARTBOOK. • «Μαύρο και Άσπρο», Κατερίνα Κοσκινά και Μπία Παπαδοπούλου, Αθήνα 1990, Έκδοση Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών. • «Mediassemblage» από τον Λ. Χριστάκη, Αθήνα 1984, Έκδοση Ε.Μ.Α.Ε. • «Ailleurs», από τον G. Serafini, Έκδοση Galerie Xrlus, Απρίλιος 1986, Βρυξέλλες, Β. • «Mediassemblages» από τον L.C. Breunig, IX Διεθνής Έκθεση Τέχνης, Todi, Έκδοση Citta di Todi, Αύγουστος 1986, Ι. • «3=1 ή το κενό μνημείο», από την Μπία Παπαδοπούλου. «Μπιενάλε νέας ζωγραφικής», Έκδοση Palais des Festivals, Κάννες και Μουσείο της Géronne, Κόστα Μηράβα, 1989. «Ορόσημο», από τον Δ. Κορομηλά, Ίδρυμα Μαμιδάκη, ARTBOOK 12, 1993, Αθήνα. • Χωρίς τίτλο, από τη Ν. Κυριαζή, «Αιώνιαις εστί...» Έκδοση Δημοτική Πινακοθήκη Αθηνών, Αθήνα 1995.

Περιοδικά, Εφημερίδες, Τηλεόραση (επιλογή)

• «Η αναμέτρηση με τους κεραυνούς» από την Αμάντα Μιχαλοπούλου, (Η Καθημερινή, Τετάρτη 18 Ιανουαρίου 1995). • «Ηλεκτρικό Πεδίο» από την Μπία Παπαδοπούλου (Art Magazine, Φεβρουάριος, 1995) • «Κωστής Τριανταφύλλου: Κεραυνοί», από την Α. Κρίση (Κλικ, Φεβρουάριος, 1995). • «Κεραυνοβολημένη Τέχνη», από τη Μόνικα Τσιλιμπέρδη (Μην, Φεβρουάριος 1995). • «Κωστής Τριανταφύλλου, Το ηλεκτρικό πεδίο», από το Δ. Κορομηλά (SET, Απρίλιος, 1995). • «Κωστής Τριανταφύλλου», από τον Δ. Κορομηλά (ART1, Μάρτιος 1995) • «Σε ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα», από την Κ. Τζαβάρα, (Εψιλον, της Ελευθεροτυπίας, 5.03.95). • «Ας κοιτάξουμε τον κεραυνό κατάματα...», από τη Λένα Κοκκίνη (Αυγή, 19.03.95). • «Κεραυνοί και Τέχνη», από την Α. Χατζηγιαννάκη (Τύπος, 19.03.95). • «Costis attire les foudres», par F.M.F. (Le Quotidien de Paris, 25.02.95). • «Costis» par A.C.C. (L'Express, 16.02.95, Paris, F.) • «Costis» par Ch. G. (Expositions en Revue, Φεβρουάριος 1995, Παρίσι, F.). • «Les images filantes de Costis», από την Anne Schoepf (L'Alsace, 23.06.95, F.). • «Électropolis: Les foudres de Costis», par D.W. (D.N.A., 1.07.95, F.). • Εκπομπή «Metropolis», Τηλεοπτικό Κανάλι «ARTE», από την Brigitte Kleine, 30 Ιουλίου 1995. • Εκπομπή «Le Cercle de minuit», Τηλεοπτικό Κανάλι «France 2», από τη Laure Adler, 1 και 7 Μαρτίου 1995. • Εκπομπή «Aux Arts et Caetera», Τηλεοπτικό Κανάλι «Paris Première», από την Elisabeth Kiledjian, 1 Μαρτίου 1995. • Εκπομπή «Journal du Art», Τηλεοπτικό κανάλι «CANAL+», από τον Jean Teulie, 1η Μαρτίου 1995. • Εκπομπή «Matin Bonheur», Τηλεοπτικό Κανάλι «France 2», από τον Eric Portais, 6.02.95. • «Costis: De l'énergie pure», από την Annick Bureau (Kanal Europa, Kunst und Gegenwart, no 3, Καλοκαίρι 1992, Παρίσι, F.). • «3ο Μίνος Beach Συμπόσιο Τέχνης» από την Αθηνά Σχινά (ART1, No 16, 1993). • «Costis, l'éclair/», από την Christine Courty (Nov Art, Παρίσι, No 8, 1992, F.). • «Foudre: ligne unificatrice de motions antiithétiques» από την Μπία Παπαδοπούλου (Art Press, Paris, No 170, Ιούνιος 1992, F.). • «Costis» από τον Guy Gilsoul (L'Express, No 2121, 28 Φεβρουαρίου 1992, F.). • «Χημικά Γλυπτά» από την Αθηνά Σχινά, (D και A, No 3, 1993). • «3 Mür észeti symposium» από την Geneva Anderson (Balkon, No 2, 1993, Ουγγαρία). • Περιοδικό «DOC(K)S, Άνοιξη/Καλοκαίρι, 1993 (σειρά 3, No 4/5), Κορσική, F. • «Eclair» από τον Claude Lorent (La nouvelle gazette, 13 Φεβρουαρίου 1992, Βέλγιο). • «Costis, Fondre» από το Guy Gilsoul (Artension, No 32 Μάρτιος 1992, F.). • «Ενεργειακή Γλυπτική» από την Μπία Παπαδοπούλου, (La Mia Casa, Φεβρουάριος 1992). • «Costis» από τον Guy Gilsoul (Art Antiques Auctions No 226, Βέλγιο). • «Κωστής Τριανταφύλλου» από την Μπία Παπαδοπούλου, (Τέχνη/Art No 3, 1990). • «Μαρμάρينو ερωτηματικό της Γης» από τη Β. Βασιλοπούλου (Αθηνόγραμμα, 8.06.89). • «1969-1979 Μαυρόασπρα σχέδια του Κω-

A TRAVERS LA LAVE ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΒΑ
ŒUVRE #73 ΕΡΓΟ #73

στή Τριανταφύλλου» από την Κ. Κοσκινά (Τέχνη/Art, Νο 1-2, 1990). • «3=1 ή Το κενό μνημείο» από την Μπία Παπαδοπούλου (Τέχνη/Art Νο 1, 1989). • «Χαρτογράφηση μιας προσωπικότητας: Κωστής Τριανταφύλλου» από τη Λένα Κοκκίνη, («Plus, Moins, Zero» Νο 52, Φεβρουάριος 1989, Βέλγιο). • «Λαβύρινθος και Επανάσταση» από τη Λένα Κοκκίνη (Αυγή, 25.03.89). • «Ο ζωγράφος ποιητής» από τον Ν. Σταθαύλη, (ΕΝΑ, 15.12.88). • «Το ψεύδομαι αληθινά», από τη Λένα Κοκκίνη (Αυγή, Δεκέμβριος 1988). • «Le Grec Costis», από τον Claude Lorent, («Art et Culture», Δεκέμβριος 1988, Βέλγιο). • «Οπτική Ποίηση» από τη Μαρία Κοτζαμάνη, («Εικόνες», Νο 188, 1988). • «Modern Times», από τον Μ. Santarelli, («Courier International», 29.08.86). • «Τρεις Δημιουργοί - μία έκθεση» από τη Λίνα Τσίκοιτα («Εικαστικά», Νο 54). • «Su Atene capitale e dintorni» από τον G. Serafini («Terzoocchio» Νο 37, Δεκέμβριος 1985, Μπολόνια, Ι.). • «Πολλαπλές χρήσεις της φωτογραφίας από σύγχρονους Έλληνες καλλιτέχνες» από την Μπία Παπαδοπούλου («Εικαστικά», Νο 43, Καλοκαίρι 1985). • «Τα Médiassetablages του Κωστή Τριανταφύλλου» («Αντί», Νο 259, 1984). • «Médiassetablages του Κωστή Τριανταφύλλου» από τον Δ. Πανταζίδη («Εικαστικά», Νο 29, Μάιος 1984). • «Ποιητική εργασία» από τη Βεατρίκη Σπηλιδάδη («Ελευθεροτυπία», Ιούνιος 1984).

Συνεντεύξεις (επιλογή)

Από την Pascale Lismonde (France Culture, εκπομπή «Matinée des autres», 90 λεπτά, Παρίσι 5.04.95, F.). • Από την Christine Péna (Europe 2, Εκπομπή «Sortir», Παρίσι, 21.02.95, F.). • Από τον Thierry Rogelin (Paris Première, Εκπομπή «Paris Première Info» 7 και 8.02.95, Παρίσι, F.). • Από την Κ. Τσεκούρα (Ράδιο 9.84, Αθήνα, Φεβρουάριος 1995). • Από τον Μιχαήλ Μήτρα (Ε.Ρ.Τ., Τρίτο Πρόγραμμα, Εκπομπή «Τελετουργία Προετοιμασίας», 60 λεπτά, 29.11.94, Αθήνα). • «Costis» Cinematon από τον G. Courant, Νο 1597, Παρίσι, F. • Από τον Jean Daive (France Culture, Εκπομπή «Les nuits magnétiques», 24.04.92, 75 λεπτά, Παρίσι, F.). • «Γραμμές των κεραυνών, ποιητική της επικοινωνίας» από τον Μ. Σαντοριναίο («Τα Νέα της Τέχνης», ελληνική έκδοση, 4.01.92). • Από τον Jean-Pierre Van Tieghem (Εκπομπή «Subjectif», 28 λεπτά, RTBF, 1992, Βέλγιο). • Από την Ι. Κολοβού («Η πρώτη», 20.01.90). • «Δημιουργικές εκρήξεις για τη δεκαετία '90», από την Π. Σπίνου, («Καθημερινή», 3.04.1990). • Από την Κ. Κοσκινά, (ΕΡΤ 2, Εκπομπή «Χρώματα», 26.03.89). • Από τη Β. Σαριλάκη, (ΕΡΤ 2, Δελτίο Ειδήσεων 19.00 ώρα, 24.03.89). • Από την Α. Σχινά (Α' πρόγραμμα, 10 λεπτά, 10.03.89). • Από τον Jean-Pierre Van Tieghem (R.T.B.F., εκπομπή «subjectif», 25 λεπτά, 2.12.88, Βέλγιο). • «Καθημερινή Ηλέκτρα» από την Κ. Σχινά (περιοδικό «Τέταρτο», Νο 13, 1986). • «Ας μιλήσουμε για τέχνη» από την Ντ. Ρογκάν (Α' Πρόγραμμα του ραδιοφώνου, 19.01.85). • «Υπόγεια καλώδια» μια φανταστική συνέντευξη με τον Κωστή Τριανταφύλλου, από την Ιουλία Ραλλίδη (περιοδικό «Ηχος και hi-fi», Ιούλιος 1984).

Κατάλογοι Ατομικών Εκθέσεων

1995: «Costis Triandaphyllou», Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Χορηγοί: Δ.Ε.Η. και Foundation E.D.F. Θεσσαλονίκη, 1995. (ISBN 960-85328-2-5). • «Costis l' espace électrique», Espace Electra. Χορηγός: Foundation E.D.F., Παρίσι, F. 1995. (ISBN 2-909484-05-X). **1992:** «Costis», Galerie J & J. Donguy, Παρίσι, F. 1992. • «8η Διεθνής Μπιεννάλε Γλυπτικής του Σκιρώνειου Μουσείου, 1991-1992», Αθήνα, 1992. (ISBN 960-7645-00-6). **1990:** «Costis Noir et Blanc 1969-1979», Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών, Αθήνα, 1990. **1988:** «Κωστής Τριανταφύλλου», Έκδοση ARTBOOK (5), Αθήνα, 1988. **1984:** «Médiassetablage» από τον Α. Χριστάκη, Έκδοση Ε.Μ.Α.Ε., Αθήνα, 1984.

Ομαδικοί κατάλογοι

1995: «Αιών παις εστί παίζων, πεσσεύων παιδός η βασιλήη». Δήμος Αθηναίων Πνευματικό Κέντρο, Δημοτική Πινακοθήκη, Αθήνα, Ελλάδα, 1995. • CONFIGURA 2 Διάλογος των πολιτισμών, Configura-Projekt, GbR, Ερφούρτη, Γερμανία, 1995. • Σκιρώνειο Μουσείο Κ. Πολυχρονόπουλου, Εκδόσεις L' Agrifoglio, Μιλάνο, Ιταλία, 1995.

1994: «Απέναντι», Δημοτική Πινακοθήκη, Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθηναίων, Αθήνα, 1994. • «Ο Αρχαίος Ελληνικός μύθος στη σύγχρονη τέχνη». Κέντρο Τέχνης και Πολιτισμού, Σμαράγδα Ιωαννάτου, Αθήνα, 1994. • «Η Πινακοθήκη του Δήμου Αθηναίων. Ελληνική Ζωγραφική, χαρακτηριστική, Γλυπτική», Δήμος Αθηναίων, Πνευματικό Κέντρο, Αθήνα, 1994. • «Medium 3» Trench Art Festival, Τρανσυλβανία, Ρουμανία, 1994.

1993: «Sound» Φόρμες και χρώματα του ήχου, ΜUSEION, Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, Μπολτζάνο, Ιταλία 1993. • «2η Διεθνής Μπιεννάλε Χαρακτικής». Μουσείο Xantus Janos, Gyö, Ουγγαρία, 1993. • «Μουσεία και Πινακοθήκες της Ελλάδας και της Κύπρου». Υπουργείο Πολιτισμού, Ιονική Τράπεζα, Αθήνα, 1993. • «In Progress» Städtische Galerie, Βρέμη, Γερμανία, 1993. • «Ίδρυμα Γ. & Α. Μαμιδάκη» (ARTBOOK 12). Minos Beach, Άγιος Νικόλαος, Κρήτη, 1993 • 3ο Συμπόσιο Τέχνης Minos Beach «Η τέχνη στην πολιτική». Ίδρυμα Γ. & Α. Μαμιδάκη, (ARTBOOK 11), Κρήτη, 1993. • «Αχέτας Χώρος: Πολύτεχνες Ηχομορφές» ΚΣΥΜΕ, Αιξωνή, Γλυφάδα, 1993.

1991: «Βία και Ειρήνη στο Μεσογειακό Θέατρο». Διεθνές Ινστιτούτο Μεσογειακού Θεάτρου, Δήμος Πάτρας, 1991. • «Mail Art Manual». Πολιτιστικό Κέντρο, Heusden-Zolder, Βέλγιο, 1991. • «Medium 2», Υπουργείο Πολιτισμού της Ρουμανίας Soros Foundation, Βουκουρέστι, Ρουμανία, 1991. • «Μικρό σχήμα χαρτιού», 8η Διεθνής έκθεση, Musée du Petit Format, Couvin, B. 1991. • «Σκιρώνειο Μουσείο Κ. Πολυχρονόπουλου». Σκιρώνειο Κέντρο Κηφισιάς, Αθήνα, 1991. • «Η σύγχρονη Ελληνική Γλυπτική» Κέντρο της Αρχιτεκτονικής, Παρίσι, Γαλλία, 1991. • «Ολυμπία 91», Έκθεση Γλυπτικής, Δήμος Ολυμπίας, 1991.

1990: «5η Διεθνής Τριεννάλε, Παρουσιάσεις της σύγχρονης προσωπικής», District Museum, Radom, Πολωνία, 1990. • «Η χώρα του Κανενός», Κέντρο Τεχνών του Δήμου Αθηναίων, Αθήνα, 1990 • «Η 16η Διεθνής Έκθεση», Kanagawa Prefectural Gallery, Yokohama, Ιαπωνία, 1990. • «7η Διεθνής Μπιεννάλε Χαρακτικής της Σεούλ», International Print Biennale, Σεούλ, Κορέα, 1990.

1989: «Επανάσταση», Για τα 200 χρόνια της Γαλλικής Επανάστασης, Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών, Αθήνα, 1989. • «Διεθνής Μπιεννάλε Νέας Ζωγραφικής», Palais des Festivals, Κάννες, F. - Musée de Gerone, Κόστα Μπράβα, Ε. 1989. • «Ζωγραφική για ένα τραπέζι», Δημοτική Πινακοθήκη Αθηνών, Αθήνα, 1989. • «4η Διεθνής Μπιεννάλε», Ταιρεί Fine Arts Museum, Κίνα, 1989.

1988: «Cittadellarte», Μουσείο της Μπαστιά, Κορσική, F. 1988. • «Ερως», Κέντρο Τεχνών του Δήμου Αθηναίων, Αθήνα, 1988 • «Η Οπτική Ποίηση ανά τον κόσμο», 5η Διεθνής Συνάντηση Σύγχρονης Ποίησης, Φεστιβάλ της Tarascon, F. 1988.

1987: «4η Διεθνής Τριεννάλε, Παρουσιάσεις της σύγχρονης προσωπικής», District Museum, Radom, Πολωνία, 1987. • «4η Διεθνής Έκθεση, Μικρό σχήμα χαρτιού», Musée du Petit Format, Cul-des-Sarts, Couvin, B. 1987. • «Οπτική Ποίηση», 2ο Διεθνές Φεστιβάλ της Πάτρας, Δήμος Πάτρας, 1987. • «Homage à Kassák Lajos», Βουδαπέστη, Ουγγαρία, 1987. • «Art of Today II», Διεθνής Έκθεση, Βουδαπέστη, Ουγγαρία, 1987.

1986: «Arts of Today», Διεθνής Έκθεση, Βουδαπέστη, Ουγγαρία, 1986. • «III Διεθνής Έκθεση Τέχνης», Città di Todi, I. 1986

No 1-2, 1990, GR). • «Costis» par Bia Papadopoulou (TECHNI/ART No 3, 1990, GR). • "Stone made Question Mark" par V. Vacilopoulou (Athinorama, 8-6-89, GR). • "Cartographie d'une personnalité: Costis" par L. Kokkini, ("Plus, Moins, Zero" no 52, février 1989, B.). • "Labyrinthe et Révolution" par L. Kokkini, (Avgi, 25.03.89, GR). • "Le peintre poète" par N. Stathoulis, ("ENA", 15.12.88, GR). • "Le mentir-vrai", par L. Kokkini, ("Avgi", Décembre 1988, GR). • "Le Grec Costis", par Claude Lorent, ("Art et Culture", Décembre 1988, B). • "Poésie Visuelle", par M. Kotzamani, ("Eikones", no 188, 1988, GR). • "Modern Times", par M. Santarelli, ("Courrier International", 29.08.86). • "Trois créations-une exposition" par L. Tsikouta ("Eikastika", no 54, GR). • "Su Atene capitale e dintorni" par G. Serafini ("Terzoocchio", no 37, Décembre 1985, Bologne, I.). • "Various uses of the photography by contemporary greek artists" par Bia Papadopoulou ("Eikastika", no 43, été 1985, GR). • "Les Médiasssemblages de Costis" par Ch. Cambouridis ("ANDI", no 259, 1984, GR). • "Médiasssemblages de Costis" par D. Pandazides, ("Eikastika", no 29, Mai 1984, GR). • "Travail poétique" par V. Spiliadi ("ELEYTHEROTYPIA", Juin 1984, GR).

Entretiens (sélection)

Par Pascale Lismonde (France Culture, Emission "Matinée des autres", 90 minutes, 5.04.95, F.). • Par Christine Péna (Europe 2, Emission "Sortir", 21.02.95, F.). • Par Thierry Rogelin (Paris Première, Emission "Paris Première Info", 7 et 8.02.95). • Par C. Tsekoura (Radio 9.84, d'Athènes, Février 1995, GR). • Par Michail Mitras (E.R.T., Troisième programme, Emission "Rituel de préparation", 60 minutes, 29.11.94, GR). • "Costis" Cinématon par G. Courant, no 1597, Paris, F. • Par Jean Daive (France Culture, Emission "Les nuits magnétiques", 24.04.92, 75 minutes, F.). • "Lignes de la foudre, poétique de communication" par M. Santorinaios ("Le journal des Arts", édition Grèce, 4.01.92, GR). • Par Jean-Pierre Van Tieghem (Emission "Subjectif" 28 minutes, RTBF, 1992, B.). • Par I. Colovou (journal quotidien "I PROTI", 20.01.90, GR). • "Explosions créatifs pour la décennie 90", par P. Spinou, (Journal quotidien "Kathimerini", 3.04.1990, GR). • Par K. Koskina, (2ème chaîne de télévision, émission "couleurs", 26.03.89, GR). • Par V. Sarilaki (Deuxième chaîne de télévision, aux informations de 19h00, 24.03.89, GR). • Par A. Schina (Premier programme, 10 minutes, 10.03.89, GR). • Par Jean Pierre Van Tieghem (R.T.B.F., émission "subjectif", 25 minutes, 2.12.88, B.). • "Electre quotidienne" par K. Schina (revue "Tetarto", no 13, 1986, GR). • "Let's talk about art" par D. Rogan (premier programme de radio, 19.01.85, GR). • "Subterranean wires", an imaginary interview with Costis, par Julia Rallidi (revue "EHOS et HI-FI", Juillet 1984, GR).

Catalogues des Expositions Individuelles

1995: "COSTIS TRIANDAPHYLLOU", Musée Macedonien d'Art Contemporain. Avec le concours de Δ.E.H. (Entreprise Publique d'Électricité de Grèce) et de la Fondation E.D.F., Thessalonique, GR. 1995. (ISBN 960-85328-2-5). • "COSTIS l'espace électrique", Espace Electra. Avec le concours de la Fondation E.D.F., Paris, F. 1995. (ISBN 2-909484-05-X).

1992: "COSTIS" Galerie J. & J. Donguy, Paris, F. 1992. • «8ème Biennale Internationale de Sculpture Skironio Musée 1991-1992", Athènes, GR. 1992. (ISBN 960-7645-00-6).

1990: "COSTIS Noir et Blanc 1969-1979" Institut Français d'Athènes, Athènes, GR. 1990.

1988: "COSTIS" ARTBOOK 5, Athènes, GR. 1988.

1984: "Mediasssemblage" par L. Christakis, Edition E.M.A.E., Athènes, GR. 1984.

Catalogues Collectifs

1995: "Le temps est un enfant qui joue et jette les dés; le pouvoir appartient à l'enfant", Pinacothèque Municipale d'Athènes. Athènes, GR. 1995. • Configura 2 Dialog der kulturen • Configura-Project, GbR, Erfurt, G. 1995. • Skironio Museum Polychronopoulos, L'Agrifoglio Editions, Milan, I. 1995.

1994: "On the opposite side", Pinacothèque de la Mairie d'Athènes. Athènes, GR. 1994. • "Le mythe antique dans l'art contemporain grec", Centre d'art, S. Ioannatou, Athènes, GR. 1994. • "La Pinacothèque de la Mairie d'Athènes. Peinture, Gravure, sculpture hellénique". Mairie d'Athènes, Athènes, GR. 1994. • "Medium 3" Trench Art Festival, Transylvania Region, Romania 1994.

1993: "Sound", Forme e colori del suono MUSEION, Museo d'Arte Moderna, Bolzano I. 1993. • "2ème Biennale Internationale des Arts Graphiques". Musée Xantus Janos, Győr, Hongrie, 1993. • "Museums and Galleries of Greece and Cyprus". Ministère de Culture, Ionian Bank, Athènes, GR. 1993. • "In Progress", Städtische Galerie, Bremen, G. 1993. • "The G.&A. Mamidakis Foundation" (ARTBOOK 12) Minos Beach, Aghios Nikolaos, Crète, GR. 1993. • 3ème Minos Beach Art Symposium "L'art dans la politique" G. & A. Mamidakis Foundation, (ARTBOOK 11), Crète, GR. 1993. • "Ahetas Horos" Fêtes des arts, Aixoni, Multi-Art Sound Forms Glyfada, GR.

1991: "Violence et paix dans le théâtre Méditerranéen" Institut International de Théâtre Méditerranéen Mairie de Patras, GR. 1991. • "Mail Art Manual". Cultuur Centrum, Heusden-Zolder, B. 1991. • "Medium 2", Ministère de Culture de Roumanie, Soros Fondation, Bucharest, Roumanie 1991.

1991: "Skironio Musée Polychronopoulos". Skironio Centre Kifissia, Athènes, GR. 1991. • "La sculpture grecque contemporaine". Maison de l'architecture, Paris, F. 1991. • "Olympie 91", Exposition de sculpture, Mairie de A. Olympie, Olympie, GR. 1991. • "Petit Format de papier", Musée du Petit Format, 6ème exposition internationale, Couvin, B. 1991.

1990: 5ème exposition triennale Internationale, Présentations du portrait contemporain. • District Museum, Radom, Pologne, 1990. • "No man's land" Centre d'Art de la Mairie d'Athènes, Athènes, GR. 1990. • "The 16th International exhibition" Kanagawa Prefectural Gallery, Japan, 1990. • "The 7th Seoul International pit Biennale" International Print Biennale, Seoul, Korea, 1990.

1989: "Révolution", Bicentenaire de la Révolution Française, Institut Français d'Athènes, Athènes, GR. 1989. • "Biennale Internationale Jeune Peinture". Palais des Festivals, Cannes, F – Musée de Gérone, Costa Brava, E. 1989. • "Peinture pour une table", Pinacothèque Municipale Mairie d'Athènes, Athènes, GR. 1989. • "4ème Biennale Internationale", Taipei Fine Arts Museum, Republic of China, 1989.

1988: "Cittadellarte", Musée de Bastia, Corse, F. 1988. • "Eros", Centre Culturel de la Mairie d'Athènes, Athènes, GR. 1988. • "La poésie visuelle à travers le monde". 5ème Echange Internationale de Poésie Contemporaine Festival de Tarascon, F. 1988.

1987: "4ème exposition triennale Internationale, Présentations du portrait contemporain". District Museum, Radom, Pologne, 1987. • "4ème exposition internationale, Petit format de papier", Cul-des-Sarts, (Couvin), B. 1987. • "Poesie Visuelle" 2ème Festival International de Patras, Mairie de Patras, GR. 1987. • "Homage to Kassak Lajos", Budapest, Hongrie, 1987. • "Art of Today II", International Exhibition Budapest 1987. Budapest, Hungary 1987.

1986: "Arts of today" International Exhibition Budapest 1986, Budapest, Hungary, 1986. • "III Mostra Internazionale d'arte" Città di To-di, Italia 1986.

Le Musée Macedonien d' Art Contemporain a pour but central la creation à Thessalonique d'un centre international d'art contemporain.

Sa collection est faite par des donations et il aspire a se faire un noyau culturel important de mise au courant artistique, ainsi qu'une ressource qui fera progresser la vie culturelle du pays.

Alexandros Iolas a donné au Musée Macédonien d'Art Contemporain 60 œuvres représentatives des tendances modernes. Franz Geierhaas a offert une grande collection de gravures modernes. G. Philippou a cédé l'usage d'une espace de Filkeram-Johnson à Phoenix Thessalonique, spécifiquement transformé pour loger la collection permanente ainsi que les expositions.

La Galerie Nationale, le Ministère de la Culture, le Ministère de Thrace Macédonie, la Commune de Thessalonique, la fondation Kostopoulos et surtout I. Boutaris S.A. (Holding) ont contribué a cet effort du M.M.A.C. Autres donateurs, la "Banque Macédonie Thrace", "Barba Stathis Aliments S.A.", "Technodomiki Hellenique", «D. et A. Kallitsantzis», "A.G. Petzetakis" S.A., "Chalivourgiki", "Express Service", "Assurance Hellénique", "Nestlé S.A.", "Bull S.A.", "Banque Nationale de Grèce", "Daliani Compagnie d'Assurance", "Dot Repro S.A.", "Sani S.A.", "Art Heineken Hellas S.A.", ainsi que l'assistance des collectionneurs-donneurs: M. Kotzia, K. Nasikas, G. Paleologos, ainsi que les artistes Antonakos, Bouteas, Dambassina, Fassianos, Grouzis, Goodyear, Kokkinidis, Kosolapov, Krionidis, Lazongas, Molfessis, Moralis, Papadimitriou, Raynaud, Samios, Schmeisser, Simon, Tsoklis, Varotsos, Vilato, Xenakis, Zervou and Zongolopoulos, a été d'ailleurs très importante quant à la creation du Musée.

CONSEIL D' ADMINISTRATION

Xanthippi Skarpiá-Heupel, *President*
Nikolaos Tahiaos, *Vice-President A'*
Vasilios Kourtesis, *Vice-President B'*
Panayotis Kokkas, *Secrétaire Général*
Eni Michailidi, *Trésorier*

MEMBRES

Alexandra Boutari
Yannis Boutaris
Katerina Kamara
Pandelis Kostandinidis
Maro Laya
Argyris Maltsidis
Atalanti Siaga
Matoula Scaltza

Το Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, έχει κύριο στόχο τη δημιουργία ενός κέντρου παγκόσμιας σύγχρονης τέχνης στη Θεσσαλονίκη.

Το Μουσείο που η συλλογή του συγκροτείται από δωρεές, φιλοδοξεί να αποτελέσει σημαντικό πυρήνα αισθητικής καλλιέργειας και καλλιτεχνικής ενημέρωσης και συγχρόνως να λειτουργήσει ως μέσο προβολής της πολιτιστικής ζωής του τόπου. Ο Αλέξανδρος Ιόλας έχει δωρήσει στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης περίπου 60 έργα, αντιπροσωπευτικά των αναζητήσεων της Σύγχρονης Τέχνης. Ο Franz Geierhaas έχει δωρήσει μεγάλη και πολύτιμη συλλογή σύγχρονης χαρακτικής (320 έργα). Ο Γ. Φιλίππου έχει παραχωρήσει τη χρήση ειδικά διαρρυθμισμένων χώρων της Φίλκεραμ-Johnson στο Φοίνικα Θεσσαλονίκης για τη στέγαση της μόνιμης συλλογής και των εκθέσεων. Το 1992 παραχωρήθηκε από τη Ηείεχρο ο χώρος του πρώην περιπέρου της ΔΕΗ ο οποίος διαμορφώθηκε σε εκθεσιακό χώρο όπου στεγάζονται οι περιοδικές εκθέσεις του Μουσείου. Η Εθνική Πινακοθήκη, το Υπουργείο Πολιτισμού, το Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης, ο Δήμος Θεσσαλονίκης, το Ίδρυμα Ι. Κωστοπούλου και κυρίως ο Ι. Μπουτάρης και Υίός (Holding) Α.Ε. με πολλούς τρόπους ενισχύουν την προσπάθεια του ΜΜΣΤ. Άλλοι χορηγοί όπως η «Τράπεζα Μακεδονίας Θράκης», η «Μπάραμπα Στάθης Γενική Τροφίμων Α.Ε.», η «Ελληνική Τεχνοδομική», η «Δ. και Α. Καλλιτσάντης», η «Α. Γ. Πετζετάκης Α.Ε.», η «Χαλυβουργική», η «Express Service», η «Εθνική Ασφαλιστική», η «Nestlé Α.Ε.», η «Bull Α.Ε.Ε.», η «Εθνική Τράπεζα Ελλάδος», ο «Ασφαλιστικός Οργανισμός Νταλιάνη», η «Dot Repro Α.Ε.», η «Sani Α.Ε.», η Art Heineken-Αθηναϊκή Ζυθοποιία Α.Ε., καθώς και οι συλλέκτες-δωρητές όπως οι: Μ. Κοτζιά, Κ. Νασίκας και Γ. Παλαιολόγος, αλλά και καλλιτέχνες όπως οι Αντωνάκος, Βαρώτσος, Γουρζής, Δαμπασίνα, Ζερβού, Ζογγολόπουλος, Κοκκινίδης, Κρυωνίδης, Λαζόγκας, Μολφέσης, Μόραλης, Μπουτέας, Ξανάκης, Παπαδημητρίου, Σάμιος, Τσόκλις, Φασιανός, Goodyear, Kosolapov, Raynaud, Schmeisser, Simon, Vilato έχουν πλουτίσει τη συλλογή του και έχουν συνδράμει κατά καιρούς το έργο του Μουσείου.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ξανθίππη Σκαρπιά-Χόιπελ, *Πρόεδρος*
Νικόλαος Ταχιάος, *Αντιπρόεδρος Α'*
Βασίλειος Κουρτέσης, *Αντιπρόεδρος Β'*
Παναγιώτης Κόκκας, *Γενικός Γραμματέας*
Αίνη Μιχαηλίδη, *Ταμίας*

ΜΕΛΗ

Κατερίνα Καμάρα
Παντελής Κωνσταντινίδης
Μάρα Λάγια
Αργύρης Μαλτσιδης
Αλεξάνδρα Μπουτάρη
Γιάννης Μπουτάρης
Αταλάντη Σιάγα
Ματούλα Σκαλτσά

Exposition dans le Musée Macédonien d'Art Contemporain

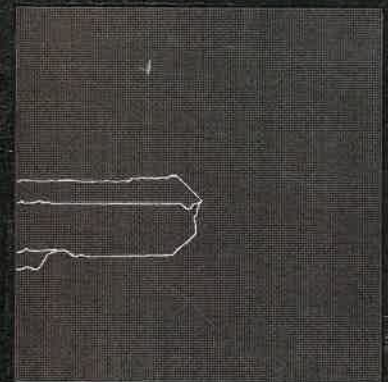
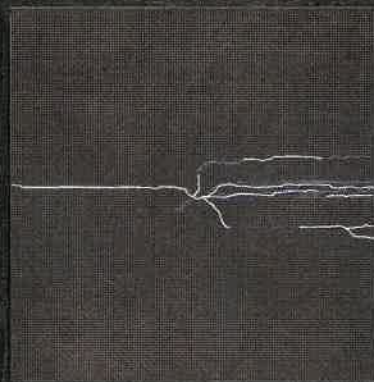
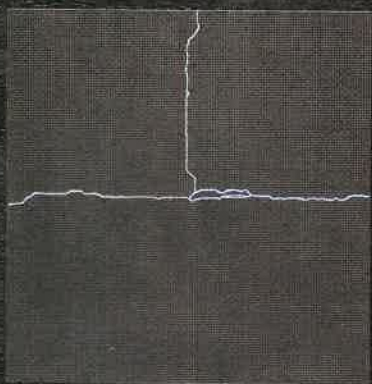
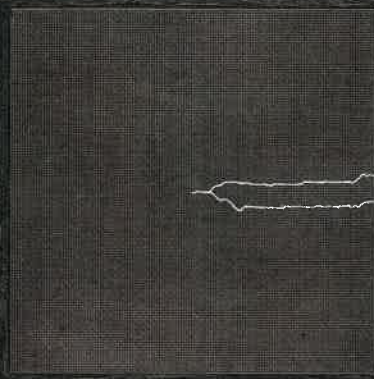
- 1979 Theophilos
- 1980 Impressionistes Français
- 1981 Yannis Tsarouchis
- 1983 Costas Tsoklis (Alexandre Iolas heritage)
- 1985 Christina Zervou
- 1986 Robert et Sonia Delaunay
David Hockney
Patrick Raynaud
Fotis Kontoglou
Roberto Matta
- 1987 Engravings (Franz Geierhaas heritage)
Collection Koutlidis
Luc Simon
Nikos Hadjikyriakos-Ghikas
- 1988 Costas Tsoklis
Max Ernst, gravures et livres
Gravures en bois Allemand du 20me siècle
Vlasis Kaniaris
- 1989 Demosthenes Kokkinidis
Dessins des expressionistes Allemand
Denis Laget
- 1990 Kostas Varotsos
Takis
- 1991 Iason Molfessis
Ernst Barlach, gravures

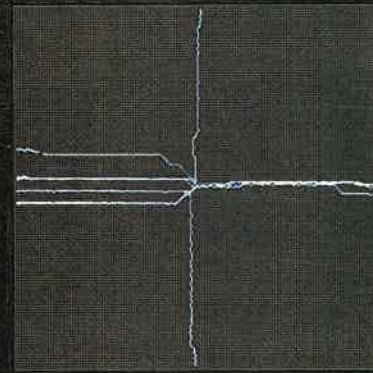
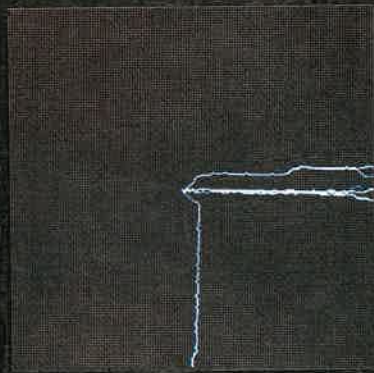
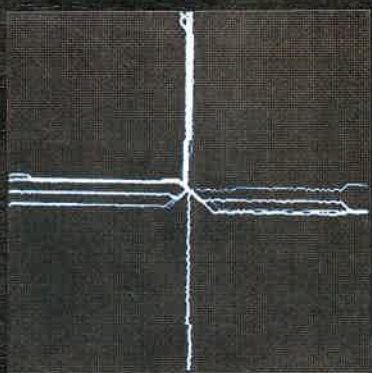
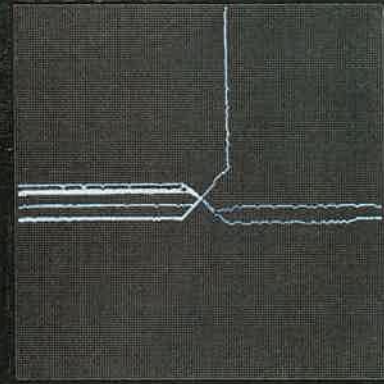
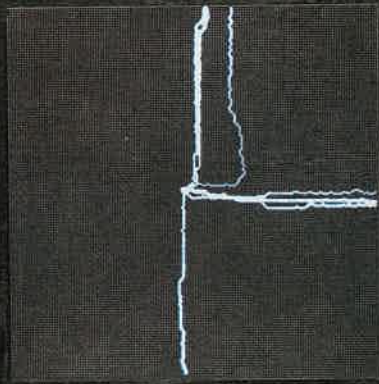
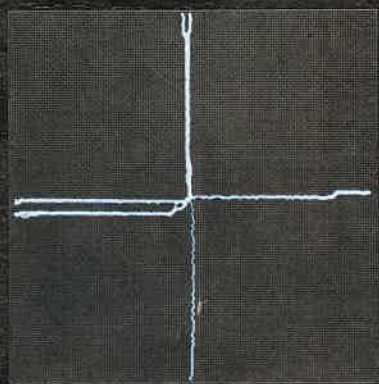
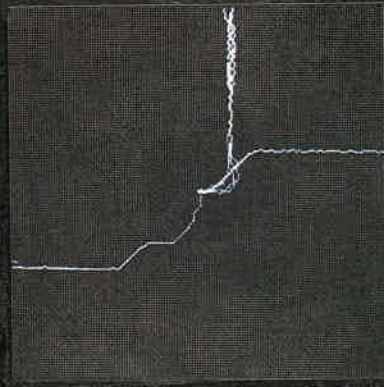
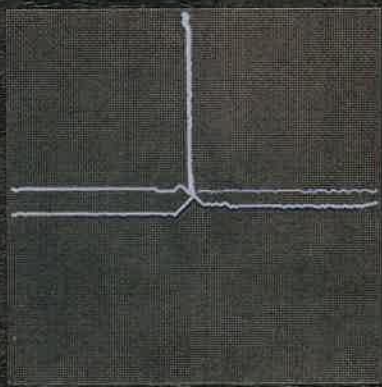
- Gravures Allemande de la period Weimar (1919-1993)
J. Schmeisser
Le temp en mouvement, photography
Le Bauhaus, photography
Claude Viallat
- 1992 Le Musée Macedonien d'Art Contemporain au Zappeio, Athènes
- 1993 Gravures Allemande des années '60
Thessaloniki, 1912-1992. Quatre-vingt ans d'architecture Modern Gréque
German engravings of the fifties Gravures Allemande des années '50
Stephen Antonakos
Gravures Americaine et Allemande contemporaine, la collection du Musée Macedonien d'Art Contemporaine
A. Fassianos
- 1994 Zongolopoulos, XLV Biennale de Venise
Diagonal, Artistes d'Allemagne
Photosynkyria, Realités Nordiques: Nouvelle Photography Filandaise
Pentures sur Papier, Artistes Allemand
Union Europeene de l'Art
Gravures Americaine et Allemandes contemporaine, la collection du Musée Macedonien d'Art Contemporain
Yannis Spyropoulos
- 1995 Photosynkyria: Henri Cartier Bresson et André Kertész
Ephemera
Dimitris Mytaras
"Champ électrique", Costis Triandaphyllou

Les Catalogues du Musée Macédonien d'Art Contemporain

- Yannis Tsarouhis, catalogue de l'exposition retrospective, 1981.
- Tsoklis, catalogue de l'exposition, 1983.
- Fotis Kontoglou, catalogue de l'exposition retrospective, 1986.
- Ghika, catalogue de l'exposition retrospective, 1987.
- Vlasis Kaniaris, catalogue de l'exposition, 1988.
- Demosthenes Kokkinidis, catalogue de l'exposition retrospective, 1989.
- Varotsos, catalogue de l'exposition, 1990.
- Takis, catalogue de l'exposition, 1990.
- Molfessis, catalogue de l'exposition, 1991.
- Artistes de la Grèce du Nord, catalogue de l'exposition, 1992.
- Automates et Robots, catalogue de l'exposition, 1992.

- Alithinos, catalogue de l'exposition, 1993.
- Thessaloniki, 1912-1992. Quatre-vingt ans d'architecture moderne Greque, catalogue de l'exposition, 1993.
- Antonakos, catalogue de l'exposition, 1993.
- A. Fassianos, catalogue de l'exposition retrospective, 1993.
- Zongolopoulos, catalogue de l'exposition, 1993.
- Realités Nordiques: Nouvelle Photography Filandaise, catal. de l'exposition, '94.
- Diagonal, catalogue de l'exposition, 1994.
- Yannis Spyropoulos, catalogue de l'exposition retrospective, 1994.
- Dimitris Mytaras, catalogue, de l'exposition, 1995.
- Costis Triandaphyllou, catalogue de l'exposition, 1995.

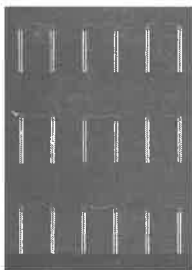

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ – INDEX DES ŒUVRES

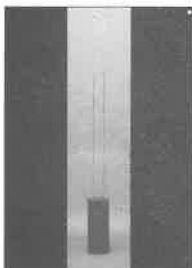
ΣΕΛΙΣ 1, 4 και 5
ΣΤΗΛΗ, 1991 και λεπτομέρειες του έργου
ΕΡΓΟ #16
 ηλεκτρονικός κεραυνός, αέρας, πλέξιγκλας, καθρέφτης
 208 x 60 x 40 εκ.

PAGE 1, 4 et 5
STÈLE, 1991 et détails de l'œuvre
ŒUVRE #16
 foudre électronique, air, plexi, miroir
 208 x 60 x 40 cm

ΣΕΛΙΣ 4
“ΣΗΜΕΙΑ ΛΑΜΨΕΩΝ”, 1993
ΕΡΓΟ #16α
 ηλεκτρονικός κεραυνός, αέρας, ατσάλι, πλέξιγκλας
 230 x 180 x 20 εκ.

PAGE 4
“POINTS D'ÉCLATS”, 1993
ŒUVRE #16α
 foudre électronique, air, acier, plexi
 230 x 180 x 20 cm

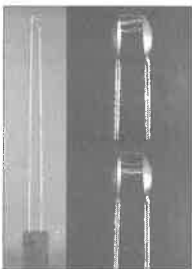
ΣΕΛΙΣ 8 και 9
ΑΕΡΙΝΟΣ ΤΑΞΙΔΕΥΤΗΣ, 1994
ΕΡΓΟ #76
 πέντε ηλεκτρονικοί κεραυνοί, αέρας, ρινίσματα μπρούντζου και πέτρας, γη
 250 x 400 x 120 εκ.

PAGE 8 et 9
VOYAGEUR AÉRIEN, 1994
ŒUVRE #76
 cinq foudres électroniques, air, brisures de bronze et de pierre, terre
 250 x 400 x 120 cm

ΣΕΛΙΣ 12 και 13
ΑΡΧΕΤΥΠΟ, 1993
ΕΡΓΟ #61
 ηλεκτρονικός κεραυνός, αέρας, ατσάλι, μολύβι
 231 x 24 x 14 εκ.

PAGE 12 et 13
ARCHÉTYPE, 1993
ŒUVRE #61
 foudre électronique, air, acier, plomb
 231 x 24 x 14 cm

ΣΕΛΙΣ 16 και 17
ΙΜΑΓΙΚΕ, 1992
ΕΡΓΟ #31
 ηλεκτρονικός κεραυνός, αέρας, φύλλα ασημιού, καουτσούκ
 120 x 120 εκ.

PAGE 16 et 17
IMAGIQUE, 1992
ŒUVRE #31
 foudre électronique, air, feuilles d'argent, cahoutchouc
 120 x 120 cm

ΣΕΛΙΣ 20 και 21
ΔΙΑΦΑΥΣΙΣ, 1990
ΕΡΓΟ #15
 δύο ηλεκτρονικοί κεραυνοί, αέρας, αποχαλωμένος βακελίτης, ξύλο
 39 x 41 x 16 εκ.

PAGE 20 et 21
DIAPHANISIS, 1990
ŒUVRE #15
 deux foudres électroniques, air, bakélite décuivrée, bois
 39 x 41 x 16 cm

ΣΕΛΙΣ 24
ΟΡΟΣΗΜΟ, 1992-1993
ΕΡΓΟ #34
 ηλεκτρονικός κεραυνός, αέρας, αποχαλωμένος βακελίτης, ξύλο, καουτσούκ, χαλκός
 148 x 148 x 15 εκ.

PAGE 24
SIGNAL-LIMITE, 1992-1993
ŒUVRE #34
 foudre électronique, air, bakélite décuivrée, bois, cahoutchouc, cuivre
 148 x 148 x 15 cm

ΣΕΛΙΣ 25
ΔΙΑΦΑΝΗΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ, 1994
ΕΡΓΟ #58
 ηλεκτρονικός κεραυνός, αέρας, ρινίσματα μπρούντζου, πλέξιγκλας
 100 x 100 x 15 εκ.

PAGE 25
DIALOGUE TRANSPARENT, 1994
ŒUVRE #58
 foudre électronique, air, brisures de bronze, plexi
 100 x 100 x 15 cm

ΣΕΛΙΣ 28 και 29
ΟΡΑΣΙΣ-ΟΡΑΜΑ (λεπτομέρειες), 1989-1990
ΕΡΓΟ #12
 ηλεκτρονικός κεραυνός, αέρας, κοίλος καθρέφτης, σίδηρο
 165 x 50 x 35 εκ.

PAGE 28 et 29
VISION (détails), 1989-1990
ŒUVRE #12
 foudre électronique, air, miroir concave, fer
 165 x 50 x 35 cm

ΣΕΛΙΣ 32
ΒΟΥΥΑΓΕ ΑΛΕΑΤΟΙΡΕ, 1994
ΕΡΓΟ #55
 δύο ηλεκτρονικοί κεραυνοί, αέρας, ρινίσματα μπρούντζου πάνω σε καουτσούκ
 120 x 120 εκ.

PAGE 32
VOYAGE ALÉATOIRE, 1994
ŒUVRE #55
 deux foudres électroniques, air, limaile de bronze sur cahoutchouc
 120 x 120 cm

ΣΕΛΙΣ 33
ΑΕΝΑΕΣ ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ, 1994
ΕΡΓΟ #53
 ηλεκτρονικός κεραυνός, αέρας, μπρούντζος, καουτσούκ
 120 x 120 εκ.

PAGE 33
CARTOGRAPHIE INFINIE, 1994
ŒUVRE #53
 foudre électronique, air, bronze, cahoutchouc
 120 x 120 cm

ΣΕΛΙΣ 34 και 35
3=1, ή ΕΝΑΕΡΙΑ ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ, 1991
ΕΡΓΟ #13
 ηλεκτρονικός κεραυνός, αέρας, χαλκός, ξύλο
 100 x 65 x 35 εκ.

PAGE 34 et 35
3=1, ou CHORÉGRAPHIE AÉRIENNE, 1991
ŒUVRE #13
 foudre électronique, air, cuivre, bois
 100 x 65 x 35 cm

ΣΕΛΙΣ 36 και 37
ΡΗΓΜΑ-ΚΕΡΑΥΝΟΒΟΛΗΣΗ, 1995
ΕΡΓΟ #78
 δύο ηλεκτρονικοί κεραυνοί, αέρας, ατσάλι, ή καθρέφτης, ή αλουμίνιο. ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ IN SITU

PAGE 36 et 37
FAILLE-FOUDROIEMENT, 1995
ŒUVRE #78
 deux foudres électroniques, air, acier, ou miroir, ou aluminium. INSTALLATION IN SITU

ΣΕΛΙΣ 38
ΕΚΛΑΜΨΙΣ, 1985-1994
ΕΡΓΟ #51
 δύο ηλεκτρονικοί κεραυνοί, αέρας, ρινίσματα μπρούντζου, ζωγραφική
 120 x 120 εκ.

PAGE 38
EKLAMPSIS, 1985-1994
ŒUVRE #51
 deux foudres électroniques, air, limailles de bronze, peinture
 120 x 120 cm

INDEX DES ŒUVRES – ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΣΕΛΙΣ 39 17.424 ΤΕΤΡΑΓΩΝΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ, ή ΣΤΑΥΡΟΣ, 1990

ΕΡΓΟ #6
δύο ηλεκτρονικοί κεραυνοί, αέρας, αποχλωμαμένος βακελίτης
38 x 38 εκ.

PAGE 39 17.424 CARRÉS DANS LE CARRÉ, ou CROIX, 1990

ŒUVRE #6
deux foudres électroniques, air, bakélite décuivrée
38 x 38 cm

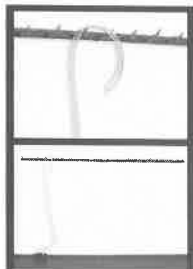

ΣΕΛΙΣ 40 3=1, ή ΑΛΦΑΒΗΤΟ, 1992

ΕΡΓΟ #72
ηλεκτρονικός κεραυνός, αέρας, σίδηρο
4 x 300 x 18 εκ.

PAGE 40 3=1, ou ALPHABET, 1992

ŒUVRE #72
foudre électronique, air, fer
4 x 300 x 18 cm

ΣΕΛΙΣ 41 ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ, 1989-1993

ΕΡΓΟ #5α
δύο ηλεκτρονικοί κεραυνοί, αέρας, κείμενο Κ. Καστοριάδη, ρινίσματα σιδήρου, διαφανής καθρέφτης, πλέξιγκλας
70 x 114 x 18 εκ.

PAGE 41 TRACT, 1989-1993

ŒUVRE #5α
deux foudres électroniques, air, texte de C. Castoriades, limaille de fer, miroir transparent, plexi, 70 x 114 x 18 cm

ΣΕΛΙΣ 42 και 43 ΑΓΩΓΙΜΟ ΕΔΑΦΟΣ, 1993

ΕΡΓΟ #56
ηλεκτρονικός κεραυνός, αέρας, ρινίσματα μπρούντζου, χρώμα
120 x 120 x 30 εκ.

PAGE 42 et 43 TERROIR CONDUCTIBLE, 1993

ŒUVRE #56
foudre électronique, air, limaille de bronze, terre
120 x 120 x 30 cm

ΣΕΛΙΣ 44, 45 και 46 ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΕΝΟ ΝΕΡΟ, 1994

ΕΡΓΟ #71
δύο ηλεκτρονικοί κεραυνοί, αέρας, νερό, κοίλος καθρέφτης, ρινίσματα σιδήρου, ξύλο, 35 x 105,5 φ εκ.

PAGE 44, 45 et 46 EAU ÉLECTRIFIÉE, 1994

ŒUVRE #71
deux foudres électroniques, air, eau, miroir concave, limaille de fer, bois, 35 x 105,5 φ cm

ΣΕΛΙΣ 47 Η ΦΩΤΙΑ ΠΟΥ ΛΑΜΠΕΙ, 1993

ΕΡΓΟ #75
mixte media
140 x 76 x 76 εκ.

PAGE 47 LE FEU QUI BRILLE, 1993

ŒUVRE #75
mixte média
140 x 76 x 76 cm

ΣΕΛΙΣ 48 "NO MAN'S LAND": ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΚΡΗΞΗΣ, 1990, ΕΡΓΟ #3

ηλεκτρονικός κεραυνός, αέρας, θραύσματα γυαλιών, γρανίτης, κάρβουνο, καθημερινά αντικείμενα. ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ IN SITU
180 x 700 x 500 εκ.

PAGE 48 "NO MAN'S LAND": RITUEL DE L'EXPLOSION, 1990

ŒUVRE #3
foudre électronique, air, éclats de verre, granit, charbon, objets quotidiens, INSTALLATION IN SITU, 180 x 700 x 500 cm

ΣΕΛΙΣ 49, 52, 53 "NO MAN'S LAND": ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΕΡΑΥΝΩΝ, 1991, ΕΡΓΟ #7

τρεις ηλεκτρονικοί κεραυνοί, αέρας, καθρέφτης, θραύσματα γυαλιών, λάβα, κάρβουνο, καθημερινά αντικείμενα.
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ IN SITU

PAGE 49, 52 et 53 "NO MAN'S LAND": RITUEL DES FOUDES, 1991

ŒUVRE #7
trois foudres électroniques, air, miroir, éclats de verre, lave, charbon, objets quotidiens, INSTALLATION IN SITU

ΣΕΛΙΣ 56 ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΒΑ, 1993

ΕΡΓΟ #73
ηλεκτρονικός κεραυνός, αέρας, λάβα, κατασκευή

PAGE 56 A TRAVERS LA LAVE, 1993

ŒUVRE #73
foudre électronique, air, lave, construction

ΣΕΛΙΣ 60 και 61 3=1, ή ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΗ ΓΡΑΦΗ, 1991-93

ΕΡΓΟ #49
τρεις ηλεκτρονικοί κεραυνοί, αέρας, αποχλωμαμένος βακελίτης, καουτσούκ
76 x 190 x 20 εκ.

PAGE 60 et 61 3=1, ou ÉCRITURE SIMULTANÉE, 1991-93

ŒUVRE #49
trois foudres électroniques, air, bakélite décuivrée, cahoutchouc
76 x 190 x 20 cm

page 2, **ÉCRITURE DES FOUDES, ŒUVRE #79 (21)**

1ère et 4ème de la couverture
SUCCESSION D'ÉCLAIRS AVEC RÉVERBÉRATION SUR MIROIR CONCAVE, 1989
intérieurs de la couverture
ÉCLAIRS SUCCESSIFS, 1989

σελίς 2, **ΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΚΕΡΑΥΝΩΝ, ΕΡΓΟ #79 (21)**

εξώφυλλο και οπισθόφυλλο
ΔΙΑΔΟΧΗ ΚΕΡΑΥΝΩΝ ΜΕ ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΗ ΣΕ ΚΟΙΛΟ ΚΑΘΡΕΦΤΗ, 1989
εσώφυλλα
ΔΙΑΔΟΧΙΚΟΙ ΚΕΡΑΥΝΟΙ, 1989

PARTICIPATION DANS L'EXPOSITION

Peinture:
Ruth Francken - Costis, ŒUVRE #60, "Foudre et incandescence", 1994
Sculpture:
G. Zongolopoulos - Costis, ŒUVRE #59, "Kéravnos", 1993
Photo:
Gabriel Loppé - Costis, ŒUVRE #68, "9 heures 20 du soir", 1902-1993
Texte:
C. Castoriadis - Costis, ŒUVRE #5a/b, "Tract", 1989-1993
Musique:
G. Loizillon, ŒUVRE #62, "Rituel de la foudre", 1992
Video:
M. Santorinaios, ŒUVRE #64, "Costis. Ligne des éclairs, poétique de communication", 1994

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ

Ζωγραφική:
Ruth Francken - Κ. Τριανταφύλλου, ΕΡΓΟ #60, "Foudre et Incandescence", 1994
Γλυπτική:
Γιώργος Ζογγολόπουλος - Κ. Τριανταφύλλου, ΕΡΓΟ #59, "Κεραυνός", 1993
Φωτογραφία:
Gabriel Loppé - Κ. Τριανταφύλλου, ΕΡΓΟ #68, "9 και 20 το βράδυ", 1902-1993
Κείμενο:
Κ. Καστοριάδης - Κ. Τριανταφύλλου, ΕΡΓΟ #5a/β, "Προκήρυξη", 1989-1993
Μουσική:
G. Loizillon, ΕΡΓΟ #62, "Τελετουργία του κεραυνού", 1992
Βίντεο:
Μάνθος Σαντορινάιος, ΕΡΓΟ #64, "Κωστής Τριανταφύλλου. Γραμμές των αστραπών, ποιητική της επικοινωνίας", 1994

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ «ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΠΕΔΙΟ» ΤΟΥ ΚΩΣΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Καλλιτεχνικός υπεύθυνος: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Λ. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

Φωτογραφίες των: MASSIMO PIZZOCARO
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΡΟΚΚΑΣ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΣΤΕΡΓΙΩΤΗΣ
ΑΓΟΡΙΤΣΑ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΥ
ANNE DASNOY

Εκδοτική επιμέλεια: ΒΙΒΛΙΟΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΣΥΝ.Π.Ε.
Φειδίου 18 - 106 78 Αθήνα
38 44 332, 38 07 596, 38 23 525

ΕΚΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, 1995

ISBN 960-85328-2-5

ΧΟΡΗΓΟΙ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ «ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΠΕΔΙΟ» ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ «ΚΩΣΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ»
ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ FONDATION ELECTRICITE DE FRANCE

Γενική οργάνωση: ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΗΣ Δ.Ε.Η.

© ΚΩΣΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ρόδου 23, 104 46 Αθήνα (τηλ.+φαξ: 01-86 21 985) 35, rue des Archives, 75004 Paris, France

CATALOGUE DEL' EXPOSITION "ESPACE ÉLECTRIQUE" DE COSTIS (TRIANDAPHYLLOU)
MUSÉE MACEDONIEN D'ART CONTEMPORAIN

Conception graphique: DMITRI L. COROMILAS

Photos de: MASSIMO PIZZOCARO
VANGELIS ROKAS
VANGELIS STERGIOTIS
AGORITSA KARAGEORGOU
ANNE DASNOY

Imprimerie: VIVLIOSYNERGATIKI Coop
Phidiou 18, 106 78 Athènes, Grèce
38 44 332, 38 07 596, 38 23 525

EDITION RÉALISÉE EN GRÈCE 1995

ISBN 960-85328-2-5

L'EXPOSITION "ESPACE ÉLECTRIQUE" ET LE CATALOGUE "COSTIS TRIANDAPHYLLOU"
ONT ÉTÉ RÉALISÉS AVEC LE COUCOURS DE Δ.Ε.Η.
(ENTREPRISE PUBLIQUE D'ÉLECTRICITE DE GRÈCE) ET DE LA FONDATION ELECTRICITE DE FRANCE

Coordination du projet: DIRECTION DE COMMUNICATIONS DE Δ.Ε.Η.

© COSTIS (TRIANDAPHYLLOU)

35, rue des Archives - 75004 Paris, France 23, rue Rodou, 104 46 Athènes, Grèce (tél+fax: +301-86 21 985)

